

String of Pearls in the Heart

and other selected poems

Myinmu Maung Naing Moe

ရင်ထဲက ပုလဲသွယ်

နှင့်

အခြားလက်ရွေးစင် ကဗျာများ

မြင်းမူမောင်နိုင်မိုး

BURMESE
CLASSIC

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

- * ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
- * တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး ဒို့အရေး
- * အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ဒို့အရေး

နိုင်ငံရေးတည်မျက်(၄)ရပ်

- * နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး။
- * အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး။
- * ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- * ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးတည်မျက်(၄)ရပ်

- * စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- * ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- * ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- * နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လတ်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

လူမှုရေးတည်မျက်(၄)ရပ်

- * တစ်မျိုးသားလုံး၏စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြင်မားရေး။
- * အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ်မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။
- * မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး။
- * တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး။

ရင်ထဲကပုလဲသွယ်

String Of Pearl In The Heart

မြင်းမူမောင်နိုင်မိုး

Myin Mu Maung Naing Moe

နှိုင်းငုံ့ဂူဏ်ရည် စာစဉ် (၂၂)

သံလွင်မြစ်ကမ်း ရွှေတန်းဘက်နေရာတွင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ခြင်း

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်
မျက်နှာပုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်
အကြိမ်
ထုတ်ဝေသည့်ကာလ
အုပ်စု
တန်ဖိုး
ထုတ်ဝေသူ

၅၁ / ၂၀၀၄ (၈)
၃၃/ ၂၀၀၄ (၈)
ပထမအကြိမ်
၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ
၅၀၀
၁၀၀၀ကျပ်
ဦးအုန်းမောင် (၀၃၇၉၄)

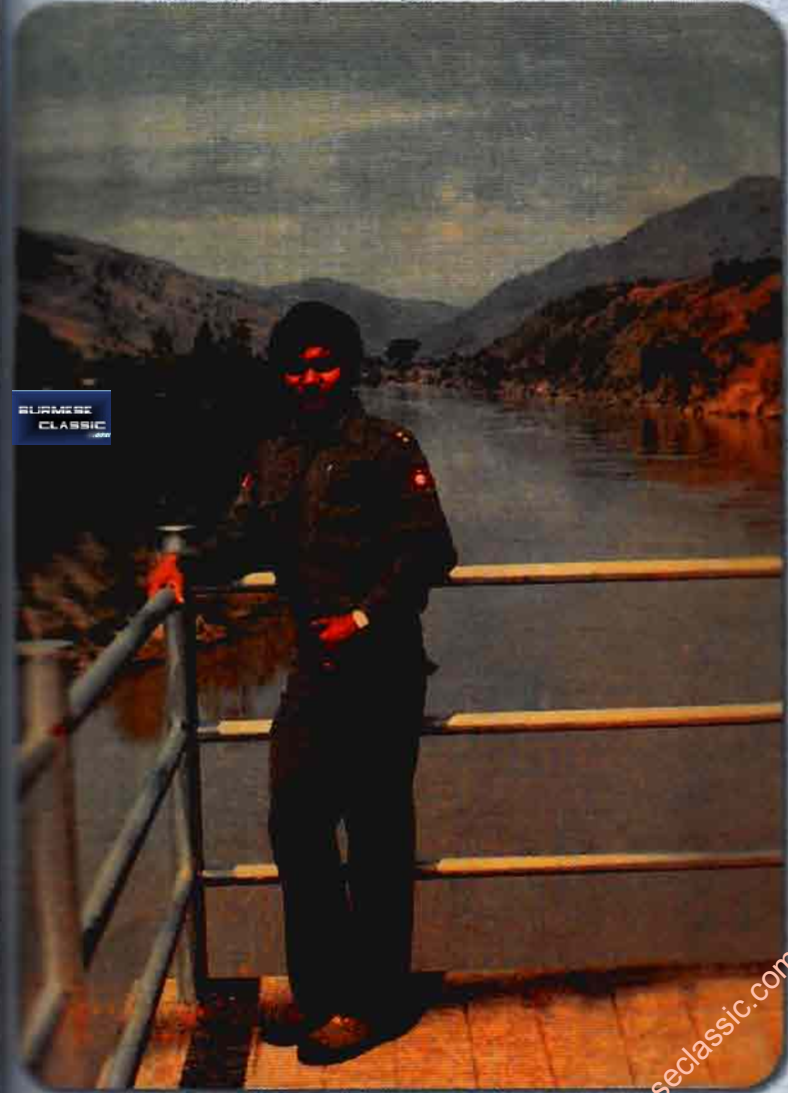
ပုံနှိပ်သူ

ရွှေပန်းပုံနှိပ်တိုက်၊
အမှတ် ၈၅၊ ၂၇ လမ်း၊
ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊
ရန်ကုန်မြို့။

မျက်နှာပုံးပန်းချီ
အတွင်းသရုပ်ဖော်
ကာလာခွဲ

ညီညီ
တံတောင်း၊ အောင်စံမြင့်
အယ်လ်ဇာ
၁၃၃/၁၃၇၊ ၄၀-လမ်း၊ ရန်ကုန်၊
နိုင်ငံတော်ရည်စာပေတိုက်
၅၂၉-၅၃၀၊ ကုန်သည်လမ်း၊
ဇာပေဗီဇာန်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း-၂၂၅၅၃၀၊ ၃၃၄၅၃၂

ဖြန့်ချိရေး

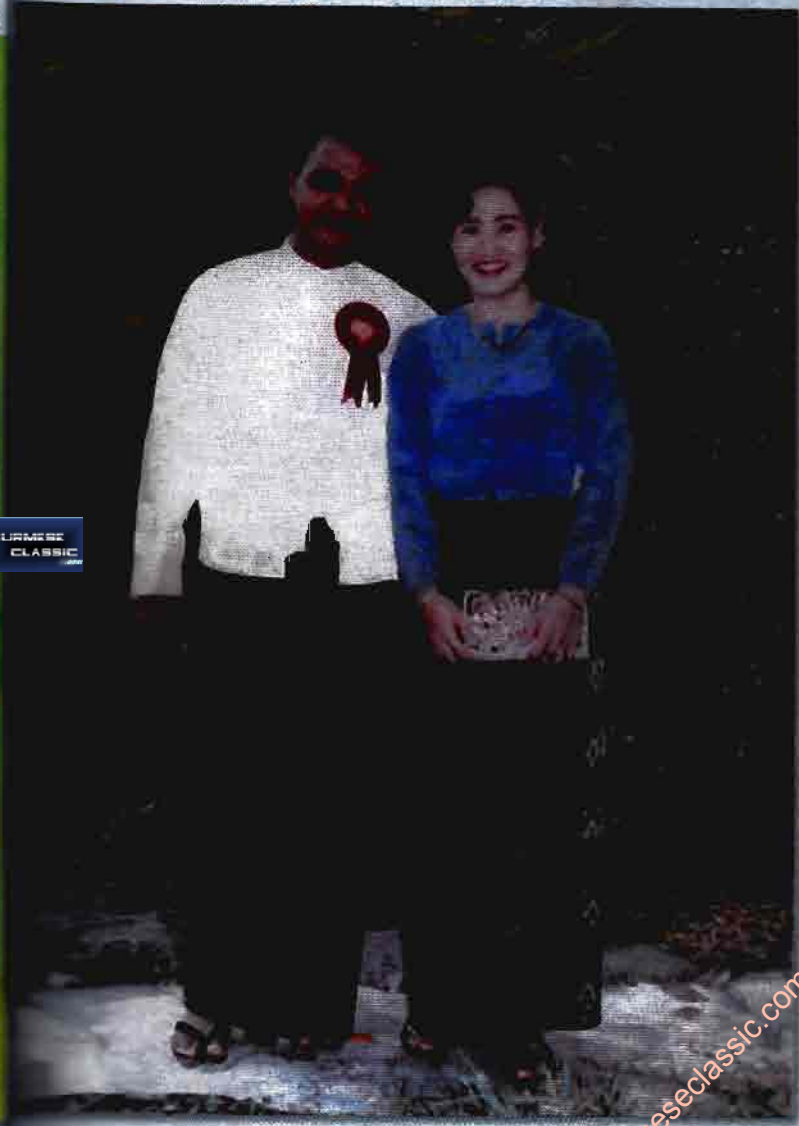
On duty at the front line of the River
Than Lwin Bank.

၁၉၈၁ ခုနှစ်အတွက် အမျိုးသားစာပေဆုရရှိခဲ့စဉ်

Wins the National Literary Award for 1981.

၁၉၉၁ ခုနှစ်အတွက် အမျိုးသားစာပေဆု ရရှိခဲ့စဉ်က ဇနီးဖြစ်သူနှင့်အတူ

Seen with wife after receiving the National Literary Award for 1991!

၁၉၉၅ ခုနှစ် ရွှေရတု တစ်ပတ်စား ကဏ္ဍပြိုင်ပွဲ
(ကဏ္ဍရှည် ပထမဆု ရရှိခဲ့တ)

Recipient of First Prize for Long Poem
Constest held in Commemoration of the
Golden Jubilee Armed Forces Day.(1995)

၁၉၉၈ ခုနှစ်အတွက် အမျိုးသားစာပေဆု ရရှိခဲ့တ

National Literary Award Winner for 1998.

၂၀၀၁ ခုနှစ်အတွက် အမျိုးသားစာပေဆု ရရှိခဲ့သူ

Winner of National Literary Award for 2001.

၂၀၀၃ ခုနှစ်အတွက် ပြဝတီပွင့်အင်း အကောင်းဆုံးကဗျာဆု ရရှိခဲ့သူ

Winner of the Best Prize of Poem for 2003 presented by Myawady Magazine.

ရှမ်းပြည်နယ်မြောက်ပိုင်း တန့်ယန်းမြို့ စာပေဟောပြောပွဲအပြီး
ကျရာချစ်သူများနှင့် အပတ်တခု (၂၀၀၃)

Seen with poem-lovers after giving literary talk Tanyan Township in Northern Shan State.

မြင်းမူမောင်နိုင်မိုး

၏

ထုတ်ဝေပြီးသောစာအုပ်များ

- ၁။ သံလွင်ကမ်းမှ ပန်းအိပ်မက်
(၁၉၈၁ ခုနှစ်အတွက် အမျိုးသားစာပေဆုရရှိသည်) *
- ၂။ နင်းဆီရိပ်မှစံပယ်ပုံပြင် (၁၉၈၅)
- ၃။ နာဂတောင်တန်းပွင့်တဲ့ပန်း
(၁၉၉၁ ခုနှစ်အတွက် အမျိုးသားစာပေဆုရရှိသည်) *
- ၄။ ဓယောင်းလမ်းနှင့်ပန်းသပြေ
(၁၉၉၈ ခုနှစ်အတွက် အမျိုးသားစာပေဆုရရှိသည်) *
- ၅။ ဇွေမိုးဖျန်းပက်ပန်းတစ်ခက်
(၂၀၀၁ ခုနှစ်အတွက် အမျိုးသားစာပေဆုရရှိသည်) *
- ၆။ လောကနီတိကဗျာများ (၂၀၀၃)
LOKA NITI POEMS
- ၇။ ရင်ထဲကပုလဲသွယ် (၂၀၀၄)
STRING OF PEARL IN THE HEART

ပြန်တိုင်း စာပေနှင့် စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့ တတိယအကြိမ် ယှဉ်ပွဲအဖွဲ့
အစည်းအဝေးတွင် စာတမ်းဖတ်ကြားတင်သွင်းဆွဲ

Participating in paper reading session of
Third meeting of the Central Body of Myanmar
Writers and Journalists Association.

ရင်ထဲကပုလဲသွယ်
STRING OF PEARL IN THE HEART

မာတိကာ

မြင်းမူမောင်နိုင်မိုး	၁၁
ဘာသာပြန်စပ်ဆိုသူ - အမေသား	၁၄
Transcomposer-Ah May Thar	၁၅
အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်လည်စပ်ဆိုသူ၏ အမှာ	၁၆
Forward By Transcomposer	၁၈
၁။ အတူတကွ	၂၀
TOGETHER	၂၁
၂။ ဇယ်နုအုတ်ကျောင်းမှအတွေး	၂၂
REMINISCENCE FROM THE BRICK MONASTRY	
OF MAI NU	၂၄
၃။ ဖီးနှင့်ရေ	၂၆
FIRE AND WATER	၂၈
၄။ သတိ	၃၀
MINDFULNESS	၃၁
၅။ နှလုံးသားမှမျက်ရည်စ	၃၂
A TEARDROP FROM THE HEART	၃၃
၆။ ဓွင့်လွတ်ပါ	၃၄
PLEASE FORGIVE	၃၆
၇။ ရွှေဝင်ရိပ်	၃၈
THE SHADE OF THE GOLDEN TREE	၃၉

၀၁။ ခံဝယ်စူးစူး ဝန်းဦးထင်သည်	၄၀
ONLY THE JASMINE BUD IS DEEMED THE FOREMOST FLOWER	၄၁
၀၂။ ဝစ်တိုင်းမောင် မောင်ပါခင်	၄၂
I AM A TUMBLING KELLY	၄၃
၁၀။ အလွမ်းဇာတ်	၄၄
A PLAY OF LAMENT	၄၆
၁၁။ စက္ကူစွန်ဘဝကလေးပေမို့	၄၈
AS THE LIFE OF A PAPER KITE	၄၉
၁၂။ လွမ်းနေဆဲရယ်	၅၀
STILL LONGING FOR	၅၂
၁၃။ ချစ်အိုးကွဲလေးပါ ခင်	၅၃
I'm A BROKEN LOVE-POT, MY LOVE	၅၄
၁၄။ ရွှေတစ်ခက်ကိုဖြင့် ကြွရွက်နယ်ဝှက်မညှိုးစေမို့	၅၅
FOR A GOLD LEAF NOT TO DEGRADE LIKE THE FALLING ONE	၅၇
၁၅။ လမ်းဘေးက ဝန်းကလေးများ	၅၉
SMALL FLOWERS BY THE PATHWAY	၆၁
၁၆။ အဖေမျက်ရည်	၆၃
FATHER'S TEARS	၆၅
၁၇။ လွမ်းနေဆဲပါ ပိတောက်ဝါ	၆၇
AM STILL PINING FOR; YELLOW PADAUK	၆၉
၁၈။ ဆောင်းငှက်အိမ်ပြန်ပါတော့မည်	၇၁
THE WINTER BIRD'S A-HOMING	၇၃

၁၉။ ဗုဒ္ဓစကား	၇၅
WORD OF LORD BUDDHA	၇၇
၂၀။ စာရာမေရီအလွမ်း	၇၉
A LONGING FROM SARAMAYRI	၈၁
၂၁။ မိတ်ဆွေများ	၈၂
FRIENDS	၈၄
၂၂။ သားကြီးအိမ်ပြန်	၈၆
THE BIG SON'S HOME-COMING	၈၈
၂၃။ ဗုဆိုး၏ မျက်ရည်	၉၀
THE TEAR OF THE HUNTER	၉၂
၂၄။ ဝင်ခွင့်ပြုပါ	၉၄
PLEASE, MAY I COME IN	၉၅
၂၅။ မိုးပြုံးချို	၉၆
MASTER SWEET SMILE	၉၈
၂၆။ တဘက်စုတ်ကလေးပေးတဲ့အမေ	၁၀၀
THE MOTHER WHO GAVE ME A RAGGED TOWEL	၁၀၃
၂၇။ ရထားပေါ်က ကဗျာတစ်ပုဒ်	၁၀၅
A POEM ON THE TRAIN	၁၀၇
၂၈။ ရွာပါနဲ့နော် မိုးရယ်	၁၀၉
RAIN, PLEASE DON'T POUR	၁၁၁
၂၉။ ချစ်လွန်းတင်ပါခင်	၁၁၃
IT'S ENTWINED LOVE, DEAR ...	၁၁၄
၃၀။ ရင်ထဲကပုလဲသွယ်	၁၁၅
STRING OF PEARL IN THE HEART	၁၁၇

၃၁။ ချစ်တေးဆိုသောငှက်ကလေး	၁၁၉
THE BIRD THAT SINGS LOVE SONG	၁၂၁
၃၂။ နှုတ်ဆက်တယ်ခင်	၁၂၃
WISH YOU GOOD-BYE, MISS	၁၂၅
၃၃။ ချစ်မိုးရွာချင်ပါသေးသည်	၁၂၇
LIKE TO RAIN SHOWERS OF LOVE	၁၂၈
၃၄။ ပန်တော်ကျ	၁၂၉
WORN	၁၃၀
၃၅။ ဓွင့်လွှတ်တယ်ခင်	၁၃၁
I FORGIVE YOU DEAR	၁၃၃
၃၆။ မေ့လိုက်ပါ ပိတောက်ဝါ	၁၃၅
FORGET ME, YELLOW PADAUK	၁၃၇
၃၇။ တစ်ခြမ်းပဲလ	၁၃၉
THE HALF-SPLIT MOON	၁၄၁
၃၈။ ရင်မှာရွာတဲ့မိုးပါ...ခင်	၁၄၂
IT'S THE RAIN THAT POURS IN THE HEART	၁၄၄
၃၉။ အဖေအတွက် ကဗျာတစ်ပုဒ်	၁၄၆
A POEM FOR FATHER	၁၄၈
၄၀။ သားမောင့်စိတ်ရင်	၁၅၀
TRUE HEART OF THE SON	၁၅၂
၄၁။ ငှက်ကလေး ကိုယ်	၁၅၃
I THE LITTLE BIRD	၁၅၅
၄၂။ အညတရ၏ဘဝအားမာန်	၁၅၆
THE LITTLE ENCOURGING FORCE OF A NONENTITY	၁၅၈

၄၃။ ပန်းတမာ	၁၆၀
THE NEEM FLOWER	၁၆၂
၄၄။ အနော်ရထာ၏ နောက်ဆုံးနေ့	၁၆၄
THE LAST DAY OF KING ANAWRAHTA	၁၆၇
၄၅။ ယုန်ခင်းဝတ္ထု	၁၇၀
THE STORY OF THE KING RABBIT	၁၇၁
၄၆။ ရွှေရင်နာဘုရား၌	၁၇၂
AT SHWE YINNAR PAGODA	၁၇၄
၄၇။ အဖော်	၁၇၆
COMPANION	၁၇၇
၄၈။ မေတ္တာရှုခင်း	၁၇၈
SCENCE OF LOVE	၁၈၁
၄၉။ အချစ်နှင့်အမုန်း	၁၈၄
LOVE AND HATE	၁၈၆
၅၀။ ဝိဿနိုး၏ ရုပ်ပုံလွှာ	၁၈၇
THE PORTRYING OF BEIKTHANOE	၁၈၉
၅၁။ အမေအတွက် ကဗျာတစ်ပုဒ်	၁၉၁
A POEM FOR MOTHER	၁၉၃
၅၂။ အိုအချစ်	၁၉၄
OH! MY LOVE	၁၉၅
၅၃။ လွမ်းငွေ့မဝေသာ	၁၉၆
CANNOT PINE FOR NOW	၁၉၇
၅၄။ အဖြည့်ခံပန်း	၁၉၈
A STAND-IN FLOWER	၂၀၀

- ၅၅။ မိုးတိမ်လွှာထဲမှာ
IN THE CLOUDS UP ABOVE
- ၅၆။ ပိတောက်စိမ်း
THE GREEN PADAUK
- ၅၇။ မေတ္တာရိပ်
THE SHADE OF LOVE
- ၅၈။ ကြင်သူခေါ်သောလမ်း
THE WAY INVITED BY THE LOVER
- ၅၉။ မြေစာပန်း
MAYZAR FLOWER
- ၆၀။ ချစ်နှင်းဆီ
MY LOVE, ROSE
- ၆၁။ ကဗျာဆရာဆန္ဒ
THE WISH OF THE POET

- ၂၀၂
- ၂၀၄
- ၂၀၅
- ၂၀၇
- ၂၀၈
- ၂၁၀
- ၂၁၂
- ၂၁၄
- ၂၁၆
- ၂၁၈
- ၂၂၀
- ၂၂၂
- ၂၂၃
- ၂၂၅

မြင်းမူမောင်နိုင်မိုး

အတူတူတူနဲ့ ဘက်ထစ်ဆီ ဒေါ်တင်လှ
 ငါ့အဖေ ၁၉၅၂ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ
 တွင် စစ်ကိုင်းတိုင်း မြောင်မြို့၌ ဖွားမြင်
 ခဲ့သည်။ ဖခင်ဖြစ်သူသည် စစ်မှုထမ်း
 ဘဝပြီးဖြစ်သဖြင့် ငယ်စဉ်ကပင် ဖခင်
 မြောင်ရွာ ရာ ဒေသအနဲ့ လိုက်ပါနေ
 ထိုင်ခဲ့ရသည်။

၁၉၇၃ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန် စီးပွား
 ရေးတက္ကသိုလ်မှ ဝါဏိဇ္ဇာဘွဲ့ကို
 စာရင်းကိုင်စာရင်းစစ်ဘာသာရပ်
 အထိထွက် အောင်မြင်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၃
 ခုနှစ်မှ ၁၉၇၅ ခုနှစ်အထိ မြန်မာနိုင်ငံ
 စာရင်းကောင်စီတွင် လက်မှတ်ရပြည်သူ
 စာရင်းကိုင်သင်တန်းကို အပိုင်း(၂)
 အထိ တက်ရောက်ခဲ့သည်။ ၁၉၇၅
 ခုနှစ်တွင်၊ ဘပ်မတော် (ကြည်း)
 ဦးစီးသင်တန်းကျောင်း၊ ဗိုလ်လောင်း
 သင်တန်းအမှတ်စဉ် (၅၁)သို့ တက်
 ရောက်ခဲ့သည်။ ဘပ်မတော်တွင်
 အထိထွက်အဆင့်မှ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီး
 အဆင့်အထိ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့
 သည်။

MYIN MU MAUNG NAING MOE

He is born in 1952 October at Myaung Township of parents U Tun Nyan and Daw Tin Hla. As the father was a military service man, he had to accompany the family to all parts of the country.

He was awarded the B.Com.degree with the major Accounting and Auditing , from the Yangon University of Economics in the year 1973. He is also attended the Certified public Accountant Course, Part II. Then he attend the Myanmar Army Officers Training Course No.(51) in 1975. He served in the army from second lieutenant to lieutenant colonel ranks.

He entered the literary field since 1965 and started to write stories, poems and essays. From 1981 to 2001 he was awarded the National Literature Award (poetry) 4 times with Collected Poems Books. He accompanied as secretary to the Myanmar Writers Representative Group on a Goodwill and Cultural Exchange Programme to the Peoples Republic of China in October 1999.

After retiring from service in June 1997, he is acting as chief editor of the State's Glory Magazine supervised and published by the ministry of Information and also as member of the central Executive Committee Member of Myanmar Writers and Journalist Association.

He is now living happily at no. 29 Ayeyarwadd / road, no.10 block Dagon Myothit(East) with wife Daw Khin Aye Mu, elder son Myat Thura Maung , daughter Myat Thiri Maung, youngest son Myat Thiha Maung , at the same time doing publishing works and writing.

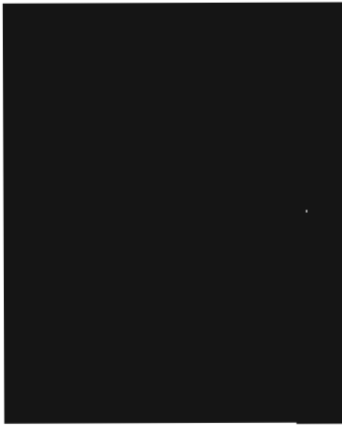
His own name is Lt. Colonel Ohn Maung (Retired).

စာပေလောကသို့ ၁၉၆၅ ခုနှစ်တွင် ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး ဝတ္ထု၊ ကဗျာ၊ ဆောင်းပါးများ စတင်ရေးသားသည်။ ၁၉၈၁ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၁ ခုနှစ်အတွင်း ကဗျာပေါင်းချုပ်စာအုပ်များဖြင့် "အမျိုးသားစာပေဆု (၄)ကြိမ်" ရရှိခဲ့ပြီးဖြစ်သည်။ ၁၉၉၉ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွင်းက နှစ်နိုင်ငံချစ်ကြည်ရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုပူးပေါင်းဖလှယ်ရေးအစီအစဉ်အရ တရုတ်ပြည်သူ့သမ္မတနိုင်ငံသို့ သွားရောက်ခဲ့သော မြန်မာစာရေးဆရာကိုယ်စားလှယ်အဖွဲ့တွင် အတွင်းရေးမှူးအဖြစ် လိုက်ပါခဲ့ရသည်။

၁၉၉၇ ခုနှစ် ဇွန်လတွင် စစ်မှထမ်းခြင်းမှ အငြိမ်းစားယူခဲ့ပြီးသည့် နောက်ပိုင်းမှ ယနေ့ကာလအထိ ပြန်ကြားရေးဝန်ကြီးဌာနက ကြီးကြပ်ထုတ်ဝေသည့် နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်မဂ္ဂဇင်းနှင့် နိုင်ငံ့ဂုဏ်ရည်စာပေတိုက်တွင် စာတည်းမှူးချုပ် တာဝန်ကိုလည်းကောင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံစာပေနှင့်စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့တွင် ဗဟိုအမှုဆောင်ကော်မတီဝင် တာဝန်ကိုလည်းကောင်း ထမ်းဆောင်လျက်ရှိသည်။

ယခုအခါ ဒဂုံမြို့သစ်အရှေ့ပိုင်း၊ ၁၀ ရပ်ကွက်၊ အမှတ် ၂၉ ဧရာဝတီလမ်းတွင် စနိုးဒေါ်ခင်အေးမှ၊ သားကြီး မြတ်သူရမောင်၊ သမီးလတ် မြတ်သီရိမောင်၊ သားငယ် မြတ်သီဟမောင်တို့နှင့်အတူ စာအုပ်ထုတ်ဝေခြင်း၊ စာပေရေးသားပြုစုခြင်းများဖြင့် ပျော်ရွှင်စွာ နေထိုင်လျက်ရှိပါသည်။

အမည်ရင်းမှာ ဒုတိယဗိုလ်မှူးကြီးအုန်းမောင်(အငြိမ်းစား) ဖြစ်သည်။

ဘာသာပြန်စင်ဆိုသူ-အစေ့စား

အဘဦးအေးမောင်၊ အမိ ဒေါ်ရီရီတို့မှ ၁၉၄၁ ခုနှစ် မတ်လတွင် ရန်ကုန်မြို့၌ ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ ၁၉၅၇ ခုနှစ်တွင်၊ ပြင်ဦးလွင်မြို့ စစ်တက္ကသိုလ်ခိုလ်လောင်းသင်တန်းလက်ခံပတ်(၃)သို့ တက်ရောက် ခဲ့ပြီး၊ ဝိဇ္ဇာဘွဲ့ဖြင့် ၁၉၆၁ ခုနှစ်တွင် အောင်မြင်ခဲ့သည်။ တပ်မတော် တွင် ဒုတိယခိုလ်အဆင့်မှ ဒုတိယခိုလ်မှူးကြီးအဆင့်အထိ တာဝန် ထမ်းဆောင်ခဲ့သည်။ ၁၉၈၄ ခုနှစ် အငြိမ်းစားယူပြီးနောက် မြန်မာ ဘာသာဖြင့် ဆောင်းပါးများ၊ ဝတ္ထုတိုများနှင့် ဘာသာပြန်ဆောင်းပါး ဝတ္ထုတိုများ ရေးခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် မြန်မာကဗျာများကို အင်္ဂလိပ် ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုခဲ့ရာ၊ ဆရာစော်ဂျီ၏ ဗေဒါလမ်းကဗျာများ၊ ဆရာထိုလာစစ်သူ၏ ဟိုင်းကြီးကျွန်းနှင့် ပန်းဝါနိုင်မော်ကွန်းကဗျာ စု၊ အမေနှင့်အမေကဗျာများ၊ မြင်းမူမောင်နိုင်မိုး၏ လောကနီတိ ကဗျာများကို ပြန်ဆိုခဲ့သည်။ ဆက်လက်၍ ဆရာစော်ဂျီ၏ ရှေးခေတ် ပုဂံကဗျာများကို မကြာမီထုတ်ဝေရန် ပြန်ဆိုပြီးဖြစ်သည်။

ယခုအခါ သုဝဏ္ဏမြို့၊ ၂၅ ရပ်ကွက်၊ ပိတောက်မြိုင်လမ်း၊ အမှတ် အင်(န) ၃ ၊ အခန်း ၅ တွင် စနိုး ဒေါ်မိမိသက်နှင့်အတူ ဘာသာရေး လုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်ရင်း ပျော်ရွှင်စွာနေထိုင်လျက် ရှိသည်။

အမည်ရင်းမှာ ဒုတိယခိုလ်မှူးကြီးဝင်းဖေ (အငြိမ်းစား)ဖြစ်သည်။

TRANSCOMPOSER-AH MAY THAR

He was born in 1941 March at Yangon of parents U Aye Maung and Daw Yee Yee. He joined the Defence Service Academy, Pyin Oo Lwin, cadet intake (3) in 1957 and graduated in 1961 with a B.A degree. Served in the Tatmadaw (Army) from second lieutenant to Lieutenant colonel ranks.

After retiring in 1984, wrote essays and short stories in Myanmar and also Myanmar translations. He specially transcomposed Myanmar poems into English like Zawgyi's Hyacinth Way, Htilar Sithu's Conquering of Hainggyi Island and Pannwa Epic Poems, Mother and Mother's Poems, Myinmu Maung Naing Moe's Loka Niti Poems and Zaygyi's Poems on Ancient Bagan.

He is now living at No.N-3, Room 5, Padauk Myaing Street, 25 ward, Thuwunna with wife Daw Mi Mi Thet and happily doing religious works.

His own name is Lt.Colonel Winn Pe (Retired).

အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်လည်စပ်ဆိုသူ၏ အမှာ

ယခုအကြိမ်တွင် ကျွန်တော်သည် ယနေ့မြန်မာစာပေလောကတွင် ထင်ရှားသော ကဗျာဆရာမြင်းမူမောင်နိုင်မိုး၏ ကဗျာများကို ဘာသာပြန်စပ်ဆိုနိုင်ခဲ့ရသည့်အတွက် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာရှိခဲ့ပါကြောင်း ဦးစွာ တင်ပြလိုပါသည်။

ယခု ကျွန်တော် ပြန်ဆိုသည်မှာ စတုတ္ထအကြိမ်ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာစော်ဂျီ၏ ဗေဒါလမ်းကဗျာများ (မြဝတီစာပေတိုက်၊ ၁၉၉၇)၊ ထိလာစစ်သူ၏ ဟိုင်းကြီးကျွန်းနှင့် ပန်းဝါနိုင်မော်ကွန်းကဗျာများ (အင်းဝစာပေတိုက်၊ ၁၉၉၉)၊ မြင်းမူမောင်နိုင်မိုး၏ လောကနိတိကဗျာများ (၂၀၀၃)၊ မင်းယုဝေ၏ ရေခပ်ချိန်ကဗျာများ စသည့်ကဗျာစာအုပ်လေးအုပ်ကို ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီဖြစ်ပါသည်။

ယခု 'ရင်ထဲက ပုလဲသွယ်နှင့် အခြားကဗျာများ' စာအုပ်တွင် ပါရှိသော မြင်းမူမောင်နိုင်မိုး၏ ကဗျာများမှာ ရသအထူးစုံလင်လှပေသည်။ မြန်မာကဗျာဥပဒေသများနှင့်လည်း ညီညွတ်ပါ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း ကျွန်တော် နှစ်သက်ခဲ့ရပါ၏။ ထို့ကြောင့်လည်း 'အလှမဖျက်၊ အနက်မယွင်းရအောင်' ကျွန်တော် ကြိုးစား၍ အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်လည်စပ်ဆိုပေးခဲ့ပါသည်။ သို့စပ်ဆိုရေးသားပြီးစီးလှန်း အချိန်တွင် ကျွန်တော့်၌ အာရုံကြော ရုတ်တရက်အားနည်းမှု ဖြစ်ပေါ်လာပြီး ညာဘက်မျက်လုံး အမြင်ဝေဝါးသွားခြင်းကိစ္စ ဖြစ်လာပါသည်။ ထို့ကြောင့် ညာဘက်မျက်လုံးတစ်ဖက်မှိတ်ပြီး အပြီးသတ်နိုင်ရန် ကြိုးပမ်းရေးသားခဲ့ရ၏။ ရံဖန်ရံခါ ညာဘက်မျက်လုံးမှ မျက်ရည်များကျဆင်းလာတတ်၏။ ကျွန်တော်ကြားဖူးသော သီချင်း

အင်္ဂုဒ်ထဲကလို ယခု 'ရင်ထဲကပုလဲသွယ်' သည် ကမာကောင်လေး
ဇွဲနဲ့ မျက်ရည်ကဲ့သို့ ကျွန်တော်မျက်ရည်ဖြစ်နေမလားဟု စဉ်းစားပြီး
မြှောက်ရပါ၏။

ညောင်ပင်ဖြစ်စေ စာပေသမားဖြစ်သော ကဗျာဆရာတို့၏ ဆန္ဒမှာ
ထိုနိုင်မိုး ဖွဲ့သီသကဲ့သို့ 'လူတို့ပြည်အား၊ ကြည်စေအေးစေ၊
ဇွဲခေါ်စေဟု၊ မြတ်စေတနာ၊ ဖွဲ့ရစ်ကာဖြင့်၊ မေတ္တာဖြူဖြူ၊ ငါပေးလှူ
သည်၊ ပြည်သူအေးကြောင်း၊ မွှေးစေကြောင်း' ရည်ရွယ်ဆန္ဒပြုသကဲ့သို့
ကျွန်ုပ်၏ ဆန္ဒမှာလည်း ထပ်တူဖြစ်သဖြင့် ပြီးခြောက်အောင်မြင်အောင်
ကြိုးပမ်းနိုင်ခဲ့သည်။ ရှေ့ကိုဆက်လက်၍လည်း ကျန်ရှိသောမျက်လုံး၊
အထိတို့ဖြင့် စာပေတာဝန်ကို အထက်ပါဆန္ဒအတိုင်း ဆောင်ရွက်သွား
မိမည်ဟု...

မေတ္တာရည်လျက်...

Foreword By The Transcomposer

First and foremost I would like to present that I was overjoyed to have this opportunity to transcompose a distinguished poet in Myanmar Litterature, Myinmu Maung Naing Moe's poems. This My fifth attempt.

I had endeavoured four books; The Hyacinth Way by Saya Zawgyi, The Epic Poems of the conquering of Hainggyi Island and Panwa by Htilar Sitthu , Min Yu Wai's Time to Fetch Water Poems and Myin Mu Maung Naing Moe's Loka Niti poems. In this book "String of Pearls from Inside the Heart and other Poems", Myinmu Maung Naing Moe's poems are so much varied in savour. They are also in strict conformity with the laws of Myanmar Poetry Composing. That is why I had a great liking for it. So I had tried to transcompose into English Language so that "its beauty is not damaged and its message is unerring". Then as I was nearly finishing my task, my health suddenly became impaired. My nerve weakened and my right eye vision got blurred. So closing my right eye I had to write and finish. Often, tears roll down my right eye. I thought to myself. As I had heard in a modern song, that the pearls are tears of the oyster, now this "String of pearls ..." is more like my own tears and I smiled to myself.

Nevertheless, as the wish of the poets-men of

Litterature are as Ko Naing Moe had composed:
"Are for this world of man
To be cool and pleasant,
With a noble benevolence, Sweet and fragrant
With pure love I donate in charity,
So that the people be peaceful in redolence";
As they wish and intend, my wish is also identical
and I successfully finished my task. In future also, with
my remaining eye and hands, and in accordance with
the wish above, I shall continue the duties of litterature.

With love intended ...
AH MAY TEAR

အတူတကွ

- * အတူတကွ၊ ရှိနေကြခိုက်
မိဘကျေးဇူး၊ ဆပ်တုံဦးလော့ ။
- * အတူတကွ၊ ရှိနေကြခိုက်
ဆရာကျေးဇူး၊ ဆပ်တုံဦးလော့ ။
- * အတူတကွ၊ ရှိနေကြခိုက်
ချစ်စကိုရှည်၊ ရန် မာန်ပြေလျက်
မိတ်ဆွေချင်းချင်း၊ ချစ်ရိုင်းပင်းလော့ ။
- * အတူတကွ၊ မရှိကြဘဲ
သူကတစ်ရွာ၊ ကိုယ့်မှာတစ်မြေ
ခြားနားလေမှ၊ လွင့်ကြွတိမ်းပါး
ကာလများသို့၊ ပြန်သွားချင်လို
လွမ်းအားပိုသော်၊
အလိုဆန္ဒ၊ မပြည့်ဝဘဲ
တမ်းတခြင်းသာ၊ အသည်းလွှာဝယ်
ဒဏ်ရာအဖြစ်၊ ထင်ကျန်ရစ်ကာ
အချစ်ပျောက်ဆုံးတတ်လေသည် ။ ။

TOGETHER

When you are together.
Repay the gratitude,
Of the father and mother.

When you are together,
Repay the gratitude,
Of the master.

When you are together,
Lengthen the love, nullify belligerence and pride
Help lovingly, friends with one another.

When you are not together,
He at a village and I in another land,
When apart, one has the heart
To go back to spent periods in a time warp,
With a deep longing, pineing for the past

The desire will just be a longing,
A wound to be left inflicted on the heart.
And the thing liable to be lost is love.

Myawady Magazine (February-1994)

မြဝတီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၉၄-ဖေဖော်ဝါရီလ)

မယ်နုအုတ်ကျောင်းမှအာတွေး

* မယ်နုအုတ်ကျောင်း၊ အံ့ဖွယ်ကောင်း၏
 ရှေးဟောင်းလက်ရာ၊ ဗိသုကာနှင့်
 ပညာအနု၊ အစုစုလျှင်
 ရွှေကြည့်မဝ၊ ခန့်ထည်လှ၏
 မြင်ရတိုင်းပင်၊ ကျွန်ုပ်ရင်ဝယ်
 ဆွတ်ကျင်ပြန်ပြောင်း၊ အတိတ်ဟောင်းမှ
 ကျောင်းကြီးအမ၊ သူ့ဘဝကို
 တွေးဆမြင်ယောင် မိသတည်း ။

* ရွှေနန်းကြီးပေါ်၊ 'နန်းမတော်' ဟု
 စံပျော်တုန်းမှာ၊ ဘုန်းသမ္ဘာနှင့်
 အခါအခွင့်၊ သူ့မှာသင့်သော်
 ဂုဏ်တင့်ခဲ့ရ ထိုကာလ။
 မိဖုရားကြီး မယ်နုဘဝ။

* ရွှေနန်းကြီးမှ၊ စွန့်ခွာရ၍
 ပြောင်းရတစ်ဖန်၊ အိမ်နိမ့်စံတဲ
 ကံကြမ္မာနှစ်၊ ဖန်လာဆန်းသော်
 နန်းကျမိဖုရား ဖြစ်ခဲ့ရ။
 ဘဝသိမ်ငယ် ရှာမည်ပ။

ထိုသို့နန်းကျ၊ ရှိရာမှလျှင်
 ရာဇဝင်သား၊ ပြေး၍မလွတ်
 သေဒဏ်မှတ်သော်၊
 ပျပ်ဝပ်ဖူးမြော်၊ ဆရာတော် ဦးဗုန်
 စွန်းရွှေနှုတ်မှ၊ ခြေထုတ်ငြိမ်လေး
 အမြိုက်ဆေးပင်၊
 “သူ့ကြွေးရှိက၊ ဆပ်ရလိမ့်မည်”
 မိန့်ဘိသည်ကို၊
 ပီတိဝှန်ထပ်၊ နာခံတတ်၍
 သူသတ်တို့လက်၊ သူ့အသက်ကို
 ရက်ရက်မရွံ့၊ အပ်နံ့ဝံ့လျက်
 မတွန့်တိုပြီ၊ သေရဲသည်ဟု
 ဆိုသည်နှုတ်က၊ တည်ငြိမ်စွ။
 နောက်ဆုံးအချိန် ထိုကာလ။

* ဪ...မယ်နုအုတ်ကျောင်း၊ အံ့ဖွယ်ကောင်း၏
 ရှေးဟောင်းလက်ရာ၊ ဗိသုကာနှင့်
 ပညာ အနု၊ အစုစုကို
 ရွှေကြည့်ရင်းက၊ ကျောင်းအစ်မ၏
 ဘဝဇာတ်လမ်း၊ အခန်းခန်းဝယ်
 ပန်းလွမ်းဆူးလွမ်း၊ ခရီးကြမ်းကို
 ဖြတ်သန်းခဲ့ပုံ၊ စိတ်အာရုံ၌
 လုံးစုံမြင်ရ သင်္ခါရ ။
 သတိသံဝေ ယူခဲ့ရ ။
 ကျောင်းကြီးအမ နုဘဝ ။ ။

REMINISCENCE FROM THE BRICK MONASTRY OF MAI NU

Wonderful is the brick monastery of Mai Nu,
With ancient works of architecture,
These fine art of a grand and insatiable view;
Everytime I see, there's a feeling in me
With a pain in the heart,
The life of the great donar from the past.

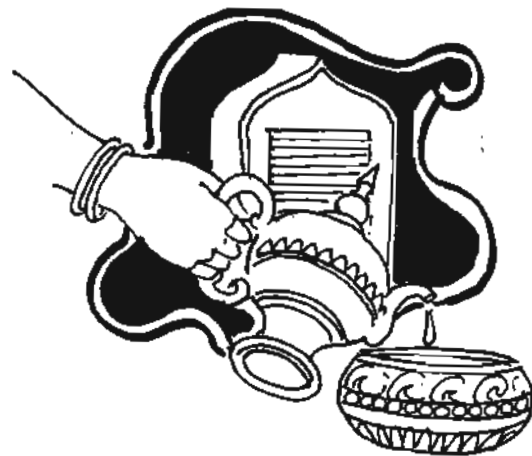
As "the mistress of the palace"
The life of great queen Mai Nu,
Opportune for her in power and grace,
Glorified was she in those times true.

When she left the golden palace,
Moving to live in the house lower,
Meeting with a strange wilting of fate,
Became a dethroned queen,
Her life sure to be belittled in grace.

While being dethroned thus,
Crime, as it doesn't go unpunished
The sentence of death was passed,
And when going to pay obeisance to Sayadaw UBoke,
Advice uttered slow and encouragingly was,
"If in his debt, one must repay;" he spoke
And with a warm heart, she learned to obey these

words

Even calmly saying that she dared
To unflinchingly give her life to the executioners,
That's her last moments and hours.

Wonderful is the brick monastery of Mai Nu
With ancient works of architecture,
These fine art of a grand and insatiable view;
While looking at these, I perceive
The many instances in the life story of the monastery
The hard way of life covered with thorns and flower,
The way she traversed, across this path
The big monastery donar Nu's life,
All of impermanence, mindful repentance
I see in my mind's eye all clear and bright.

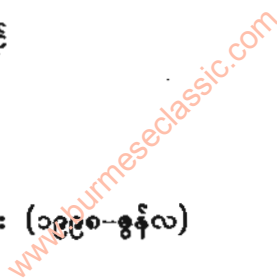
မီးနှင့်ရေ

- * မီးနှင့်တူသည်၊
အပူစိတ်ဓာတ်၊ တဖျပ်ဖျပ်လျှင်
ကိန်းဝပ်ရင်ထဲ၊ လောင်မြိုက်စွဲသော်
မောင်းမဲငြိုငြင်၊ အဆိုးမြင်ဖြင့်
သူ့တွင်အပြစ်၊ ရှိသည်ဖြစ်လည်း
ချောပစ်ဖွဲ့နွဲ့၊ ပုံကြီးချဲ့၍
လှည့်ပတ်ကွေ့ဝိုက်၊ ကျွမ်းအောင်မြိုက်လျက်
သူ၌စီးပွား၊ ဖျက်ဘိဩားမှ
ဝမ်းပါးနှစ်လို၊ ပြုံးပန်းချိုသည်
မီးလိုစိတ်ထား ရှိသူများ ။
- * ရေနှင့်တူသည်၊
ဖြူစင်ပကတိ၊ စိတ်ထားရှိသော်
သူ၏အကျိုး၊ ကိုယ့်အကျိုးနယ်
သူ့အိုးသူ့အိမ်၊ ကိုယ့်အိုးအိမ်နယ်
ချိန်စက်နှိုင်းရည်၊ စာနာတိလျက်
သူ၏ဘဝ၊ ကိုယ့်ဘဝနယ်
ဖေးမမြတ်လေး၊ စောင့်ရှောက်ပေးကာ
ငြိမ်းအေးရှင်လန်း၊ မေတ္တာပန်းတို့
ပွင့်လန်းရင်ကို၊ မွှေးပျံ့ချိုသည်
ရေလိုစိတ်ထား ရှိသူများ ။
- * မီးဟူသမျှ၊ ပူလောင်စွတည့်
“လောဘ ဒေါသ၊ မောဟ စရာ

စာတိ မရဏ၊ ပရိဒေဝ နှင့်
သောက ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ
ဥပါယာသ”
ခေါ်ကြသီးသီး၊ ဆယ့်တစ်မီးလုံး
ညီးညီးလျှံမောက်၊ ပူလောင်တောက်သည်
ကြောက်မက်စဖွယ် မီးပါတကား ။

- * ရေဟူသမျှ၊ အေးချမ်းစွတည့်
‘တောင်ကျစမ်းရေ’၊
‘မြစ်မချောင်းရေ’၊
‘သမုဒ္ဒရာရေ’၊ ‘ပင်လယ်ရေ’ တည့်
ရေနှင့်ဥပမာ၊ နှိုင်းပြုပါသော်
“မေတ္တာသည်ရေ”၊
“သစ္စာသည်ရေ”၊
“အကြင်နာသည်ရေ”၊
ရေဟူသမျှ၊ အေးငြိမ်းလှသည်
ချမ်းမြေ့စဖွယ် ရေပါတကား။
- * ဪ... “ရေများရေနိုင်၊ မီးများမီးနိုင်”
ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲ၊ လောကထဲ၌
ခွဲကြဘိလျှင်၊ လူတို့ရင်ဝယ်
ဖြူစင်သည့်ပန်း၊ အေးချမ်းသည့်မိုး
သွန်းပြီးဝတ်မှုန်၊ ဆွတ်မကုန်အောင်
ကြိုဆုံလှုပ်ရှား၊ နှလုံးသားတိုင်း
မီးများထာဝရ ငြိမ်းပါစေ ။
ရေများထာဝရ ကိန်းပါစေ ။ ။

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၉၈-ခုနှစ်လ)

FIRE AND WATER

When the simmering heat of mind,
Like a fire, in the heart burns and shelters
Berates and scorns, pessimistically unkind
On the other's fault in a magnifying manners,
Speaking ill of the other in a sly and indirect way,
Till his riches fall down asunder;
Then do they with satisfaction smile,
They who have a mind of fire so wild.

When one has a pure white mind,
Like the water, caring for the benefit of other
As one's own, also house and home
In compassion and comparison and consideration,
Guard and help his life as one's own,
Then fresh and peaceful, bloom the flower of love
Sweet and fragrant to the heart,
They who have a mind of water,
White, fresh and pure.

All fires are hot,
"Lawba, Dosa, Mawha and Zayar
Jati, Marana and Paridawa
Also Thawka, Dokkha, Dawmanassa
An Upayarsa, the eleven fires as they are called:
Are their flames burning high and hot,
Truly are they fearsome fires, all.

All water are cool,
"Spring water-fall"
"River water"
"Ocean water" and
"Sea water:
As a simile with water, to mention here
"Love is water"
"Truth is water"
"Kindness is water"
All water is peaceful and tranquil,
Truely are they cool waters, all.

Oh! in this confronting, conflict of the world
Where "water or fire wins whichever is in excess;"
In the heart of men may it unfurl,
The pure white flower, the cool rain water
May it unceasingly shower, at every encounter
In the hearts of each and everyone,
May the fires be extinguished forever,
And the waters lodge forever.

Ngwetaryi Magazine (June-1998)

NOTE

- Lawba = Greed or Carving
- Dosa = Hatred of ill-will
- Mawha = Delusion
- Zaya = Ageing
- Jati = Birth
- Marana = Death
- Paridaywa = Crying
- Thawka = Worry
- Dokkha = Trouble
- Dawmanassa = Unpleasantness of mind
- Upayarsa = Weariness of mind

သတိ

- * သတိလွတ်၍
 ရေရွတ်ဆိုဆဲ၊ သူ့ကိုမဲစဉ်
 မီးစွဲသို့လျှင်၊ သူ၏ရင်မှ
 နာကျင်စီးကျ၊ မျက်ရည်စကို
 နှိုင်းဆစိတ်တွင် မမြင်မိ ။
- * သတိလစ်၍
 အပြစ်ဖော်ပြ၊ ဆိုဆုံးမ၏
 ဆုံးမသည်ထား၊ နှုတ်စကားလျှင်
 တုတ်စားနယ်ပင်၊ သူ၏ရင်ဝယ်
 နာကျင်ဖိုလှိုက်၊ အသည်းခိုက်မည်
 ငါ၌စိတ်တွင် မမြင်မိ ။
- * ဪ...စိတ်လိုက်မာန်ပါ၊ အခါခါတည့်
 ကာလဒေသ၊ ပယောဂနှင့်
 နှိုင်းဆအပ်သည်၊ ထိုသတိလျှင်
 မရှိလွတ်လစ်၊ ကင်းသည်ဖြစ်၍
 ချစ်ခြင်းအမှန်၊ အရင်းခံလည်း
 မှန်းမာန်စူးရှ၊ ဆူးတို့ခသည်
 ဘဝဒဏ်ရာ၊ ရှည်ကြာခဲ့ကြောင်း
 ကောင်းကျိုးဆိုးပြစ်၊ ပြန်ဆန်းစစ်မှ
 မြူညစ်မထင်၊ အပြစ်စင်သည့်
 သစ်လွင်သောကိုယ်၊ ငါဖြစ်လိုသည်
 စိတ်ကိုအနိုင်ရစေသော် ။ ။

မြဝတီစက္ကနင်း (၁၉၉၄-၉၅ ခု)

MINDFULNESS

When out of mind, and mad
 I berate and scold him,
 As if a fire started in his breast
 The hurt and painful tears that fell,
 I didn't notice well.

When out of mind,
 Explaining his fault I upbraid him.
 The words of advise, I never realize
 Will be to his heart hurting, sting
 Like a stick or a knife.

And with a loose control of the mind,
 At many different times,
 That mind that ought to be controlled,
 In conformity with time and place,
 Got loose, then the basic love got lost;
 And thorns of hatred giving a pain in life strong,
 Had been for a lengthy time prolonged;
 So let me be one,
 A new person become,
 Reconsidering the evil causes and effect done,
 And wish that to my mind I may overcome.

Myawady Magazine (June 1994)

နှလုံးသားမှ မျက်ရည်စ

- * အပြစ်ငါ့တွင်၊ ရှိသည်ထင်၍
နာကျင်စေနိုး၊ သူ့အငြိုးကို
စိတ်ဆိုးစိတ်မာန်၊ မတုံ့ပြန်ဘဲ
သည်းခံလျက်ငါ၊ ခွင့်လွှတ်ပါ၏။
- * အမှားငါ့တွင်၊ ရှိသည်ထင်၍
မြိုင်မြိုင်ဆူဆဲ၊ ပြင်းစွာမဲကာ
နင်ဘဲငဆ၊ သူ့ရုတ်ချလည်း
ဒေါသခက်ထန်၊ မတုံ့ပြန်ဘဲ
သည်းခံလျက်ငါ၊ ခွင့်လွှတ်ပါ၏။
- * အပြစ်အမှား၊ ရှိလိမ့်လားဟု
ယုံမှားတွက်ဆ၊ သံသယဖြင့်
ငါ့ကိုအငြိုး၊ ကြိမ်ကြိမ်ပျိုးလည်း
မိုးတိမ်လွင့်စင်၊ လစန်းရှင်သည်
ကြည်လင်ညံ့နု၊ ရွှေရည်ဥသို့
သူတွင်ဒေါသ၊ မာန်မာနတို့
ကွယ်ပကင်းပျောက်၊ အမှန်ရောက်သော်
ချောက်ချောက်ချားချား၊ နှုတ်စကားဖြင့်
ငါ့အားတစ်ဖန်၊ သူတောင်းပန်သော်
သည်းခံလျှတ်သား၊ ခွင့်လွှတ်ပါ၏
သို့ပါသော်ငြား၊ နှလုံးသားမှ
လှုပ်ရှားစေလည်၊ စမ်းနယ်ကြည်သည်
မျက်ရည်တစ်စက်၊ လွင့်ကြေသက်၏
ရက်စက်သူတို့ မမြင်နိုင်။ ။

မြဝတီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၉၅-ခုနှစ်)

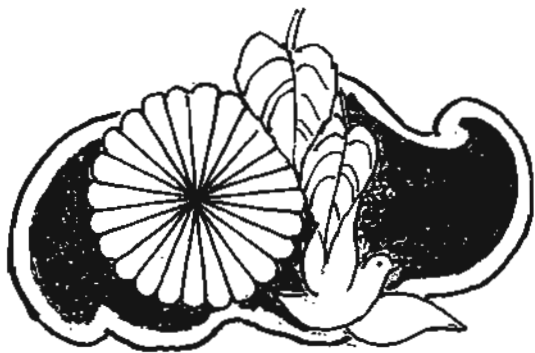
A TEARDROP FROM THE HEART

Thinking that I had a fault,
I forgive with toleration,
Not retaliating in anger or assault,
To his harm intending intentions.

Thinking that I had been in the wrong,
I forgive with toleration;
Not retaliating wild and strong,
To his fierce scoldings and denunciations.

With a doubt in mind wrongfully,
That I was in the wrong and having a fault.
And scorn harboured on me repeatedly;
Lastly when his anger, to the right return and disappear
Like the moon cleared of clouds pure and tender,
And he again, badly shaken
With words offered me an apology,
Which I tolerate and forgive easily;
But, from the heart moved, welled and fell there
A teardrop clear, as the spring-water
Unseen to those who had been pitiless, unaware.

Myawady Magazine (June-1995)

ခွင့်လွှတ်ပါ

- * အပြစ်ရှိက၊ ခွင့်လွှတ်ပါ၊ ဟု ဖွင့်ဟဝန်ခံ၊ ငါတောင်းပန်သည် တစ်ရံခါက၊ ကြံ့ခဲကြသည့် ဘဝအဖော် မိတ်ဆွေတို့ ။
- * အမှားရှိက၊ ကျေအေးပါ၊ ဟု နိမ့်ချအမှန်၊ ငါတောင်းပန်သည် တစ်ရံခါက၊ ဆုံခဲ့ကြသည့် ဘဝအဖော် မိတ်ဆွေတို့ ။
- * ငါပြောလျှင် ဟုတ်၊ ငါလုပ်လျှင် မှန်၊ ငါကြံလျှင် မြတ်၊ ငါသာတတ်၍

ငါဖြတ်လေမှ၊ ပြတ်လေစွဟု
ငါတစ်ကိုယ်လုံး၊ ငါတွေ့ဖုံးကာ
ငါလုံး လှိုင်းထန်ခဲ့သည်အမှန် ။

* ငါလိုလျှင် ရ၊ ငါတလျှင် ပိုင်
ငါဖြိုင်လေက၊ နိုင်လေစွဟု
ဘဝခရီး၊ ငါနှင့်ပြီးကာ
ငါမီး တောက်လျှံခဲ့သည်အမှန် ။

* အို...မိတ်ဆွေတို့၊
ငါ့ဘို့ ငါ့ဘို့၊ တစ်ဖို့ဖို့နှင့်
ဘို့ကြီး ကြီးကာ၊ ပိ၍လာမျှ
ခုခါသုံးသပ်၊ ငါမြင်တတ်ပြီ
အနတ္တ အစဉ်၊ အတ္တထင်ခဲ့
ကြင်နှင့် ကြည်အား၊ အလိုက်မှားခဲ့
တရားလက်လွတ်၊ ငှက်တောင်ကျွတ်နယ်
မိုးလွတ်ရာကို၊
မခိုသာသေး၊ အေးရိပ်ဝေးကာ
တုံ့နှေးနှံ့ဖင့်၊ လွဲသဖြင့်လျှင်
ခွင့်လွှတ်ကြပါ မိတ်ဆွေတို့ ။
ဆုံရပ်ရောက်ချိန် နီးပြီပို့ ။
ပြန်တွေးဆင်ခြင် ကြပါစို့ ။ ။

ဓမ္မရံသီမဂ္ဂစင်း (၁၉၉၀-ဒီဇင်ဘာလ)

PLEASE FORGIVE

If there be any fault, please forgive
 I confess and plead,
 To those I had encountered in the past,
 Friends and companions in life indeed.

If there be any wrong-doings, please pardon
 Me. I request humbly
 To those I had encountered in the past,
 Friends and companions in life's alley.

What I say is OK,
 What I do is right,
 What I think is noble,
 And I am the one who's clever and bright;
 Only I am the one who can sever,
 My whole body with "I" covered
 And the concept of "I" in my life violently prevail over.

I get all I want,
 I win all I vie;
 Life's way traversed,
 Truly with flames of "I"

Oh! friends,
 Now only, do I see
 When the hump gets bigger and heavier,
 The hump of "I", for "Myself" and "Me";

Now I perceive when I ponder.
 The law of "Anatta" to be "Atta",
 To "Retain" and "Abstain" I was bewildered;
 Following the wrong path, deviating from the right-
 ways

Like a bird shorn of feathers,
 To be free from the rains couldn't get to a shelter,
 Far from a cool shade
 That I missed cause I hesitate,
 Please forgive, my friends
 Cause the rendezvous point is near,
 Let us reflect and reconsider.

Dhamayanthi Magazine (December-1998)

NOTE

- Anatta = The law of not governing; in Buddhism.
- Atta = The opposite of Anatta.

ရွှေပင်ရိပ်

- * ရွှေပင်မှာ ခိုဝင် နားလေတော့
ရွှေကျေးလား ထင်ကြမယ်...။
- * မြိုင်ရပ်နေ မြိုင်ရပ် မွေးပါတဲ့
မြိုင်ကျေးပါကွယ်...။
- * "ရွှေပင်ရိပ်မှာတဲ့
တဆိတ်ခိုဝင်နားလာတော့...
ရွှေစကားတတ်အောင်သင်
ရွှေတောင်ပံ ရွှေရည် ဖျန်းပါလို့
ရွှေနှုန်းနဲ့ တန်အောင်ဆင်..." တဲ့
ရွှေအသွင် ရွှေစင်မိတ်သော်မို့
ရွှေရိပ်ပျော် ငှက်ကလေးတွေက
နှုတ်ရေးနဲ့ သင်ကြတယ်..
တင်ရဲ့ ကွယ်ကျေးဇူး...။
- * တောကကျေး
တောသွေးမှန် တောဟန်မပျောက်သာဘူး
ရောက်လေရာ တောင်ပံခတ်ပါလို့
ငှက်ကျေးမှန် လေဆန်တတ်ရပေမပေါ့
ရွှေရပ်မှာ နေမရွှင်တော့
ရွှေမခင် လေနှင်ပါ ရစေတော့
ရွှေသခင် ရွှေပင်ထွတ်ကယ်
ခွင့်ထွတ်ပါဦး ။ ။

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၉၄-ဖေဖော်ဝါရီ)

THE SHADE OF THE GOLDEN TREE

It is to be mistaken for a golden parrot bright,
As I took shelter in the golden tree and alight.

I am but a rural bird
Living in the rural area, of rural birth . . .

In the shade of the golden tree
For the moment when you take shelter,
Learn to speak golden words in grace
Showering the golden wing with gold water,
And adorn in harmony with the golden palace . . ."

The birds in the golden shade teach me so to be wise,
They who are, of a golden colour
Oh! thanks, thanks for the advice.

The parrot from the rural parts,
Of real rural mannerism and blood,
Flapping the wings, wherever I've been
A real bird must know how to fly against the wind,
Not feeling happy, living in the golden tree
Not adhering to the golden place, let me fly

Oh! master of a golden tree,
Please excuse me.

Nywetaryi Magazine (February-1994)

စံပယ်ပွားမှ ပန်းဦးထင်သည်

- * မြစံပယ် နွယ်တစ်ပွားကိုမှ
ပန်းဖူးခွဲ သူပါခင်...။
- * စံပယ် မလဲန်းလျှင်တော့
ဘယ်ပန်း ဘယ်လိုယဉ်လို့
ဘယ်အသွင် အမြင်ဆန်းစေတော့
ပန်ချင်တယ် မောင်မလှမ်းပါဘူး
ပန်းဆိုလျှင် 'စံပယ်' ပဲရယ်လို့
စွဲခဲ့သူပင်...။
- * သိလျက်နှင့် နွယ်အသွင်
စံပယ်ခင် ရှောင်တိမ်း ။
- * ချစ်ဖူးသူပင်
ချစ်ဦးသူ တကယ်ထင်တော့
နန်းအလယ်တွင် စံပယ်တုံးပေမယ့်
ခံပွင့်ကို ယာယီမသုံးချင်ဘူး
ချစ်ထုံး ဖြေမလွယ်တော့
အလှပြယ် အရွယ်သိမ်းသည့်တိုင်
ဘဝဝယ် လွယ်လွယ် မယိမ်းတတ်သူမို့
(စံပယ်ရယ်...)
စိမ်းသင့်မှစိမ်း ။ ။

မြဝတီစက္ကစင်း (၁၉၉၂- နိုဝင်ဘာလ)

ONLY THE JASMINE BUD IS DEEMED THE FOREMOST FLOWER

I had once worn, my love
Only the emerald jasmine bud . . .
When the jasmine doesn't bloom or flower,
Whichever flower, how much dainty
And the appearance how much of a wonder,
I will never reach for it, never
Its only the jasmine I admire.
My flower forever.

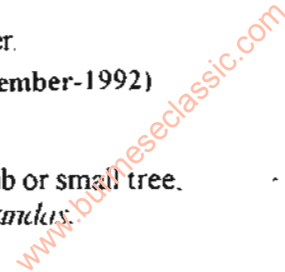
Although having a knowledge of this,
She eluded me, the jasmine miss

I had loved once,
And it's my real fervent wish and desire,
When in the royal place, the jasmine flower
Was out of season and unavailable,
For a temporary use, as a substitute
The shrub flower the "Khan" blossom
I never want to use,
And as the love's knot, uneasy to untie
And until beauty faded and age passed by
In life I'm a person not to easily waver,
(Oh! dear jasmine . . .)
Forsake me, only when it's proper.

Myawady Magazine (November-1992)

NOTE

- Khan flower = flower of shrub or small tree.
Charissa carandus.

ပစ်တိုင်းထောင် မောင်ပါခင်

- * ပစ်တိုင်းထောင် အရုပ်ကလေးပေမို့
" ရှုပ်ထွေးတဲ့ ကြိုးမခင်...။
- * ပကာသန မဆင်တဲ့
သဘာဝ မင်သူပါကွယ့်
ပေါင်းပုဝါ ချိတ်ပုဆိုးတွေနဲ့
ကကြိုးမြင် လက်ခြေ မအားရှာတဲ့
တစ်ပင်တိုင် ရွှေမင်းသားကလေးလိုတော့
ဝင့်ကြွားစွာ အဆင်ဆန်း
မြန်းနိုင်ဘူးခင်...။
- * ဘဝဇာတ်ခုံပေါ်တွင်
ထားချင်တဲ့နေရာထား ။
- * ခင့်အလို ခင့်အလိုက်
ခင့်အကြိုက် အစဉ်သာပေါ့
မေတ္တာ သမုဝဲ အလယ်၌
ချစ်တာ တစ်ခုတည်းရယ်နှင့်
ပစ်လဲ မလိုင်ပေါင်ကွယ့်
ချစ်စွဲ ခိုင်ခိုင်နှောင့်မယ်
ပစ်တိုင်းထောင် မောင် အစစ်ပါလို့
ချစ်သက်သေထားး ။
ငွေတာရီဓနစင်း (၁၉၉၂-အောက်တိုဘာလ)

I AM A TUMBLING KELLY

A tumbling kelly am I, a plaything
With no jumbling strings . . .
Without any ostentation,
And nature loving,
Not like the prince dancer in presentation.
With a dance variety, hands and feet without resting.
A turban and silk garment worn
Proudly with a new pattern,
That I cannot adorn.
Place me there,
On the life's theatre, anywhere.
To my darling's wants and wish,
And always to her likes,
In the whirlpool of love is this
Real me, a tumbling kelly
When thrown will never tumble,
With a persevering love firm and steady,
A proof of love, steadfast as any.

အာလွမ်းကတ်

* လူ့ဘဝသဘောအမြင်မှာ သံသရာရှိတာမို့ အခုမှ အပြောညင်သာ ပြန်ကာမညိုလိုက်ပါနဲ့ သုမန ကျောပြင်မှာ ဒဏ်ရာ အပြည့်နဲ့ရယ်မို့ တန်ပါတီ ဆိုလိုက်မယ်...။

ပရိုမြ လိုတော့
အချိုးကျစွာ အပြောအငို မတတ်ပေမယ့်
ဇာတ်နာအောင် အဆို အဟဲတွေကြောင့်
တိုယ့်အသည်းမှာ ထင်ကျန်ရစ်တာက...
'ဒီမယ်...ကိုသောနရဲ့
တမင်ငြိုငြင် အမြင်နုပ်စွာနဲ့
ရှင်မလိုချင်နှင့်ကာ ထုတ်လိုက်သော်လည်း(ကျုပ်ကလေး)
ဘုရင်ကတော် လောက်တော့ ဖြစ်ပါသေးတယ်.. 'တဲ့
အပယ်ခံ ရွှေရင်နှင့်စွာနဲ့
ရင်စွင့်ခဲ့တယ် ။

● လမ်းပေါ်မှာ ကြွေတဲ့ပန်းရယ်မို့
မနမ်းချင် ကျော်နင်းလေတော့
နှမ်းလျှော့ အဖော်ကင်းပါတီ
ရွှေလင့်ခြင်း သံသရာဝယ်
ချာချာလည် ရင်မငြိမ်း ။

● ခုတော့လေ
သမုဒယတွေ တစ်ဖန်မသစ်ချင်ဘူး
ထွန်ရစ်သူ အသည်းကြွေနှမ်းကာမှ
တမ်းလက်တွေ ပြန်ကာဆက်လှာတော့
မရွတ်သာ ပညာလူးသည်သို့
တစ်သက်မှာ နှစ်ခါမရူးပါရစေနဲ့
ဝွင့်ဦးကြွေတဲ့ လမ်းမှာဖြင့်
ဝေးနာ တစ်ခန်းရပ်သင့်ငြိမ့် (ခုမှတော့...ခင်ရယ်)
လွမ်းဇာတ်ကိုသိမ်း ။ ။

မြဝတီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၉၃-ဖေဖော်ဝါရီလ)

www.burmeseclassic.com

A PLAY OF LAMENT

In this mundance world outlook
 There's this cycle of Samsara.
 So don't with gentle words try to sooth
 As there are full of wounds on the back of Sumana
 That's enough, I'd like to say for truth . . .

Though I can't say or cry
 As nicely as Bago Mya does.
 Her singings to māke the play pitiful
 What's impressed in my heart was . . .
 "Look here . . . Ko Thaw Na. I have this to say
 Thinking small of me and resenting.
 You purposely drove me away
 (But I am) able enough to become the wife of
 king . . ."
 The one who was left alone an outcast,
 Spoke out with an acheing heart.

As a flower that falls on the road when it withers
 If you don't want to kiss just step over,
 I am so weary, and feel so lonely
 In Samsara's cycle is just hope that doesn't die,
 My heart's a spinning unpacified.

Only now I don't want to renew the attachment,
 When the one that's left, was broken-hearted,
 The welcoming hands, offered again
 Let me be not like Ma Bada writhing on the ground
 In a single life, let me be not mad twice
 On the path, where the foremost flower fall to the

The episode of sufferings should cease,

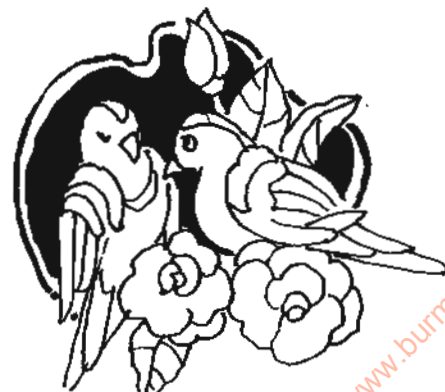
(So for now . . . my love)

End the play of lament. finish these.

Myawady Magazine (February-1993)

NOTE

- Samsara = Cycle of rebirths. (Buddhism)
- Bago Mya = Name of a late famous Myanmar Solo-dancer.
- Sumana = A Myanmar play.
- Ko Thaw Na = A character in Myanmar play.
- Ma Bada = A female character in Myanmar play.

စက္ကူစွန် ဘဝကလေးပေမို့

* စက္ကူစွန်ဘဝ ကလေးပေမယ့်
ခဏကလေးတော့ ဖြစ်ချင်တယ် ။

* အချစ်ကြိုး တစ်မျှင်နဲ့
ရစ်ကြိုးတွင် သခင်ဆင်တော့
ဝေဟင်ယံ အာကာသဆီ၌
ခုန်ယှံ့ကာ ကျွမ်းအလှထိုးပါလို့
ခုန်ဆန်ကာ အစွမ်းပြမရိုးရပါဘူး
မြတ်နိုးသူမယ်...။

* အရုံးတစ်ဝက်ပေမယ့်
ရန်းထွက်ဖို့ မရည်ရွယ်
မိုးတိမ်ဝယ် လွန်လူး ။

* သခင် ထားလေသမို့
မြင့်ဖျား အာကာသ၌
ကြာရှည်စွာ ဖျော်ဖြေ ငြိမ်ငြိမ်တော့
ခိုနားရန် အချိန်တန်ပေါ့
ဆိမ်အပြန် မိုးမချုပ်ချင်လို့
(သခင်ရယ်...)
ကြိုးရုပ်ပါဦး ။ ။

မြဝတီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၉၆-ဖေဖော်ဝါရီလ)

AS THE LIFE OF A PAPER KITE

Even for a while I'd like to be the life,
Of a small paper kite.

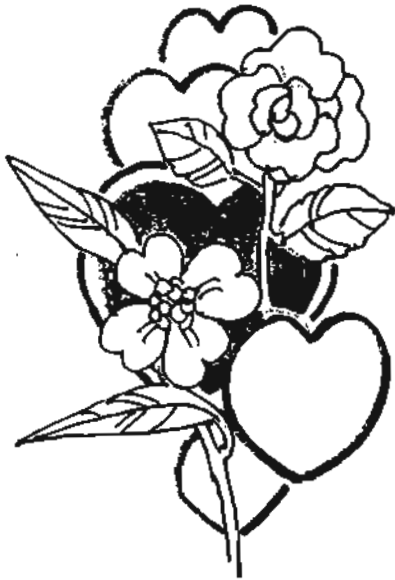
When the master winds on the reel
With a single string of love,
The affectionate one shows off its agility
In the sky up above,
With leaps and somersault
In a beauteous vaunt.

Though at half a loss
I don't intend to struggle free.
In the sky and clouds
I am on a spree.

Where the master kept me,
High above in space, in time lengthly
When I had finished entertaining
It's about time to be resting,
On the home return not to be dark, a late time
(Oh! master . . .)
Please rewind.

Myawady Magazine (February-1996)

၅၀ မြင်းမူမောင်နိုင်မိုး

လွမ်းနေဆဲရယ်

* ဘဝမှာ ကြုံခဲ့ဖူးသည်ပေါ့၊
မြဲမာလာ ငုံ နှစ်ဖူးရယ်က
တစ်ဖူးသာ ပန်မည်ဆိုတော့
အလိုလို ပန်မဖြစ်ပြီဘူး
ချန်ရစ်ခဲ့ ဖူးတစ်နှယ်...။

နေအရင့် မှာတဲ့
ကြွေလွင့် ရှာလေပြီလား
ကြာရှည်စွာ အနေလှမ်းပေမယ့်
လွမ်းနေဆဲရယ်...။

* ထင်မမှတ်ပါဘဲ
ရင်လှုပ်ကာ ဖိုစရာပေါ့၊
သည်နေ့မှာ နေရာဟောင်းဆီသို့
ပြန်ပြောင်းကာ ကြုံ ဆုံတော့
မာလာငုံ လှနေဆဲပါကလား
ရစ်ဝဲကာ လိပ်ပြာ ပိတုန်းတွေနဲ့
ကိုယ့်ကိုကွယ် ကြည့်ပါအုံးရယ်လို့
ပြုံးတုံတုံ တမင်ကွယ်
ကျီစယ်တဲ့ တစ်ပွင့်ပန်း ။

* ဪ...ပန်မဖြစ်တာမို့
ချန်ရစ်သူ ပုဗျာဖုံးစဉ်၌
ကျန်ရစ်သူ သူသာပြုံးနိုင်ရဲ့
ချစ်ထုံး ဘယ်သူခိုင်လို့
ဘယ်သူနိုင် ဘယ်သူရှုံးပါလိမ့်
အဆုံးမှာ အံ့စမပျိုးသာလည်း
အမုန်းမပါ ဘဝညှိုးသူမတော့
ချစ်ကြိုး ဖြည့်ရန်ခဲလှတယ်
ပွဲတွေ့ ဇာတ်လမ်း ။ ။

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၉၄-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ)

STILL LONGING FOR

Had an instance in life when
 The two buds of flower,
 Only one to be chosen from them
 Leaving aside the other,
 A budding vine of a flower . . .

Had it withered?
 In the rising heat of the sun
 Though time had long gone and we a distance afar
 Am still longing for the left one . . .

Unexpectedly my heart leaped in excitement
 When I met again the budding flower.
 Today, at the old place
 Still is it beautiful as ever,
 Encircled around with butterflies and bees,
 With a half-smile, purposely the solitary flower
 "Look at me" it teases.

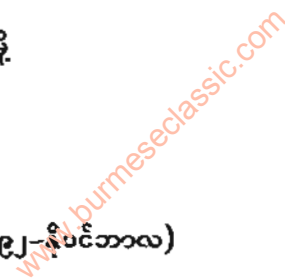
Aw! . . . As it was not chosen to wear.
 The one leaving aside, when feeling sorry
 The one that was left, can smile and dare
 Whose love-knot is more firm
 And who wins and who loses in turn,
 In the end, not suited to begin again
 The one without hatred, weary in life's stages
 Is uneasy to untie the love-knot,
 An own experienced play plot.

Ngwetaryi Magazine (November-1994)

ချစ်အိုးကွဲလေးပါ ခင်

- * ဒေါင်ဒေါင်ငယ်မြည်မှ အိုးရယ်လို့
ဆိုရိုးလည်း ရှိသည်ပင်...။
- * အိုးနဲ့ဆန် တန်ရုံထည့်ရပါသတဲ့
မထည့်ပေါင် အလွယ်မြင်တော့
စလယ်ဝင် ဖင်မမသော်လည်း
ကွဲတတ်တယ်ခင်...။
- * အလှကိုမြတ်နိုးလို့
ရိုးကျိုးကာ ဆည်းကပ်ပြန်တော့
ကမ္ဘာတစ်အမှန် 'လှအိုးကွဲလေး' ပါတဲ့
အချစ်ကို မြတ်နိုးလို့
ရိုးကျိုးသူ မောင့်အဖြစ်ကိုလည်း
'ချစ်အိုးကွဲလေး' ခေါ်ချင်ခေါ်တော့
ခင်အပေါ် ဈေးဖြူးတဲ့
ချစ်မိုးနဲ့ ချစ်ရေစင်
မောင့်ရင်မှာ ထာဝရအေး ။
- * အမိုးမနည်းသည်ပင်
အိုးကွဲအမည်တွင် လို့
သည်ခင်ခင် အမြင်မငြိုးလိုက်ပါနဲ့
ချစ်ကြိုး တဝေဝေနဲ့
ချစ်မိုး တရွေရွေနဲ့
ဆောင်မိုးရွေ ကြိမ်ကြိမ်သစ်ပေမယ့်
တစ်သက်မှာ တစ်ကြိမ်ချစ်တတ်သူမို့
အပြစ်ရှာ အကျိုးမနည်းရပါဘူး
အချစ်မှာ အရိုးစွဲလေမယ့်
(ခင်ရယ်...မောင်ကတော့လေ)
အိုးကွဲလေး ။ ။

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၉၂-နိုဝင်ဘာလ)

I'm A BROKEN LOVE-POT, MY LOVE

There's a saying,
That it's a good pot only when
Knocked on, a tough sound is given.

Only enough rice must be put in the pot
And if not,
The small pot is bound to break into parts,
Even before its base gets dark.

With an affection for beauty
One who adores humbly,
Is named " a broken beauty-pot";
And to me, who adores humbly
To love, you may call me
A broken love-pot, and on you which I shower
Rain and water of love pure,
In my heart always cool as ever.

As the name's conferred-a broken pot,
Don't you my love, have scorn on me
With rains of love showering on you,
Winter, rain and summer may times renew;
But as one who loves once in a lifetime,
And love to one's bones bind,
(Oh! . . . my love I'm)
A broken pot, you'll find.

Ngwetaryi Magazine (November-199)

ရွှေတစ်ခက်ကိုဖြင့် ကြွေရွက်နှယ်ဂုဏ်မညှိုးစေဖို့

* အလွမ်းရယ်တောင်နှယ် ကျူးချင်တော့
ရဟန်းယောင်ဆောင်တဲ့ ဘီလူးကိုမှ
ညွတ်နူးစွာ သဒ္ဓါပိုလို
သိတာပျို စည်းကိုဖောက်
စည်းတော်ခဲဖူးသည်...ခင် ။

သစ္စာတိုင်ခိုင်ခိုင် မရစ်လျှင်ဖြင့်
မေတ္တာပြိုင် အပိုင် မဖြစ်သာဘူး
အချစ်မှာ ကြားလေ သွေးလျှင်လည်း
ဝေးတတ်သည်ပင် ။

* လေးတော်ရှင် ရာမမင်းလိုဖြင့်
စစ်ခင်းကာ အနိုင်ယူမယ့်
ပြိုင်လိုသူ မောင် မဖြစ်ပါရစေနဲ့...
အချစ်မှာ နေမဝင်ဖို့
ဖြေမရွှင် အခါပျက်လေမှ
'ရွှေသမင်ဘယ်တာထွက်' တယ်လို့
အမျက်ဖြာ အဖြစ်မသည်းချင်ဘူး
တစ်သက်တာ အချစ်ကြီးသူဖို့
ချစ်စည်းလေး တားမယ်ခင်...
ပြိုင်နိုင်နဲ့တိတ်နိုး ။

* ဪ...ရွှေတစ်ခက်ကိုဖြင့်
ကြွရွက်နယ် ဂုဏ်မညှိုးစေနဲ့
ချစ်ကြီးခိုင်ချင်လျက်ကယ်ဖို့
သက်မှူးခင် မြင်အောင်ရှုရမှာက
"လူ့စည်း ဘီလူးစည်း
သူ့စည်း ကိုယ့်စည်းပါ..." တဲ့
စည်းကျော်အောင် ခရီးမရောက်စေဖို့
စည်းပေါ်တောင် အနီးမလျှောက်လေနဲ့
(ခင်ရယ်) ...စည်းပေါက်မှာစိုး ။ ။

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၉၈-၉၈နိလ)

**FOR A GOLD LEAF NOT TO DEGRADE
LIKE THE FALLING ONE**

For the longings to accumulate like a mountain,
The maiden Thida, crossed the barrier
With excessive benevolence on the ogre feigned,
As a hermit, crossed over the thin line in error
And thus a breach occurred . . . my dear.

If loyalty is not hard, fast and sure
In love's struggle, certainty is uncertain,
In love when interferences interfere,
The parties are bound to be separated from each other.

Like king Rama the archer
Please may I be not like him.
Who has to fight and win over
And unconsolably when, the events went out of hand

For there not to be a sunset in love,
I don't desire, to find fault and error
Being a great lifetime lover.

I'll mark a thin line of love, my dear
Please don't misunderstand me
And a silent grudge don't harbour.

Aw! Don't let a gold leaf degrade
Like a falling one,

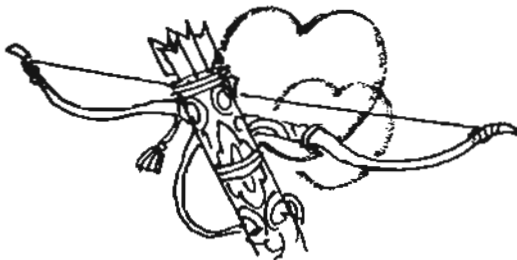
Forthere's a desire for the strings of love to be made
 Firm, so my darling may I warn
 You to clearly perceive in mind.
 "The human and the ogre's bordering line
 His and Self demarcation . . ."
 And not to pass over limitations
 Never even go near it and reach.
 (My love) . . . for fear there might be a breach,

Ngwetaryi Magazine (June-1998)

NOTE:

- king Rama = Famous legendary play of
 "Ramayana" featuring King Rama and Sita. in which
 Dathagiri the ogre is the main rival of Rama

This play is well known in South East Asian coun-
 tries and the Indian continent.

လင်းတေးက ပန်းကလေးများ

- * လမ်းတေးနေ အခြေမတင့်တာမို့
 ပန်းကလေးတွေ အနေမဝင့်ရတော့ပြီလား
 တွေးချင်မိခဲ့ပါသည်...။
- * သခင်ပျိုတာမို့
 သင့်နိုးချိန်ခါတန်တော့
 ပွင့်လန်းရန် ရေချိုဖြန်းမယ်လို့
 မှန်းမျှော်ခဲ့သည်။
- * ဪ...သခင်အပါးမှာတဲ့
 ချစ်စကား တာတီတီနဲ့

ညာပလီ ဗျာသီချွဲတတ်လေတဲ့
 အကဲပိုဆောင် မာလာကလေးတွေမှ
 ရွှံ့စိုအောင် သာသာထွေးမယ်လို့
 အတွေးသည်နှယ် မြင်သမို့
 ပန်းသခင် မေတ္တာမိုးရယ်က
 ဈေးဖြိုးကာ ဖြိုင်ဖြိုင်ရွာတော့
 မဖြိုင်သာ ကြံစားငြိုးရုံပေါ့
 ချစ်မိုးမဲ့နေရာသီ
 တာရှည်လို့ အပူငွေ့လောင်း ။

* လမ်းနားမှာမို့
 ပန်းကလေးတွေ ရင်ဖိုမောပါဘိ
 ဝေးသောအလှမ်းတစ်နေရာမှာ နေညိုမလင့်မိ၌
 မွေးသောပန်းကလေးတွေခမျာ ရေချိုလင့်လျက်ပါပဲ
 တွေးချင့်ကာ စာနာလို့
 ညာတာပါ ခွင့်ပန်တောင်းချင်ရဲ့
 (တကယ်တော့ သခင်ရယ်)
 "သခင်လည်းပန်း နှင်းလဲပန်း
 စံပယ်လဲပန်း ဇွန်လဲပန်း
 ဝိတောက်လဲပန်း ငှက်လဲပန်း"
 ပန်းချင်းအတူတူမို့
 ဘယ်ခုဘယ်သူ မငြိုးလိုက်ပါနဲ့
 အရွယ်တူငယ်မှုမညှိုးမိ၌
 ဖြိုးသွန်ပါ မိုးလွန် မနှောင်းမ
 တောင်းပါမိကြောင်း ။ ။

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၉၄-၉၅-၉၆)

SMALL FLOWERS BY THE PATHWAY

As they are by the side of the pathway
 And not in a fair state,
 Do these small flowers not worth to be in high stay
 I ponder for their fate.

But these planted and nursed by the master
 When the time's ripe.
 To bloom in the shower
 Had hoped eager.

Aw! Near the master with words of love and grace,
 Sweet and plaintive, and to these flowers
 To be totally wet in an embrace,
 The master of the blossoms with loving waters
 Poured heavily in shower;
 And the wayside ones unable to compete
 Remain in a rainless summer's bad fate,
 In a long and tiresome heat.

Cause they are by the pathway
 The small blossoms are heavy at heart,
 Before the sun goes down, at a place far away
 They that grow there await for a sweet water squirt.
 Think in consideration and sympathize, I beg

(Master, in fact!)

"Thazin is also a flower, so is the Hnin Pan,
 Sabe, a flower and so is the Zun Pan.
 Padauk, a flower and so is the Ngu Pan
 All flowers are the same.
 So do not bear a grudge
 While young before they wither and wane.
 I beg to pour down now in spate
 Not to be a rain so late.

Ngwetaryi Magazine (June-1994)

NOTE

- Thazin = Species of orchid
- Hnin Pan - Lily flower
- Sabe - Jasmine
- Zun Pan - Small fragrant white flower.
Jasminum auriculatum
- Padauk - The gum-kino tree flower.
Pterocarpus macrocarpus
- Ngu Pan - Flower of the cassia family

အာဖေ့မျက်ရည်

- * သားကိုကြည့်၍
 သား၏အပူ၊ ကိုယ့်အပူနယ်
 ယူ၍ရလျှင်၊ ယုလိုက်ချင်၏
 ရင်မှာမချို၊ မြင်ပါဘိသော်
 မကြည့်ရက်စွ၊ ကြည့်ခက်လှသည်
 တစ်ရာသုံးလေး မကျသေး ။
 သွေးလွန်တုတ်ကွေး အဖျားသွေး ။
 အိပ်ရာထက်က သားကလေး ။
- * နဖူးကိုစမ်း၊ ပါးကိုစမ်းနှင့်
 ခြေဖျားကိုစမ်း၊ ခါးကိုစမ်းနှင့်
 စမ်းပြီးစမ်းလတ်၊ အထပ်ထပ်ပင်
 ရွတ်ဖတ်ဆိုနှုတ်၊ မေတ္တာသုတ်နှင့်
 သုတ်တော်စုံစွာ၊ ပူဇော်ပါသည်
 အာရုံထဲမှာ သားကလေး ။
 ရောဂါပျောက်ကင်း ချမ်းသာရေး ။

* သို့ရှိစဉ်ဝယ်၊ သားငယ်ငယ်သည်
 ဘယ်လူးညာခွေ၊ 'အဖေရေ' တဲ့
 အဖေကိုတ၊ သတိရလျက်
 စဉ်းမျှလှုပ်ရှား၊ ကျွန်ုပ်အားလျှင်
 ဆုပ်ထားပြန်သေး၊ လက်ကလေးကို
 ဖက်ထွေးသာယာ၊ နမ်းရွိုက်ပါရင်း
 ကျွန်မှာမျက်ရည်၊ တစ်စက်သည်လျှင်
 ကြွေမည်ရှိတဲ့၊ နားအာရုံဝယ်
 တစ်စုံတစ်ဦး၊ ခေါ်ပုံထူးသို့
 မော်ပူးအကြည့်၊ မြင်ရတိသည်
 မှန်တိမှန်ဝါး၊ ပန်းချီကားနယ်
 ဆေးသားမှန်မှန် အဖေဓာတ်ပုံ။
 နံရံထက်မှာ ပြုံးရိပ်လှဲ့။
 ကျွန်ုပ်အားကြည့်နေဘိတဲ့။

* အဖေဓာတ်ပုံ၊ ဆေးမှန်မှန်လျှင်
 ပူပုံပန်းရုပ်၊ ကျွန်ကျွန်ုပ်၏
 ဒုက္ခသက်သက်၊ မကြည့်ရက်ထင့်
 မျက်လွှာအချ၊ ကျွန်ဆံ့သို့
 မြဲမျက်ရည်ဝန်း၊ တစ်စက်နမ်းဟု
 စိမ်းမင်းမှတ်တဲ့၊ ထင်လတ်တုံသော်
 ဓာတ်ပုံထဲက ကြွေခဲ့သည်။
 အဖေမျက်ရည် တစ်စက်သည်။
 ဝင်လယ်ထက်ပင် ကျယ်လိမ့်မည်။
 သားချစ်နားလည် နိုင်ပါပြီ။ ။

မြဝတီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၉၀-နိုဝင်ဘာလ)

FATHER'S TEARS

Looking at the young son dear
 His body temperature seems to be like my own,
 If possible I'd like to transfer
 His body heat on myself alone:
 Paining in the heart to witness, fearing to look at
 At a hundred and three or four is the temperature
 Of the son, with the body heat not lessening
 Laid in bed with dengue hemorrhagic fever.

Feeling the forehead and cheeks
 Again and again repeatedly,
 Also the waist and feet;
 Chanting Myitta Sutta and others incessantly
 In the mind is the son,
 For his disease to be cleared and done.

At that while the young infant
 Writning left and right,
 Called out "father", remembering at that instant
 A small hand gripped me with a movement slight,
 Holding it I kissed and as a teardrop,
 Was about to fall off;

I heard someone's strange call,
 And looking above, I happened to observe

My father's photo on the wall,
 Like a painting faded dimly,
 Was as if looking with a smile at me.

Father in the photo with worn off chemical dyes,
 As if unbearable to look at me,
 In casting down his eyes;
 My sufferings, my image he didn't want to see
 And onto my forehead the flower of a tear,
 That fell from the photo,
 I imagined to kiss clear.
 This drop of tear from the father;
 Now the loving son understands to be,
 More wider than the sea.

Myawady Magazine (November-1998)

NOTE:

- Myitta Sutta = A Sutta (chanting prayer) of the Buddhist faith, in which the well-being of all living in the world is wished for.

လွမ်းနေဆဲပါ ပိတောက်ပါ

* နှစ်ဆန်းခါ နွေအရောက်မှာဖြင့်
 ချစ်ပန်းဝါ ရွှေပိတောက်တွေက
 ကြိုင်လှောက်လို့ ပွင့်ငုံစီ...။

* ခြွေမရူးသာဘူး
 လေလူးရာ ဘယ်ညာယိုင်လို့
 ပိတောက်ခိုင် ကိုယ့်ကိုစိမ်းသည်မို့
 နွဲ့ယိမ်းကို မပန်သာတော့
 ကံကြမ္မာ ဖန်လာအနွဲ့မှာဖြင့်
 ချန်ခဲ့ရပြီ။

၆၈ မြင်းမူမောင်နိုင်မိုး

- * အတွေးမှာ သံသယတွေကြောင့်
ဝေးကမ္ဘာ အပြန်မလှလေတော့
ဆွေးကဗျာ အနန္တပေပေါ့၊
ဆံမြ ကေရှင်ဆီ၌
ငွေမင်ရည် သီသီစွက်သော်လည်း
ငယ်ချစ်ဆွေ ရွှေတစ်ခက်ကိုဖြင့်
မေ့ရက်ဖို့ ခက်ပါသည်...
ကန္တာဆီ တစ်ယောက်ထဲ(တည်း)။
- * ဪ...အချစ်ကို အချိုဆမ်းပါလို့
အပြစ်ဆို ငိုမတမ်းသာဘူး
ကိုယ့်လမ်း ကိုယ်သာ တွင်လို့
ခရီးနှင့် တွင်တွင်လျှောက်ရပေမယ့်
တစ်ယောက်ဆို တစ်ယောက်ထဲ(တည်း)
ပိတောက်ဆို ပိတောက်ပဲရယ်မို့
ဖောက်လွဲကာ အချစ်တွေ မဆုံးသေးပါဘူး
“ကိုယ်မုန်းလျှင် ကိုယ့်အပြစ်
ကိုယ်ချစ်တော့ ကိုယ့်စေတနာ”
ကိုယ့်နေရာ ဘယ်မှာရှိစေတော့
ချစ်မိသူ ရွှေတစ်ခက်ရယ်က
ဆက်ရန်သာ လက်မကမ်းသော်လည်း
သက်ခန္ဓာ ပျက်မကျမ်းလေသရွေ့ (ပိတောက်ရယ်...)
လွမ်းငွေ့ဝေဆဲ။ ။

မြဝတီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၉၈-ခုနှစ်)

AM STILL PINING FOR; YELLOW PADAUK

At new year, in the summer
Lovely yellow blossoms of Padauk are blooming,
With sweet smells are the buds and flowers . . .

Unable to pluck,
Swerving left and right in the breeze,
With unfavouring fate and lascivious luck:
As if had forsaken me, I had to leave
It behind, not getting the chance to wear
In my black flowing hair.

Cause of doubts in the mind
My return to a distant land's not good,
Countless are the longing poems fine,
And the hair turning as it should
A bit grey with silvery streaks;
But to the flame of youth, the golden bunch of flower
It was so hard to forget . . . ,
And alone in the way of hardships do I wander.

Aw! yearning for sweet love,
I didn't find chance to blame or cry,
Finding one's own way I must

Make my own journey and try:
 But there's only one for me.
 Only the Padauk flower.
 And my love, is never treacherous
 Never end and wither,
 "If I hate, it's my blame
 If I love, it's my heart"
 And wherever I may be,
 Though the golden spring
 Never offered a hand to me,
 As long as my life and body is intact. Padauk flower
 I'll be pining for you, ever.

Myawady Magazine (April-1998)

NOTE:

- Padauk = The gum-kino tree
pterocarpus macrocarpus

ဆောင်းငှက် အိမ်ပြန်ပါတော့မည်

(၁)

* တပေါင်း နွေရက်
 ဟောင်းကြွေ သက်၍
 ဆောင်းငှက် အိမ်ပြန်ပါတော့မည်။

* သွားတူနားတူ၊ စားအတူပင်
 ကြည်ဖြူမပျက်၊ မိတ်ဆွေငှက်တို့
 နှုတ်ဆက်ပါကြောင်း၊ တေးချိုညောင်းစဉ်
 ဆောင်းငှက် အိမ်ပြန်ပါတော့မည်။

(၂)

* အတူတကွ၊ နားခိုကြခိုက်
 ချမ်းမြစေချင်၊ အေးစေချင်၍
 ရင်မှရွေးထုတ်၊ တေးတစ်ပုဒ်ကို
 ကျွန်ုပ်သိကြွေး၊ ဖျော်ဖြေပေးလည်း
 မအေးသည်ခါ၊ အေးသည်ခါနှင့်
 မသာသည်ခိုက်၊ သာသည်ခိုက်နှင့်
 မကြိုက်ဘိတုံ၊ ကြိုက်ဘိတုံနှင့်
 ဆူကြည့်သင့်မျှ၊ မရှိကလျှင်

နားဝမအေး၊ ငှက်ကလေးဟု
ဆဲရေးနှုတ်ခြွေ၊ ပုတ်ခတ်ပလည်း
“စေတနာသည်သာ၊ ကံကြမ္မာ” ဟု
စိတ်မှာလျှော့ဖြေနေတော့မည်။

(၃)

* တပေါင်းဂိဓ္မ၊ ရော်ရွက်ကြွေသည်
နေ့သဘာဝ၊ နွေကာလမို့
ခြွေချရက်စွာ၊ မသက်ညှာဟု
စိတ်မှာငြိုငြင်၊ အမြင်တိုလျက်
ပင်အိုသို့လျှင်၊ ပြစ်မတင်ပါ
ချစ်ခင်မပျက်၊ သည်တစ်သက်တွင်
တစ်ရက်ခိုဖူး၊ သင့်ကျေးဇူးကို
အထူးဆင်ခြင်နေတော့မည်။

* ဝေဟင်မြေပြင်၊ ရေအလျဉ်၌
လေနှင့်ရာပြောင်း၊ အတောင်ညောင်းမို့
ဆောင်းငှက်မိခင်၊ မေတ္တာရင်၌
ကြည်လင်ချမ်းမြ၊ တေးဓမ္မကို
အေးမြရွှင်ချို၊ ကောင်းစွာဆိုလျက်
နားခိုအိပ်စက်ပါဦးမည်။

* ဪ...တပေါင်းနေ့ရက်
ဟောင်းကြွေသက်၍
ဆောင်းငှက်အိမ်ပြန်ပါတော့မည်။ ။

မြဝတီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၉၇-မတ်လ)

THE WINTER BIRD'S A-HOMING

(1)

It's Tabaung and the summer leaves
Wither and fall,
And the winter bird as it pleases
Is homing, leaving all.

Going, alighting and eating together
Sincere and cordial friend birds,
I bid you farewell friends of a feather
The winter bird's returning home with sweet sing-
ing and chirps.

(2)

When taking a refuge together all along,
For all to be calm and pleasant
I sing and entertain with a song;
A selection from my heart meant,
Sometimes cool and sometimes not
Sometimes pleasant and sometimes not
Sometimes pleasing and sometimes not
If it be not to the like of each and every ear,
Rebuking as a bird troublesome to hear,
I will as "benevolence is fate" says
In the mind relax and endure.

(3)

The Tabaung leaves fall and wither,
 As its summer its nature
 I don't blame the aged tree,
 With a malicious heart, onto the tree's part
 As unkind and pitiless, for making them fall:
 For a lifetime with love unimpaired,
 Your debt of gratitude for a day's shelter
 Will I specially remember.

In the air, on the ground and on the water surface.
 Shifting as the wind fleets;
 In the loving bosom of the winter bird's mother grace,
 Will I be singing songs of Dhama cool, calm and sweet.
 And I'll be resting and then sound asleep.

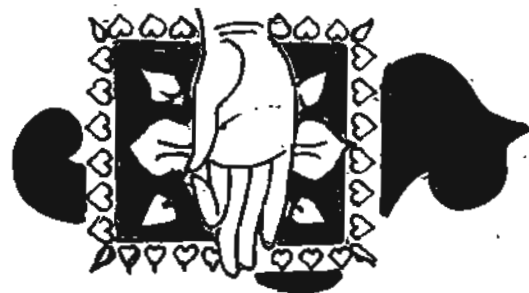
It's Tabaung and the summer leaves
 Wither and fall.

And the winter bird as it pleases
 Is homing, leaving all.

Myawady Magazine (March-1997)

NOTE:

- Tabaung = The last month of Myanmar calendar, beginning of summer season.

မုဒ္ဒစကား

- * သုတစ်ထူး၏ ကျေးဇူးရှိလျက်၊ ကျေးဇူးဖျက်ကာ အမျက်ကြီးမောက်၊ မီးသို့တောက်၍ ကောက်တွေ့စာဂ၊ မာန်မာနနှင့် ဝါဒအယူ ပျက်စီးမှု။ သုယုတ်မာဟု ခေါ်ထိုက်သူ။
- * သူမယား၌ ပြစ်မှားလွန်ကျူး၊ ရုဗွက်ဆူးတို့ စူးရှသွေးဆု ဖွတ်သိမ့်မှု။ သုယုတ်မာဟု ခေါ်ထိုက်သူ။
- * အမိအဖ၊ ယောက္ခမနှင့် နှမ အစ်ကို၊ စသည်ကိုလျှင် ဆဲဆိုရိုက်ခတ်၊ ညှဉ်းဆဲတတ်လျက် လေးမြတ်အယူ မရှိမှု။ သုယုတ်မာဟု ခေါ်ထိုက်သူ။

- * မိမိကိုယ်ကို
မြောက်ဆိုချိုးပ၊ မော်ကြွားလှလည်း
နှိမ့်ချပြစ်မှား၊ သူတစ်ပါးအား
စော်ကားငြူစု ကဲ့ရဲ့မှု။
- * သူယုတ်မာဟု ခေါ်ထိုက်သူ။
အိုကြီးအိုမ၊ မိနှင့်ဖကို
တုတ်ကွလုပ်ကျွေး၊ အခွင့်ပေးလည်း
လုပ်ကျွေးသမှု၊ ဘယ်မပြုဘဲ
ဥပေက္ခာပြု နေစိမ့်မှု။
သူယုတ်မာဟု ခေါ်ထိုက်သူ။
- * အမျိုးစာတ်ကြောင့်
သူမြတ်ပိုင်ပိုင်၊ မဖြစ်နိုင်တည့်။
အမျိုးစာတ်ကြောင့်
ဂုဏ်ခြိပ်နံ့ချာ၊ သူယုတ်မာဟု
သေချာဒိဋ္ဌ၊ ဆိုမရတည့်။
- * လောကကမ္ဘာ၊ လူတို့ရွာဝယ်
သူငါရှေးရှု၊ ပြုသောမှုကြောင့်
လူ့ဂုဏ် 'ယုတ်' မြတ်၊ ဖြစ်တည်အပ်ဟု
သိမှတ်သင့်ကြောင်း၊ ဆိုးအကောင်းကို
လမ်းကောင်းညွှန်ပြ၊ မိန့်မြွက်ဟသည်
ဗုဒ္ဓစကား ထိုတရား။ ။

(သုတ္တန်ပါတ်၊ ပါဠိတော် ဥရဂဝဂ်)...မှ
ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၉၁-မေ)

WORD OF LORD BUDDHA

When indebted to the other
Being ungrateful to him,
And in great anger, burning like the fire
A crooked mind of altruism
Pride and haughtiness harbour.
Also with a belief wrong and sable,
Then he is one to be called despicable.

Indulging in wrong acts with other's wife
And the thorns of lust sharp and unbridled,
Hot-bloodedly filled one's life,
Then he is one to be called despicable.

The parents and the in-laws present or late
And the sisters and brothers big or small,
When struck, tortured, scolded or berated
Having no regard for them at all,
Then he is a despicable one, to be called.

Praising oneself so highly
And wrongfully lowering the other in disdain,
Being insolent, envious, dispraise in jealousy
Then he is a despicable one, to be named.

When having the chance to care for the parents
Aged, old and feeble,
Acting in differently, not looking after them and
neglect

Then he is one, despicable.

As for one's ancestry or race,

He could not be a noble grace.

As for one's ancestry or pedigree

For sure he could not be,

Said to be ignoble

Or called a person despicable.

In this mundane world

The aesthetic quality of man,

Is to be noted as despicable or noble

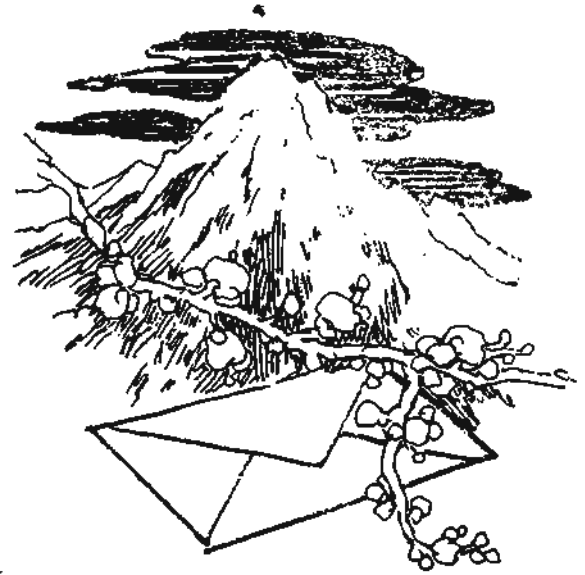
On one's intention and doing that depends,

So, Lord Buddha in showing the good way

His teaching, His words says.

(Sutta Nipatta, U Raga Pali Text)

Ngwetaryi Magazine (May-1991)

စာရာမေရီ အာလွမ်း

* နွေဦးရွက်ဝါ၊ သို့ပမာလျှင်
မြန်မာနိုင်ငံ၊ တစ်နံတစ်လျား
သွားလာချီတက်၊ စစ်ထွက်သည့်ငါ
ရောက်ခဲ့ပါပြီ
စာရာမေရီ တောင်ခြေထိ။

A LONGING FROM SARAMAYRI

Like the yellow leaf in summer
When I march and go to the front-line,
The whole length and breadth of Myanmar.
Had I reached the foot of Saramayri at one time.

At the while I reached here
I read a telegraphic message soon.
Stating that my lovely wife dear.
Had given birth to my eldest son, a radiant moon.

"Oh! I am the father of my big son. now"
In my mind I felt a much happiness.
Lifting me up from the foot to the summit somehow
And as I pondered that,
A father's love to be never ending
I perceived with a gentle coolness in my heart.
My father at the village, whom I love.

As thoughts lifted me up to the top of Saramayri
together,
Humbly I pay obeisance revered
"Like the mount Meru, from the village my aged
father",
Pining for him with dew mingled tears.

Ngwetaryi Magazine (September-1990)

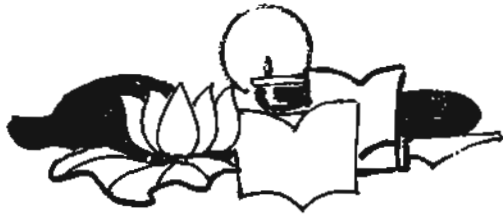
NOTE:

- Mount Meru = Traditionally believed mountain in the center of the universe, and also the highest.
- Saramayri = Mountain in Northern Myanmar

* စာရာမေရီ၊ တောင်ခြေထိပင်
ရောက်သည့်ခိုက်မှာ၊ ကြေးနန်းစာကို
ငါဖတ်ရုံရ၊ ထိုခဏတည့်
သက်မျှချစ်ကြင်၊ ဇနီးခင်က
ရင်နှစ်သားဦး၊ လပန်းဖူးကို
မီးရှူးသန့်စင် ဖွားမြင်ကြောင်း။

* 'အို...သားကြီးအဖေ၊ ငါဖြစ်ပေဟု'
တောင်ခြေမှမြောက်၊ တောင်ထိပ်ရောက်မျှ
ဝမ်းမြောက်ဖျော်ရွှင်၊ စိတ်အစဉ်ဝယ်
ဖခင်မေတ္တာ၊ ဆိုသည်မှာလျှင်
ဘယ်ခါဆုံးစ၊ ရှိနိုင်ပါ့ဟု
တွေးဆမိချိန်၊ နှလုံးအိမ်၌
မွေ့သိမ်ချမ်းမြေ့၊ ဖူးမြင်ရသည်
ရွာက အဖေကိုပါတည်း။

* စာရာမေရီ၊ တောင်ပေါ်ထိပင်
ရောက်သည့်ပမာ၊ ထင်မှတ်ရာမှ
'ရွာကဖအို၊ တောင်မြင်းနို့ရုံ' သို့
ကြည်ညိုမာန်လျှော
ကန်တော့စိတ်မှန်း၊ မျှော်ရင်းလွမ်းသည်
နှင်းဆမ်းမျက်ရည်နှင့်တကား။ ။

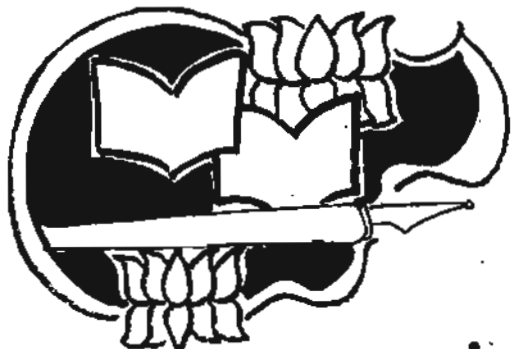
မိတ်ဆွေများ

- * ဖျားနာစဉ်က၊ အားပေးကြ၍
ရွှင်ပျစေသော၊ ထိုသဘောဖြင့်
ရယ်မောစရာ၊ ပြောကြရာသည်
ကြင်နာတတ်သော မိတ်ဆွေများ။
- * ချို့တဲ့စဉ်က၊ ဝိုင်းဝန်းကြ၍
ငွေစ သပြာ၊ ဝတ္ထုစာနှင့်
ကဗျာအလှ၊ လက်ဆောင်ငှသည်
ဖေးမတတ်သော မိတ်ဆွေများ ။
- * အောင်မြင်မှုပန်း၊ ငါဆွတ်လှမ်းသော်
ဝမ်းမြောက်စွာပင်၊ ငါ့ဂုဏ်တင်လျက်
ရယ်ရွှင်ရယ်မော၊ တသောသောလျှင်
သဘောဖြူသည့် မိတ်ဆွေများ။
- * ငါမြင့်လေဘိ၊ မြင့်သည့်အလျောက်
ငါနိမ့်လေဘိ၊ နိမ့်သည့်အလျောက်
ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ၊ ချမ်းသာဆင်းရဲ
ဝေခွဲမျှယူ၊ သဘောဖြူသည့်
ချစ်သူငယ်ချင်း၊ မိတ်ဆွေရင်းတို့

ကွေကွင်းခွဲခွာ၊ ကာလကြာလည်း
ငါတွေ့မြဲပင်၊ ဟိုယခင်က
ငါ့တွင်အထူး၊ တင်ရှိဖူးသည်
ကျေးဇူးတရား ကိုတကား။
ဪ...ကျေးဇူးကြီးပေ၊ ရှေးပဝေက
မိတ်ဆွေများသို့၊ မေတ္တာပို့ကာ
ဤသို့ဆုမွန် ရွှေသည်တကား။

- * သီတင်းအကျွတ်၊ နှင်းအဆွတ်ဝယ်
ဝင်းမွတ်သင်းထုံ၊ ပွင့်ကြကုန်သည့်
ကြာမဲ့သို့ဝင်း၊ ဂုဏ်သတင်းလည်း
ထုံသင်းမွှေးကြူနိုင်ပါစေ...။
- * ထို့ပြင်တဝ၊ ပန်းကြာမြလျှင်
နှင်းစဆွတ်လူး၊ အလှထူးနှင့်
ပွင့်ဦးသည်မှ၊ ကြွေချိန်ကျထိ
ချမ်းမြတ်တိဇိမ်၊ မြကန်အိမ်၌
တည်ငြိမ်ရွန်းဖိတ်၊ ငြိမ်းစွာအိပ်သို့
ချစ်မိတ်ဆွေများ၊ ရှေးစွဲသွားသည့်
ရှည်လျားလှသည်၊ ခရီးရှည်ဝယ်
ရေကြည်သင့်မျှ၊ သောက်သုံးရလျက်
အလှဖျက်ချိုး၊ ရန်စပျိုးမည့်
လေမိုးကင်းစင်ကြပါစေ...။ ။

လုံမလေးမဂ္ဂဇင်း(၁၉၈၇-ခုလိုင်လ)

FRIENDS

When I was ill
 They encouraged me.
 With humourous, merry words and will
 Are the friends who took pity.

When I was deficient.
 Presented me, with novels, poetry also money
 Are the friends who help.

When I had reached for the flower of success
 In happiness, took pride in me for sure.
 All together in a laugh and merriness,

Are the friends with hearts so pure.
 When I was in a high state, accordingly together
 When I was in a low state, also in a duo
 Happily, whether rich or poor
 With hearts pure, sharing together,
 My loving pals, my intimate friends
 Though apart for a time so long,
 Always remembering their deeds and gratitude I was
 Aw! great is their indebtedness from the past gone,
 And to them I send my well-wishes thus.

With the lent months over
 And the dew falls thence.
 At this time, like the fragrant lotus flower.
 May their tidings be a sweet redolence . . .

And again the lotus flower in dew soaked and wet.
 With a wonderous beauty from budding to its falling
 In its emerald house peacefully slept.
 Likewise on your long journey travelling
 Dear friends, may you have enough pure water
 To drink, and be safe and free
 From the winds and rain that bother,
 And harm and destroy the beauty.

Lonemalay Magazine (July-1987)

သားကြီးအိမ်ပြန်

- * သတင်းမကြား၊ စာမပါးဘဲ
သားကြီးပြန်လာ၊ သောအခါဝယ်
လာမှလာသေး၊ လူကလေးဟု
မွေးမိကျွန်ကို၊ ဆီးရွှ်ဆို၏
သို့ဆိုဘိငြား၊ ချိုဖျက်ထားနှင့်
စားချင့်စဖွယ်၊ အသွယ်သွယ်ကို
ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ၊ ချက်ပြုတ်ကာလျှင်
ရသာစုံထွေ၊ ရှေးပဝေနယ်
မွေးမေကျေးရှာဘိတကား။
- * သို့ကျေးရုံမျှ၊ ဘယ်မကချေ
ငယ်ကလိုပင်၊ အိပ်ရာဝင်လည်း
မှက်ခြင်ကင်းအောင်၊ ခြင်ထောင်ထောင်တဲ့
ယပ်တောင်ဖျပ်ဖျပ်၊ တခတ်ခတ်နှင့်
ပါးစပ်တမေး၊ လူမှုရေးတွေ
လှလေးပြေမှ၊ ပြေပါစဟု
ကြောင့်ကြပူပွေ၊ ရှေးပဝေနယ်
မွေးမေထွေးရှာ ဘိတကား။

* သို့ကျေးရုံမျှ၊ ဘယ်မကချေ
သားလှပြန်မည်၊ လက်အုပ်ချီသော်
ပင်နီတစ်အုပ်၊ ဆေးတစ်ထုပ်နှင့်
ငရုတ်တစ်စိတ်၊ ဆန်တစ်အိတ်ပြင်
ငချိပ်ကြူမွှေး၊ ပဲနီးလေးတဲ့
မြေးတွက်၊ သားတွက်၊ ရွေးမတွက်ဟု
အတွက်များထွေ၊ ရှေးပဝေနယ်
မွေးမေပေးရှာဘိတကား။

* ဩော်...မွေးမေကျေးစူး၊ မြင်းမိုရ်ဦးကို
ဆပ်ဖူးချင်သည်၊ စိတ်ကရည်လည်း
စိတ်သည်သာရောက်၊ မထမြောက်ဘဲ
တစ်ခေါက်ပြန်လာ၊ လက်ဗလာတည့်
နှစ်ခေါက်ပြန်လာ၊ လက်ဗလာတည့်
ဗလာလက်တွင်း၊ မိချစ်ခြင်းတို့
သက်ဆင်းခဲ့သည်၊ အလီလီမို့
နို့ရည်ချိုဖျက်၊ ဘယ်သို့သက်လည်း
တစ်စက်ဖိုးပင်၊ ကျေမထင်ဟု
တွေးထင်ခဲ့ပြီး၊ ဝမ်းပန်းနည်းရွှ်
သားကြီးအိမ်ပြန်၊ မျတ်ရည်လျှံလည်း
လျှံသည်မျက်ရည် တိတ်နိုးဆည်။
အမေ မသိစေချင်ပြီ။ ။

မြဝတီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၈၇-ဩဂုတ်လ)

THE BIG SON'S HOME-COMING

When the big son came home
 Without giving any letter or news.
 You had come, my dear son
 My mother greeted me with these words,
 With a sweet face, though saying thus
 She cooked varied eatables like before,
 And fed me, everything tasty
 My birth-mother feeding as of yore.

And it's not that much only in the feed,
 Like the days when I was young of breed
 Hung the mosquito net, to be free from the gnat
 With a constant wave of her fan,
 She asked all my social affairs and then
 Showed her worry for me as before,
 Whether I was resolved, of difficulties and well-off
 My birth-mother comforting as of yore.

And it's not that much only, in comfort
 When the son returns and pay obeisance.
 A roll of cloth and packet of medicine brought,
 A bag of rice and a quarter bushel of chilli
 Also sweet smelling glutinous rice and lentil peas.
 For everyone she gave as before,
 For the daughter-in-law, son and grandsons
 My birth-mother giving as of yore.

Aw! my mother's gratitude like the mount Meru
 Though I thought to repay greatly
 The thought never materialise, the mind only im-
 bued

Returning once with the hand empty,
 Returning twice with the hand empty,
 And into these empty hands
 Mother's love flowed time and again,
 How much the sweet milk of her, flowed and run
 Not for the worth of a drop was paid in return.
 So thinking and feeling sad, tears fill
 On the home return, of the big son
 But the tears were held back, still
 Not to let the mother know of that.

Myawady Magazine (August-1987)

မုဆိုး၏မျက်ရည်

(၁)

* အဆိပ်လူးမြား၊ နှလုံးသားကို
ဖောက်သွားပေလျက်၊ ရင်ခွင်ထက်မှ
မျက်စိသုငယ်၊ သူ့သားငယ်ကို
ဖက်တွယ်ရင်းက၊ ထိုမျောက်မလျှင်
စိဝအသက်၊ ချုပ်ငြိမ်းပျက်သည်
တောနက်မြိုင်စောင်း တစ်နေရာ။

* ပါဏာတိပတ်၊ ချင်ခြင်းတပ်၍
သတ်ရခဲ့ခြင်း၊ မဟုတ်လျှင်းလည်း
ရင်တွင်းပူဆာ၊ အူအင်္ဂါကြောင့်
မြင်ရာသားကောင်၊ မလွတ်အောင်လျှင်
ပစ်နှောင်ခွင်းဖြူ၊ မုဆိုးဆိုလည်း
ရွက်ညှိစိမ်းတောက်၊ သစ်ပင်အောက်မှ
မျောက်သားငယ်လေး၊ ငယ်နုထွေးကို
ဖြည်းလေးညင်သာ၊ ယူခဲ့ပါသည်
အိမ်မှာအလှ မွေးရန်ကို။

(၂)

* မုဆိုးပြန်ရောက်၊ အိမ်ဝင်ပေါက်တွင်
ဝမ်းမြောက်ရွှင်ယူ၊ မြင်နေကျသော

နမအိမ်သူ၊ သူ့သည်းအူကို
ကြည်ဖြူရွှင်ယူ၊ မမြင်ရဘဲ
မြင်ရသည်လျှင် စိုးရိပ်သွင်နှင့်
ထွက်ဝင်ရင်းနီး၊ အိမ်နီးချင်းတို့
ရှင်းဆိုပြောမှ၊ သူ့သိရ၏
နေ့လစေ့လွယ်၊ ဇနီးသည်လျှင်
ခုဝယ်မီးဖွား၊ ခက်ကြဲငြား၍
လှုပ်ရှားညည်းညူ၊ မချီမူသော်
သည်းအူပြတ်မျှ သူကြားရ၊
ရင်နှင့်အမျှ နာကျင်လှ။

(၃)

* ဪ...ချစ်ခြင်းမေတ္တာ၊ ရင်မှာလှုပ်နိုး
ပြိုမည်မိုးနယ်
မုဆိုးမျက်နှာ၊ ညှိ၊ မိုင်းစွာကို
မြင်ပါလေရ၊ ထိုခဏ၌
လက်မှရုန်းထွက်၊ ကန့် ပျက်သို့
ဆင်းသက်ခုန်ပြေး၊ မျောက်ကလေး၏
ငိုကြွေးရှာပုံ၊ ပမာပုံနှင့်
သံကုန်စူးရှ၊ ကြားလိုက်ရသော်
ဘဝတစ်သက်၊ ကြွရန်ခက်သည်
မျက်ရည်တစ်ပေါက်၊ မြေသို့ရောက်ခိုက်
မိုးလောက်ဟုပင်၊ မုဆိုးထင်၍
ရင်ဖိုနှမ်းလျှ၊ ကြေကွဲရသည်
ဘဝအမော ဆိုအံ့လော။ ။

မြဝတီမဂ္ဂဇင်း(၁၉၉၀-ပေဖော်ဝါရီ)

THE TEAR OF THE HUNTER

(1)

The poisoned arrow piercing the heart
 The she-monkey lost her life here.
 At a place deep in the jungle, but
 She was still clutching in her bosom, her son dear.
 He had killed not for the sake of killing
 But to satisfy the hunger,
 For the stomach to be a filling
 Any prey sighted was shot at by the hunter,
 And from under the evergreen tree
 Was picked up and brought back.
 Tenderly, the small kid monkey
 For keeping at home as a pet.

(2)

When the hunter returned, he didn't see
 His wife happy and full of charm
 At the entrance of the house as she used to be.
 What he saw were the neighbours with great concern
 Only when they explained he came to know
 That his wife was having difficulty in birth,
 Writhing, moaning in pain so
 The groans rending his heart.

(3)

Aw! a tremor in the breast, that love maketh
 The face of the hunter turn gloomy and aged
 As if the sky was falling down, his face wore a scowl
 The little monkey on seeing, wrested from his hands
 Jumped down and cried as if the world ends,
 On hearing the shrill cry a teardrop falls to the ground
 The teardrop so hard to fall in a lifetime.
 The hunter thinking it, to be as big
 As the falling rain, and the heart felt a great pain
 He was so sorry, fagged with heaviness
 Shall it be said to be a life's weariness?

Myawady Magazine (February-1990)

ဝင်ခွင့်ပြုပါ

- * 'ဝင်ခွင့်ပြုပါ' ဆိုဖူးပါသည်
စာသင်ခန်းမ အဝင်ဝ။
ကျောင်းတက်နောက်ကျ ငယ်စဉ်က။
- * 'ဝင်လာပါတီ' ဆိုတပည့်ဟု
ငါ၏ဆရာ၊ ခွင့်လွှတ်ရှာသည်
ကြည်သာဆုံးမ သြဝါဒ။
ကျောင်းနေစဉ်က ငယ်ဘဝ။
- * ဝင်လာတီလတ်၊ နေရာကျပ်လည်း
မတ်ရပ်စရာ၊ ဓလိုပါတည့်
နေရာထိုင်ခင်း၊ သူငယ်ချင်းတို့
ရိုင်းပင်းကူညီ၊ ဖေးမသည်နှင့်
မမီသည့်စာ၊ မှတ်စုလွှာကို
ပျူငှာမနှေး ကူးခွင့်ပေး။
ပျော်ရွှင်မှုဖြင့် ရင်မှာအေး။
- * အချိန်ကာလ၊ ပြောင်းလဲကြ၍
ဘဝလမ်းတွင်၊ ပန်းအဝင်၌
ငါလျှင်နောက်ကျ၊ ရှိပေကသော်
ငယ်ကလိုပင်၊ ပြစ်ကင်းစင်သည့်
'ဝင်ခွင့်ပြုပါ' ဆိုချင်ပါမိ
ဆိုပါလေငြား၊ ငါ့အပါး၌
ထောက်ထားစာနာ၊ အကြင်နာနှင့်
မေတ္တာရှေးစွ၊ ပျော်ရွှင်မှုတို့
ယခုကာလ၊ ငယ်ဘဝနယ်
ရမှရနိုင်ပါ့မလား။
ကျွန်ုပ်တွေ့မိ ဝိုးတဝါး။
ဆင်ခြင်ကြည့်ပါ မိတ်ဆွေများ။ ။

လှဲမလေးမဂ္ဂဇင်း (၁၉၈၆-ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ)

PLEASE, MAY I COME IN

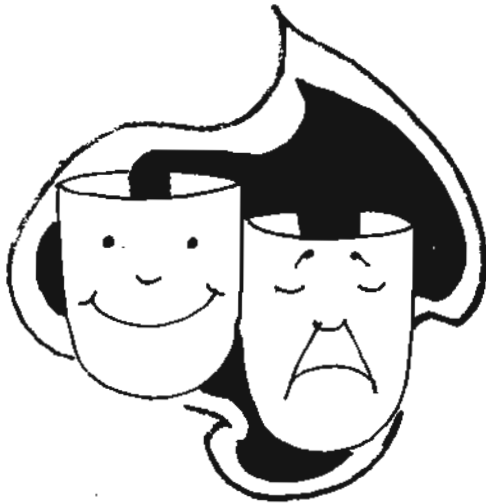
"Please may I come in", had I said as I should
At the classroom entrance
When I was late for school, in my childhood.

"Please come in" my student,
Said my master, with forgiveness kind
Giving advice pleasant,
When I was attending school, in my youth's lifetime.

And on entering, the place though crowded with
People, I need not stay standing,
They offered a place to sit
My friends much rendering,
The notes that I had missed
Willingly offered to be copied,
My heart was cool with happiness for this.

Times had changed, days and date
And on the way of life at the entrance of the goal.
If I may be late
As of youth I'd like to say innocently and bold:
"Please may I come in"
I doubt that when I asked so,
There'll be compassion, kindness, happiness and
loving intention

Now at present, as in my youth as before
Such a thought vaguely crossed my mind,
And my friends try to have a vision of this kind.

မိုးပြုံးချို

* အမြဲလိုလို၊ ပြုံးချိုချိုနှင့်
ဆိုသည့်စကား၊ ပမာပျားမိုး
တင်စားငါ့ကို၊ မိုးပြုံးချိုဟု
ခေါ်ဆိုလာကြ၊ ကျီစယ်ကြတိုင်း
နှုတ်စပြုံးရိပ်၊ ခပ်မဆိတ်လျှင်
တိတ်တိတ်နေခဲ့ သည်တကား။

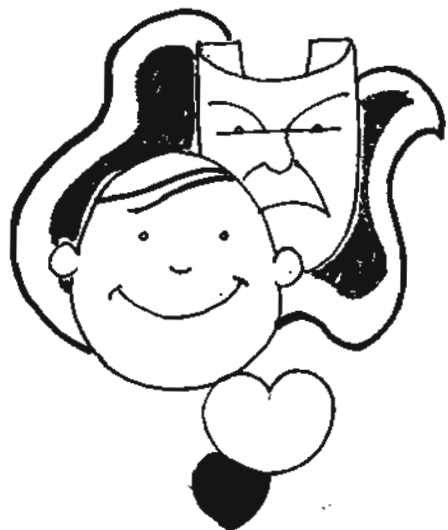
* အပူအပင်၊ မြူမတင်ဘဲ
ကြည်လင်ရွှင်ပျ၊ မြင်နေကျမို့
အားကျစွာကို၊ မိုးပြုံးချိုဟု

ငါ့ကိုဂုဏ်ပုဒ်၊ ဘွဲ့မည်ထုတ်တိုင်း
နှုတ်စပြုံးရိပ်၊ ခပ်မဆိတ်လျှင်
တိတ်တိတ်နေခဲ့ သည်တကား။

* သို့တိတ်တိတ်နေ၊ ရှိခဲ့ပေလည်း
ရင်တွေပွင့်မျှ၊ ပြောချင်လှသည်
ဘဝသောက မောသမျှ။
သို့တိတ်တိတ်နေ၊ ရှိခဲ့ပေလည်း
မျက်ရေချောင်းကြီး၊ ပြည့်လှနိုးမျှ
ငိုညည်းရှိုက်ငင်၊ ပြောလိုက်ချင်သည်
ငါလျှင်ဒုက္ခ ကြုံသမျှ။

* ဪ...
ငါလျှင်ဒုက္ခ၊ ကြုံသမျှကို
ဘဝသောက၊ မောသမျှကို
ပြောပြချင်လျက်၊ ပြောမထွက်ခဲ့
ကျက်ကျက်လှိုက်ဆူ၊ တံလုပ်မြူနယ်
အပူငွေတွေ၊ မဟပ်ချေအောင်
မိတ်ဆွေတို့တွက်၊ ငါငဲ့ကွက်၍
သိုဝှက်ကာဖုံး၊ ငါလျှင်ပြုံးမည်
အပြုံးထဲက၊ မျက်ရည်စအား
စွန်းစေမြင်၊ ရှိခဲ့လျှင်သော်
ခေါ်ချင်ခေါ်ကြ မိုးပြုံးချို။
ရင်ထဲမှာပဲ တိတ်တိတ်ငို။

မြဝတီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၈၅-၉၆)

MASTER SWEET SMILE

Smiling sweetly ever
 And with words like honey,
 So they called me Master
 Sweet Smile teasingly;
 Whenever they called me the name
 With a smile on my lips,
 I stayed mute all the same.

Without any worry always cheerfully
 They had seen me always,
 So when they called me Master Sweet Smile with

■ envy

On my lips wearing a smile,
 I stayed mute all the while.

Though I had stayed silent
 I had been wanting to say.
 Words till my bosom burst and all spent,
 All my life's worries if I may.

Though I had stayed silent and meek
 I had been wanting to say,
 In a cry and sob with tears enough to fill a creek,
 All my sufferings if I may.

Aw! . . .

All my sufferings, all my life's worries
 Though I want to speak out, it never came about
 The scorching calamities of mine not to be carried,
 And affect my friends, I consider and hide all the while
 Then I will smile, if they aren't aware
 Of the teardrop underneath the smile,
 Let them call me-Master Sweet Smile,
 I shall weep silently, unknown in the heart all the while.

တဘက်စုတ်ကလေး ပေးတဲ့အမေ

- * မကွေးထီလာ၊ ကားပေါ်မှာတည့် နေရာကျပ်ညပ်၊ လူချင်းထပ်မျှ ပူးကပ်ထိုင်ရ ထိုနေ့က။
- * အထက်ဌာန၊ လမ်းညွှန်ပြသည့် ကြိုးစွတာဝန်၊ ထမ်းကျေပွန်ရန် အားသွန်ကြိုးပမ်း၊ ခရီးလမ်းဝယ် နွမ်းလျှက်ိုယ်လက်၊ အဖျားတက်သော် ကျက်ကျက်ဆူမျှ၊ ကိုယ်ပူလှသည် ငါ့မှာခံရ ခက်လေစွ။
- * ဖျားငွေ့ရှိန်းရှိန်း၊ လေစိမ်းစိမ်းကြောင့် မိုန်းလျက်နေစဉ်၊ ငါ့ဘေးတွင်ရှိ

မိခင်အရွယ်၊ မွေးမယ်လိုလို
 အမေဆိုက...
 'အလို...ကိုယ်ပူလှသေး၊ လူကလေး' ဟု
 ငန်းဆေးတစ်ထုပ်၊ ခြင်းမှထုတ်ကာ
 ရွေးငုတ်ကင်းလွင့်၊ အခိုးပွင့်အောင်
 အသင့်ဆောင်ယူ၊ ရေနှေးပူနှင့်
 မေးကုတိုက်ကျွေး ရှာသည်တကား။

- * အမေပေးသည်
 ရေနှေးတစ်မှတ်၊ ဆေးတစ်ထုပ်ကြောင့်
 လှုပ်ယမ်းယိမ်းထိုး၊ ကားအခိုးကို
 ဝိုးဝါးဝေသီ၊ ငေးရီကြည့်ဆဲ...။
- * အမေရွတ်သည်
 ပျောင်းညွတ်ချိုဖြေ 'သမ္မဒွေ' ကို
 ရွန်းထေပွင့်ဖူး၊ ပီတိဦးဖြင့်
 ကြည့်နူးထောင်နား၊ စိုက်၍ထားဆဲ။
- * တဘက်စုတ်ကလေး၊ လည်မှာထွေးရင်း
 ချွေးပေါက်စိုစို၊ တို့သုတ်ပေးကာ
 ပြုစုရှာသည်
 မေတ္တာအပြည့်၊ ထိုအမိကို
 မသိတစ်ဝက်၊ သိတစ်ဝက်နှင့်
 အိပ်စက်လျော်ကာ၊ နိုး၍လာသော်
 ငါ့မှာအဖျား၊ ကင်းစင်သွားလျက်
 ဘေးနားရှာဖွေ၊ မျှော်ကြည့်လေမှ
 အမေမရှိ တော့ပါတကား။
- * 'အမေ အမေ၊ ထိုအမေလျှင်

ဘယ်နေရာမှာ၊ ဆင်းခဲ့ပါသလဲ
 ခုခါလမ်းဆုံး၊ ခရီးဆုံးဝယ်
 'ညှိုးချုံးပြေလျော့
 ကန်တော့ရိုးကျိုး၊ ရှိခိုးချင်ပေ
 ဟိုသည်ဖွေမှ
 'အမေဘယ်မှာ၊ ကျန်ခဲ့ပါသလဲ'
 ခါခါထပ်ထပ်၊ ငါသုံးသပ်စဉ်
 ရစ်ပတ်လည်မှာ၊ ထွေးလျက်သာတည့်
 နီဝါရောယုက်၊ ဖျင်တဘက်လေး
 မပျက်ကိုယ်ငွေ၊ ရှိုက်နမ်းတွေ့ပြီ
 အမှေကိုယ်စား၊ ချန်ခဲ့သလား။

* ပြော...
 ကျေးဇူးစကား၊ နှလုံးသားမှ
 လှုပ်ရှားချိုအေး၊ ဆိုချင်သေးလည်း
 ဆိုရေးမကြာ၊ ဖြစ်ရပ်ကြောင့်
 ဆုံရန်ခဲခက်၊ လမ်းတစ်ဝက်၌
 တဘက်စုတ်ကလေး၊ အမေပေး၍
 စေးခဲ့ပြီးကာ၊ ရင်ထဲမှာသည်
 လိပ်စာမသိရလေခြင်း။ ။

ရွှေတာရှီမဂ္ဂစင်း (၁၉၈၈-ခု)

THE MOTHER WHO GAVE ME A RAGGED TOWEL

On the Magwe-Htilar bus that day,
 It was so congested, had to sit
 Almost one person on another all the way

On the journey that I was sent
 To fulfill the duties directed
 By the superior of the department,
 I fell ill, the temperature rising
 Much greatly and uncomfortably felt.

While I was dozing, with the wind blowing
 An old lady, beside me
 About the age of my mother,
 An old lady like my mother:
 "Oh! your body's so hot, my son"
 So saying she brought out a packet
 Of medicine powder from her basket,
 And with the hot water that she had
 To me she helped and fed.

With the medicine and hot water
 That she gave me, I was in such a plight
 Vaguely staring at the roof of the car,
 Moving, rocking to the sides . . .

The prayer that she muttered
 "Sambuddhay", so sweetly mild,
 With a pleasing mind and a heart fluttered,
 Intently I listened the while . . .

www.burmeseclassic.com

With a ragged towel wound round my neck
 The mother who nursed me
 With love, wiped my drops of sweat.
 In a state of half knowing and half unknowingly,
 I happened to fall asleep
 And when I woke my fever had gone,
 Then I looked beside me, but I didn't see
 Her, the mother with kindness adorned.

"Mother, mother, that mother
 Where had she alighted?"
 At the end of the journey now a distance afar
 "Wearily but humbly I'd like
 To pay obeisance to her.
 But where was the mother left?"
 Again and again as I ponder,
 A red and yellow towel round my neck
 Do I felt warm with the body temperature,
 I kissed and found this,
 Had the mother in place of her left it?

Oh!
 Though I wished to say,
 Sweet words of thanks from the heart
 The mother giving the ragged towel at halfway,
 Missed the chance to thank and part
 Without any knowledge of her address,
 And it surely made my feelings hurt.

ရထားပေါ်က ကဗျာတစ်ပုဒ်

* သမီးလေးချစ်စဖွယ်
 နနယ်တဲ့သူအပြုံး၊
 မျက်ထားချိုချိုနှင့်
 နပါးမိုမိုနှင့်
 စကားဆိုမပီသပေမယ့်
 နားမှာ ချိုလွန်ကြည်မြဲတယ်
 စမ်းကျရေနှုန်း။

* သမီးလေးသူ့ဖခင်
 ပြုံးရွှင်ဟန်သူမပြု၊
 စကားတယ်မဆိုဘဲ
 မျက်ထားရယ်ညိုညိုနဲ့
 သမီးကိုရင်မှာထွေးတယ်
 ဆွေးမြည့်ဟန်ပ။ *

* သမီးလေးသူ့မိခင်
 မမြင်ရပါတကား၊
 နို့ဘူးတဖျော်ဖျော်နဲ့
 အိုအေးတကြော်ကြော်နဲ့
 ဖေပေါင်ပေါ်ခမျာမှေးရတယ်
 နွေးပျဲမလား။

* ပန်းရွှေကြာ ရေစင်ဝေးသလိုပဲ
 သမီးလေးသူ့ခမျာ။

NOTE

Ngwetaryi Magazine (June-1988)

- Sambuddhay - The first word of a Buddhist prayer.

ဖြစ်ရပုံ ဘယ်အရေးရယ်လို့
မေးမိတော့ကာ။

- * 'သမီးလေး မွေးမာတာ
ဝေးရာသို့ တိမ်းသတဲ့။
 - * အချစ်သစ် တမင်ရှာ
သစ္စာမဲ့စိမ်းသတဲ့။'
- သူတိမ်းလျှင် ကိုယ်မခင်ဘဲ
သူစိမ်းလျှင် ကိုယ်မကြင်ဘဲ
စလယ်ဝင် အပြင်မည်းကာမှ
ကွဲခဲ့တယ်တဲ့။

- * အညာပြန် ခရီးသွား
မီးရထားကြီးပေါ်တွင်။
- * ကြင်နာဖွယ် သားအဖ
တွေ့ရလေလျှင်။
- * လွင့်မျောသည့်စိတ်အစဉ်
မရွှင်ခဲ့ပြီတကား။
- * ပြတင်းမှန်ကို ကျော်လို့
ရှုမျှော်လျှင် မြင်ပြန်ရတာက
မိုးရေချို စိုစိုဝတာမို့
အလှရယ် ကြည်ကြည်လင်နဲ့
ဘဝရယ် ပီပီပြင်နဲ့
မြအသွင် မြမင်ပက်လေတဲ့
မြမြကံဝင်များ။ ■

A POEM ON THE TRAIN

So lovely was the young daughter,
A youthful smile, a sweet face and tender cheeks
Her words though not clear,
Like the rippling spring, sweet to the ear indeed.

The father of the young daughter
Showed no sign of happiness,
With a pale face and gloomy features
Not saying a word no liveliness,
Hugging the daughter in the bosom
His manners sad and forlorn.

The little daughter's mother
To be seen nowhere nearby,
Mixing the milk powder
Soothing the infant in a lullaby,
She just had to take a nap
Can she be warm on the father's lap?

Like the golden lily far apart from clear waters
The instance of the poor daughter,
I queried at the pitiful sight,
Of the two in a sad plight.

"The young daughter's mother
Finding a new love,
Had gone afar

Unfaithfully had part:"
When she had gone and had stopped loving,
I too had to be likewise again
Like the little earthen pot used in cooking,
Had broken when the outer side got blackened
We also had separated then.

On the up-country bound train-journey,
When I saw the pitiful father and daughter
My floating mind felt unhappy,
Past the window-pane afar
What came into my sight,
Was the beauty, rain drenched and showered
Fresh, clear and pretty in life,
Like the emerald ink sprayed over
Emerald grass sprawled afar.

Ngwetaryi Magazine (December-1985)

ရွာပါနဲ့နော် မိုးရယ်

* နွေနဲ့မစင်၊ မိုးစဝင်သေး
စိုးမင်ပြာလဲ့၊ မိုင်းနွဲ့နွဲ့တို့
သိုင်းဖွဲ့ထက်အောက်၊ မြိုင်တစ်လျှောက်ဝယ်
ပိတောက်ငှါ၊ စိန်ပန်းပြာတို့
အခါနှောင်းလင့်၊ တချို့ပွင့်ဆဲ
တချို့လဲင့်
အစုံရောထွေး ရှိနေသေးစဉ်...။

* ပြာညိုမှောင်မိုက်၊ မိုးတိမ်တိုက်တို့
 အလိုက်သင့်ဝင်၊ လေတွင်ရွေ့မျော
 ဥသြလွမ်းတေး၊ ဟိုအေးမှာ
 ဖြည်းဖြည်းယဲ့ယဲ့၊ နှုတ်သံနွဲ့ကို
 သဲ့သဲ့ကလေး၊ ကြားနေသေးစဉ်...။

* ခြောက်..နွေလမပီ၊ မိုးမမည်သော
 ရာသီဦးဝါး၊ မိုးကြိုးကြား၌
 မြင့်မားသီခေါင်၊ တစ်တောင်တက်ဆင်း
 တစ်တောနင်းကာ၊ စာနည်တို့ထုံး
 ပိုင်ပိုင်သုံးလျက်၊ ဈေးမှုန်းချီတက်
 စစ်ထွက်မယ့်ခေါင်၊ ပြည်ချစ်မောင်လျှင်
 လျှိုမြောင်ကြားမှာ၊ မနားသာဘဲ
 စမ်းပြာရိပ်မှာ၊ မအိပ်သာဘဲ
 ချောမှုန်းချေ၊ တိုက်ပွဲဖွေစဉ်
 မိုးရေကြည်ကြည်၊ မယ့်မျက်ရည်ဟု
 စစ်သည်တွေးချင့်၊ ခရီးဖင့်မည်
 စိုးမိသည်ကြောင့်
 ရာသီဝန်းနှင့်၊ လွမ်းမသင့်မီ
 မိုးမင့်ဒေဝါ၊ ရွာချင်ပါမယ့်
 အခါငဲ့၍
 ရွာပါနဲ့ဦး မိုးရယ်ကွယ်။ ။

RAIN-PLEASE DON'T POUR

The scents of summer had not yet cleared,
 The extent of the forest all over
 With dense bluish fog covered,
 Padauk and yellow Ngu flowers
 Together with blue Seinpan,
 Though late with its season
 In bloom and bud are some,
 While they are mixed in variety . . .

Brown, blue and dark rain clouds,
Float easily above in the sky
The longing song of the koel linger about,
While it was faintly audible in the air . . .

Oh! in this kind of season when
It's not truly rain or summer.
The heroes climbing over high hills
The country's beloved soldiers,
Marching to the front over hill and dale
Without any chance to rest,
In the shades of the spring
While searching for the enemy and combat,
Lest should he be delayed in marching
Mistaking the clear raindrops for my tears
Having a worry, not in conformity
With the season's flower;
So, god of rain though you want to pour
Please don't in regard of the season so.

Lonemalay Magazine (May-1989)

NOTE:

- Padauk - The gum-kino tree that blossoms sweet smelling yellow blossoms on the tree in April. (*Pterocarpus maerocarpus*)
- Ngu - Also a yellow blossoming tree. (*Cassica fistula*)
- Scin pan - Gold mohur tree. (*Poinciana regia*)

‘ချစ်လွန်းတင်ပါ’ခင်

- * ‘သုံးလွန်းတင် ငင်မှကြိုး’ရယ်လို့ ဆိုရိုးလဲ ရှိတယ်ခင်။
- * အပင်ဖြတ်ပေမယ့် မပြတ်ချင်အမျှင်ရစ်လေတဲ့ ပဒုမ္မာကြာအဖြစ်လိုပဲ အချစ်ကိုကြာနဲ့နှိုင်း ရိုင်းလိမ့်မထင်။
- * အပင်လဲမဖြတ်ရအောင် အမျှင်လဲမပြတ်ရအောင် နှမမောင် အချစ်ကြိုးရယ်က မြတ်နိုးမှုကုဋေကုဋာနဲ့ မေတ္တာ သစ္စာ အကြင်နာ ရစ်ပါလို့ မောင်ကျစ်တဲ့ သည်ကြိုးမျှင် ချစ်လွန်းတင် ရင်မှာဖြစ်။
- * တောတွေကာ တောင်တွေခြားပေမယ့် မောင့်နားမှာ ချစ်သူပုံ မောင့်အာရုံ ချစ်သူစိတ် မောင့်အရိပ်ချစ်သူထင်သမို ဖြူစင်စင် စိတ်ကလေးမှာတဲ့ အပူပင် တစ်ဆိတ် မတွေးလိုက်ပါနဲ့ မီးဝေးရင် ချိပ်မအေးတတ်ပါဘူး(ခင်ရယ်) ဝေးမှပိုချစ်။ ။

မြဝတီစက္ကစင်း(၁၉၉၀-ခုနှစ်လ)

IT'S ENTWINED LOVE, DEAR

There's a saying, my dear
That it's a good rope only when,
It had been thrice entwined.

Though its stems been cut
The fibres still remain,
The lotus like its instance, when compared to love
It wouldn't be in disdain.

For the stem not to be cut
And the fibre not to be severed,
My love strings, with billion of affections
Love, loyalty and affection entwined,
These strands that I wove in the heart
Is entwined with love.

Though mountains and forests separate us,
Near me, the picture of my love
In my thought, about my love,
Even my shadow seemed to be my love
So do not have the least worry my dear
The lacquer will not cool when the fire's afar,
Only when apart, love grows more than ever.

Myawady Magazine (June-1977)

ရင်ထဲက ပုလဲသွယ်

* အချစ်ဦးသူရဲ့
ချစ်ဖူးသူ ရင်အလွှာ၌
အကြင်နာကမ္ဘာ မကတာလဲ
သာဓက ထပ်ဖော်စရာ အသစ်ထွင် မရေးတော့ပါဘူး
ရာမ ဇာတ်တော်လာ ဖြစ်စဉ်ကလေးကိုဖြင့်
တွေးကြည့်စမ်း စေချင်သည်။

* ဟနမာန် တပည့်သားကိုဖြင့်
ချစ်သနားသူ မင်းရာမရယ်က
သူ့လည်မှာ တယုတယဆွဲပါတဲ့
ပုလဲသွယ် ဖြူဖြူဖွေးကိုမှ
ပေးခဲ့ရှာသည်။

* မသိနားမလည်ရှာ ပုလဲတန်ဖိုးကိုဖြင့်
တပည့်သားငယ်မှာ အသည်းအမှန်ရိုးလေတော့
အငြိုးရယ် ဘယ်မပါဘဲ
ကိုက်ဖြတ်ကာ ဆော့ကစားလိုက်လေတော့
'ငမိုက်သား...ဟနမာန်ရယ်...
မင်းငါ့ကို တကယ်မချစ်ပါကလား
ပုလဲသွယ် စံပယ်နှစ်ကိုမှ

ဖြတ်ပစ်တယ် မမြင်ရက်စရာ'လို့
သခင်မျက်တော့ အခက်ပွေပြီ...
မျက်ရေလည်ပြီကွယံ သောကမိုး။

* သခင်အပြောကိုပင်
နင့်သောရင် ဖြေမဆည်တော့
သေပစီ(စေ) သန်လျက်ဆွဲပါလို့
ရုတ်ချည်းပင် ရင်ကိုခွဲပြလိုက်လေသတဲ့
အမိုက်အမဲရင်မှာ မြင်ပြန်ရတာက
'မင်းရာမ ရုပ်ပုံလွှာ'တဲ့
အသည်းမှာ ထာဝရ
သူ့မေတ္တာသာမညမဟုတ်ခဲ့ပါလို့
သာခကသရုပ်ထင်အောင် နှုတ်တွင်မဟခဲ့ပါလဲ
ရာမအရုပ်မြင်အောင် အဟုတ်ပင်ပြခဲ့သလိုပဲ

* (ညော်...အခုလဲ)
ဘဝတစ်ဆစ်မှာ ပန်မဖြစ်တာမို့
ချန်ရစ်တာ သခင်သိလျက်ကယ်နဲ့
မရှိသုံးအသွင် မကြင်မုန်းတယ်လို့
မချီပြုံးတမင် သခင်ပြုံးလေတော့
နှလုံးကြော့ နွေတစ်သက်မှာဖြင့်
အစွဲတွေ မရေတွက်ချင်ဘူး
အခက်ပွေစရာ တင်အပြစ်မစဲရင်လဲ
သက်သေပမာ ရင်နှစ်အသည်းကိုဖြင့်
(မြင်ရဲမယ်ဆိုရင်တော့...သခင်ရေ...)
ခွဲကြည့်လှည့်ဦး။ ■

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၈၉-အောက်တိုဘာ)

STRING OF PEARL IN THE HEART

In the heart of the first love,
The affections are greater than the world
And this I don't want to make expositions much,
Only want you in your mind to unfurl
The instance from the Ramayana play.

Where king Rama taking pity,
On this disciple Hanuman, the monkey king
The white string of pearls, a beauty,
Always worn round his neck in great esteem
He bestowed on him.

Not knowing the worth of the pearl string,
The disciple toyed with it and accidentally broke it
"Oh! you fool...Hanuman king
You don't really love me or this,
Which you had broken asunder
Unbearable to the eye sight"
The master spoke harshly in anger,
The disciple with rounded tears fell into a sad plight.

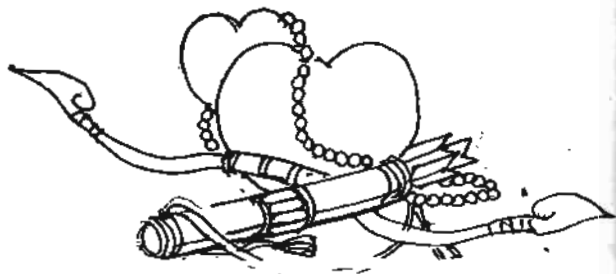
On his master's words the heart unconsolably touched.
He drew out the sword and opened his breast!
On the fool's heart, wonderously found thus,
A picture of King Rama, his Highness
Eternally there, not an ordinary affair
As proof without a word

Showed the picture of Rama...and as such,
 (Oh! now again)
 You know my mistress that I had to leave you,
 Because we chanced not to be united together
 With a scornful to mean that when there's no other
 Had I loved and now left you,
 My heart's now broken, a real loser
 And if you find fault with me,
 The one who for long had loved you still
 (My mistress if you dare see)
 You may cut and open my breast as you will
 And look as proof it will be.

Ngwetaryi Magazine (October-1988)

NOTE:

- Ramayana play- A play very famous in southern Asia
- Rama - The hero and king in the play
- Hanuman - The monkey-king in the play

ချစ်တေးဆိုသော ငှက်ကလေး

* မုန်းတေးမဆို၊ ချစ်တေးဆို၍
 မိုးကိုလည်းချစ်၊ မြေကိုချစ်သည်
 ချစ်တတ်လွန်းစွာ၊ မျက်ဝန်းပြာနှင့်
 သံသာနွဲ့အေး၊ ငှက်ကလေးကို
 ဆဲရေးငြိုငြင်၊ အပြစ်မြင်လျက်
 တမင်မုန်းရက် ကြသည်တကား။

* လေးညှို့ကိုဆ၊ မျက်ဒေါသဖြင့်
 မြငှက်ကလေး၊ ရိပ်ညှို့အေး၌

ချစ်တေးသီခိုက်၊ ပစ်ခွင်းလိုက်သော်
သည်းခိုက်စူးရှ၊ ခံခက်လှ၍
သွေးစဖြိုးဖြိုး၊ တောင်ပံကျိုးအောင်
မုန်းမိုးရွေ့ရက် ကြသည်တကား။

* ဆဲရေးငြိုငြင်၊ အပြစ်မြင်လည်း
မြင်နိုင်သည်သာ၊ ခွင့်လွှတ်ပါ၏
ဣဿာစိတ်ပျိုး၊ အတောင်ချိုးလည်း
ချိုးရက်ပါစေ၊ ခွင့်လွှတ်ပေ၏
သည်းကြေလှနိုး၊ အတောင်ကျိုး၍
မိုးမယုံနိုင်၊ ခွင့်မပိုင်လည်း
ယုံနိုင်သမျှ၊ စွမ်းအစဖြင့်
မြစ်မီးခက်ဝေ၊ မြလယ်မြေဝယ်
ချစ်ဆွေလုပ်သား၊ လယ်သမားတို့
ခွန်အားအသစ်၊ တစ်ဖန်ဖြစ်ရန်
ချစ်တေးဖွဲ့ဆို နေဦးမည်။

* မိုးမြင့်ပြာဝေ၊ အာကာဗွေဝယ်
ပျံနေကြသေး၊ မြင့်ကျေးတို့
ရန်ဘေးကင်းပ၊ ရှိစေကြဖို့
ဆန္ဒမွန်ခြေ၊ မြတ်ဆုဝေလျက်
စေတနာသစ်၊ မေတတ္တာသစ်ဖြင့်
ချစ်တတ်သောငှက်၊ ချစ်မပျက်ဘဲ
ချစ်လျက်သီကြွေး၊ ချစ်သံပေးသည်
ချစ်တေးမဆုံးစေနိုင်တော့ပြီကို။ ။
ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၈၆-ဩဂုတ်လ)

THE BIRD THAT SINGS LOVE SONG

The little bird that sings cool sweetly and fly,
Not the song of hate but love
Having a like for the heaven and sky,
Found fault, harbour scorn and berated much
By some, hated on purpose.

In anger adjusting the catapult sling,
Shot the little bird in the shade
A love song while it sings,
Hurting much and pouring blood
Broken are its wings,
What a hate they harbour as much.

Though berated, found fault with,
And with an intent of harm broke its wings
Let them be, it forgives,
Hurted much, the wings maimed inert
And cannot fly, much into the skies
With little power left, in the green fields
Where green plants grow a plenty
The friendly workers, farmers producing yields
To renew their strength and energy
It will sing love songs in continuity.

In the blue sky up above so high
 The little fine bird that fly,
 For them to be free from harm and danger
 With a good wish and benevolence together,
 In love it will sing, the voice of love will ring
 Unending love songs from the bird
 That harbour love.

Ngwetaryi Magazine (August-1986)

နှုတ်ဆက်တယ်ခင်

* မထားခဲ့ရင်လည်း
 အားနဲ့သူ စံပယ်ညာရို့
 နေလာလျှင် ချောညှိုးပါလို့
 လေတိုးလျှင် ချောကြွလိမ့်
 နေဒဏ် လေဒဏ်နဲ့
 ရေဆန်မှာ အလှော်ခက်တာမို့
 မခေါ်ရက် ခွင့်မကြို။

* နှစ်ဖော်တွဲလျှင်ဖြင့်
 ပျော်ပွဲတွေ အစုံစုံနဲ့

ထောင်ပုံရယ် သွယ်သွယ်သစ်ပေမယ့်
ငယ်ချစ်ကို မောင်သနားတာမို့
ထားခဲ့မဆုံး။

* လှိုင်းကြီးလျှင် လှေငယ်လှုပ်
လှိုင်းပုတ်တော့ လှေငယ်တုန်
လှိုင်းခုန်လျှင် လှေငယ်လူးမှာမို့
ချစ်ဦးစံပယ်ခြင်တော့
နှယ်အသွင် ညာဘယ်လူးနိုင်ရဲ့
လင်းအရုဏ် နေခြည်ဦးမှာပဲ
ဖူးရစ်ကွဲ့ စံပယ်ငုံ
ထုံရစ်ကွဲ့ စံပယ်ဦး။

* နှုတ်ဆက်တယ်ခင်
ဆုပ်လက်ရယ် မဖြည့်ချင်လည်း
ရပ်ရှစ်ခွင် မိုးမှောင်မသန်းခင်၌
ရှေ့လမ်းသာယာစေဖို့
အားမာန်လေ ခရီးရှည်ဆက်ချင်ရဲ့
အောင်သပြေ ရွှေတစ်ခက်ရယ်နှင့်
ပြန်ရက်ကို မကြိုတော့
နေမညို အချိန်မနှောင်းတဲ့ပြင်
လရက်ရှည် အလီလီမညောင်းပါဘူး
မြဲမျက်ရည် မလည်ကြောင်းကိုဖြင့်
သခင်ထံ ခွင့်ပန်တောင်းပါ့မယ်
(စံပယ်ရယ်) ခေါင်းညိတ်ပါဦး။ ။
ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၈၇-၉နှစ်လ)

WISH YOU GOOD-BYE, MISS

For jasmine miss of a weaker sex
When it's sunny she turns pale,
Though I don't want her to be left
When the wind blows she will fall in the gale,
With the sun and the wind
Will be difficult for her to row against the current
strong
The reason not opportune to call her along.

When together with joy imbued
In every way frolicsome and gay,
Taking pity on the lover of youth
Having no chance but to leave at halfway.

When the wave's big the small boat will shake
When the wave tosses it will quiver.
When the wave swells a rolling will be made
And when the first love jasmine saw the nature.

While on the plant it's able to sway left and right
To be at dawn, at sun-rise,
To be just budding, to be fragrant
It chooses to decide.

So, wish you good-by miss
Before it's dark all around,
Though I don't want to open the clenched fist
For the path ahead to be clear and sound,
Had to traverse a long journey with strength in-
stilled

And when you greet on the return with golden
eugenia fig

It won't be that late, before the sun fade
The days and months won't be that long
And not to well tears,
I'll ask permission my mistress,
(Jasmine) Please nod my dear.

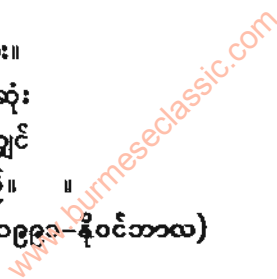
ချစ်မိုးရွာချင်ပါသေးသည်

* အရွာခက်သည်
ပြာညက်ထုံသင်း၊ ဂုဏ်သတင်းနှင့်
ပန်းမင်းကြွေမည် စိုးသည်မို့။

အလာခက်သည်
မြရွက်လွမ်းခြုံ၊ ဆန်းရဂုံဝယ်
ပန်းဂုဏ်ပျက်မည် စိုးသည်မို့။

* ရနံ့ချိုအေး၊ ဘယ်သို့မွှေးအောင်
အသွေးနီမြန်း၊ ဘယ်ပုံဆန်းအောင်
ဝမ်းစန်းတသာ၊ မြမေတ္တာဖြင့်
ရွာခဲ့ချင်သည်။ အိုနှင်းဆီရဲ့
လာခဲ့ချင်သည်။ အိုနှင်းဆီရဲ့
ပန်းသည်မိုးကို၊ လို၊မလိုနှင့်
မိုးကိုပန်းက၊ တ မတအား
ဒိဋ္ဌသေချာ၊ မသိပါသော်
မိုးမှာသူကြောင့် တစ်ရေးမှောင့်၍
တွေးကြောင့်ပူဗျာ၊ စိုးမိပါသည်
ရွာမှရွာသင့်ပါ့မလား။

* လာမှလာသင့်ပါ့မလား။
ပန်းပွင့်ချိန်ပင် လွန်ပြီလား။
အို-ရာသီမလင့်၊ အခွင့်မဆုံး
မုန်းမာန်မမျိုး၊ ပန်းမငြိုးလျှင်
ချစ်မိုးရွာချင်ပါသေးသည်။ ။

LIKE TO RAIN SHOWERS OF LOVE

It's hard to rain, 'cause
With the qualities of fragrance in directions all
The flower king might fall;
It's hard to pour, 'cause
In the evergreen forest glade.
The qualities and pride of the flower might fade.

For the smell to be sweet in fame,
And the colour to be a red show

Happily with love, oh! rose do I want to rain,
Oh! rose do I want to pour;
But,

Whether the flower needs the rain or not
Or the rain is wanted by the flower,
Is not known for sure

The rain is having a concern whether,
Should it rain and pour
Or the time to bloom had passed ago.

Oh! . . . if the season's not past
And time's opportune, .
And if hate or scorn be not in the heart
Surely would like to rain showers of love.

ပန်တော်ကျ

- * လွမ်းသံသရာ အရှည်မဆက်ချင်လို့
ပန်းမာလာ သည်တစ်သက်တွင်ဖြင့်
ကြုံလျက်နှင့် ဆုံရေးမလွယ်...။
- * ထုံမရင့်မိက
ငုံချင့်တယ် တဆိုဆိုနဲ့
မာလာပျို အပွင့်ရဲလေတော့
လက်ရဲသူ တံချူရှင်က
မပုပင် ယူငင်နမ်းလိုက်တယ်
ပန်းမိုက် လွယ်လွယ်။
- * မမြေ့စင် အလျင်ညွတ်
မဆွတ်ခင် အသော့ကြွ
မဝေခင် အညှာကျိုးတာမို့
တန်ဖိုး တာမရှည်ဘဲ
ရာသီလွန် ပန်တော်ကျလေတော့
သင့်ဘဝ အားငယ်ငယ်
သနားတယ်ဆိုပေမယ့် မပန်ဆင်အား။
မှားတယ်...အို...မေရဲ့ ငြိုငြင်မပွား။
- * ကြည့်ပါဦးကွယ်
မြဖူးမှာ အဝါဖြယ်တဲ့
နဲ့သာနွယ် အယဉ်တစ်ပွင့်ရယ်က
ကိုယ်ဆံဝယ် အသွင်တင့်ပြီမို့
ရင်နှင့်စွာ သင်မာလာအား
မကြင်သာ ဘဝအကြောင်းရယ်ကြောင့်
တမင်ခွာ ဝေးစွာရှောင်းရတယ်
(ပန်းကလေးရယ်) နှောင်းခဲ့ပြီတကား။ ။

WORN

For the cycle of longings not to continue
 In this life, oh! flower
 Though we had met, can't be together . . .
 Prematurely you had wanted to bloom,
 And the maiden flower
 Was easily plucked and kissed so soon,
 By the bold, snatcher with a pole.
 Bending and leaning before being even plucked
 Falling before even twisted off,
 And so before fully in bloom short was its worth
 It came off from the stalk,
 The season's gone, and now its worn
 And your life is forlorn,
 Though having a pity I cannot adorn,
 You are wrong . . . oh! dear
 Don't you a scorn harbour.

Look now!
 A sweet smelling flower,
 With yellow on green colour
 In my hair, it's proudly there
 Sorrowfully for instances in life,
 To you my flower I had to forsake
 (Little blossom) it's too late.

Myawady Magazine (December-1985)

ခွင့်လွှတ်တယ်ခင်

* သခင်ရယ် တမင်မျက်ဆွေတော့
 မခင်တွယ် အပင်ဖျက်တုံ့ပြင်
 'သင်-မြက်နွယ် ဂုဏ်စေ့ညှိတော့
 ဥယျာဉ်ဝယ် အလှကင်းတာမို့
 အပြီးပင် မီးတင်ရှင်းမယ်တဲ့'
 ဟင်း...ရက်စက်နိုင်လွန်းတယ်။

* အပူငွေ့တွေက
 ဆူမွေ့ တဝေဝေကြောင့်
 သည်နွေမှာ သည်ဖေနုံးပါလို့
 မပြုံးနိုင် နွမ်းကြေခြောက်ဝေမယ့်
 အနောက်တောင် မုတ်သုံစိုးရယ်က
 လှုပ်နှိုး ငွေမှုန်ခြေတော့
 ရွက်နုတွေ တဝေဝေနှင့်
 သည်ခြုံမြေ အလှတိုးစေဖို့
 နိုးခဲ့ပြန်တယ်။

* အလှသစ်
 မြနစ်ကယ် ဝေဝေဖြာလို့၊
 နွေကန္တာ ခါမဟုတ်ပြီဘဲ
 ငယ်ရုပ် ငယ်မူဆင်နိုက်
 အလို...ဟင် သခင်တစ်ပါးပါကလား
 ရှိလွင်လွင် အယဉ်စကားတွေနှင့်
 ကိုယ့်အနားမှာ အသာထိုင်လို့
 မာလာမြိုင် လှရန်ကောရယ်တဲ့
 ကြည့်မောဖွယ် တစ်ဂုဏ်ဆင်သမို့
 မြမြက်ပင် အယဉ်ဆုံးပါလို့
 ရွှင်ပြုံးဖွယ် ခွန်းချိုနွယ်
 ဆိုတယ်ကွဲ့ စမ်းနယ်အေး။

* ဩော်...သူ့စကား
 ခုများ ဟိုယခင်နှင့်
 ဘယ်လိုပင် အသွင်ခြားပေမယ့်
 မငြိုငြင် အမျက်မထားပါဘူး
 ကိုယ့်ရင်မှာ ခဏနားလျှင်လည်း
 ရျစ်အား အတန်ပြေလို့
 နွေကိုဝင် နွေမမှတ်တော့ပါဘူး
 နေ့ကိုဝင် နေ့မမှတ်တော့ပါဘူး
 မြတ်နိုးသူ ကိုယ်ငွေ့ကလေးကိုဖြင့်
 ပိုက်ထွေးကာ မျက်ရည်စွတ်ပေမယ့်
 (သခင်ရယ် မြက်ခင်းကလေးကတော့လေ)
 ခွင့်ထွတ်တယ်လေး။ ■

မြဝတီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၈၇-

I FORGIVE YOU DEAR

In anger without any purpose, you dear
 You cut off having no regard or pity,
 "You . . . grass, with no dignity or splendour
 In the garden you are not a beauty,
 I will put you on fire," you said in ire
 So cruel my master.

The heat waves this summer
 So intense and I am worn out,
 Parched and dry and cannot cheer
 And when the south-east moonson comes about,
 Pouring its silver drops here
 Leaves fresh and green appear
 In the garden, a beautifying made
 Then every plant wakes.

The new beauty of foliage, fresh and dense
 Not like the unpleasant summer,
 Putting on a youthful appearance
 And lo! it's a master sitting near,
 With sweet words utter
 That in this' garden the grass is the fairest,
 With a kind of splendour, so lovely to look at
 Thus cool as the spring he said.

Oh! . . . His words now
 Not like before differ how
 I don't harbour, any anger
 Resting briefly in my bosom
 I'll embrace, feeling your body heat a bliss
 Then the summer, I never care
 Or the sun, I never care
 (Master, I the small lawn)
 Just forgives.

Myawady Magazine (May-1955)

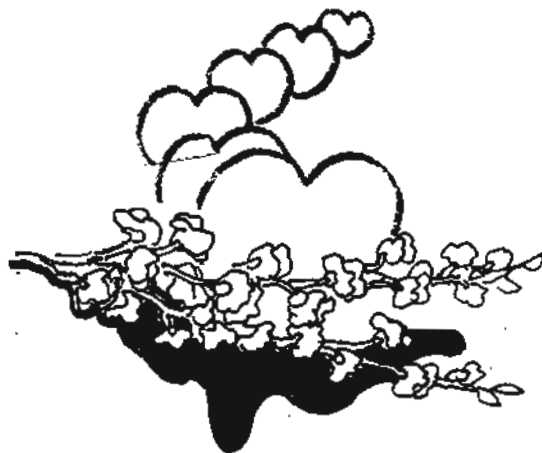
မေ့လျော့ကုန်ပါ ဒိတောက်ငါ့ရယ်

- * အလွမ်းအဆွေးကို ရင်ဝယ်မပိုက်ချင်လို့
 ပန်းပေးလိုက်ပြီပဲ...ခင်။
- * ပြန်မတွေ့ချင်ဘူး
 ပြန်တွေ့လျှင် သံသရာ၌
 ဖန်ခါခါ လည်ပေဦးမို့
 *နက္ကာ ပြတုံးထုံးလိုပဲ
 ချစ်ထုံး မခိုင်ချင်တော့
 မြမြက်ပင် နှစ်မျှင်ပြတ်အောင်
 ဖြတ်ခဲ့သည်ပင်။
- * ချစ်သူလဲ ကိုယ်
 နှစ်သူလဲ ကိုယ်
 ရွဲသူလဲ ကိုယ်

(ဪ...ဒါဝေမယ့်) ပြုံးသူလဲ ကိုယ်ပါခင်ရဲ့
 တစ်နှယ်ငင် တစ်စင်တန်းစမြဲသာမို့
 လမ်းခွဲသူ နောက်ဆံမတင်းအောင်ပါ
 ရင်တွင်းမှာ ဘယ်ပုံငိုလဲ
 မျက်ဝန်းညို ရှိအပြုံးရယ်နဲ့
 ပြုံးခဲ့တဲ့ ကိုယ့်ရုပ်သွင်
 သခင်မြင်တဲ့ အတိတ်ဟိုတုန်း။

* ဟော...ကြည့်စမ်း

'အလွမ်းတွေ ရင်မဆုံတာမို့
 ပန်းရွှေဝေ အယဉ်အသန့်တွေနဲ့
 အလွမ်းပြေ တမင်ဖြန့်လိုက်ပါသတဲ့'
 လန့်ထိတ်အောင် သူဆို၍
 အိပ်မက်ပျို ကိုယ့်ကိုအနှိုးတွင်မှ
 စက်နိုးသူ ယောင်တောင်တောင်နှင့်
 မှောင့်တမှောင် ခန်းသာဖွင့်လိုက်ပြန်တော့
 ပွင့်ဖူး ရွှေဝါနွယ်နှင့်
 ပိတောက်မယ် သူ့ကိုယ်စားလိုပ
 ကိုယ့်အား ပန်ပါဆိုတော့
 (အလို..အို)
 ဦးခေါင်းအတွင်ခါ၍
 ပန်းဓာယာ အထိုလိုကြောက်တာမို့
 လမ်းတစ်ထွာ တိုတိုလျှောက်ပါရစေတော့
 (ပိတောက်ဝါရယ်) မေ့ပျောက်လိုက်ဦး။

FORGET ME, YELLOW PADAUK

For longings not to be sustained
 I had surrendered, miss . . . you had gained.
 Not wanting to meet again
 For in Samsara we shall be revolving the same,
 And so as Zanakka's example from the Nipat
 I had severed the bonds of love.
 The lover is me
 The one whose hurt is me

The one who loses is me,
 (Aw! . . . But) the one who is smiling is also me
 For the one who parts, not to be hurt
 With a sweet smile, from my eyes,
 My features with a smile
 You had seen in the past while.

Here . . . take a look
 "To ease your longings
 Fresh new golden flowers are blooming"
 In alarm so saying the maid of dream
 Woke me up, and I dazed and semi-conscious
 Opened the window, and . . . lo!
 I behold the golden bud and flowers,
 Begging me to wear, in my hair
 In place of her,
 (And oh! shaking the head in repetition)
 Having a fear of the wiles of the flower
 Let me not go a long way,
 So (yellow Padauk), forget me please
 It's all I want to say.

Ngwetaryi Magazine (April-1991)

NOTE:

- Samsara = Ceaseless rounds of life and death.
- Zanakka = A prince from the stories of holy scriptures.
- Nipat = Stories of Buddhist holy scriptures.

တစ်ခြင်းပဲလ

- * အလွမ်းပွဲစရာ ကဗျာရေးချင်ရဲ့ တစ်ခြမ်းပဲလကလေးရယ်။
- * အမှောင်မကြိုက်လေမယ့် မှောင်မိုက်မှာ ဘာလည်လည်နှင့် အသည်းငယ်စရာ အခြေမလှလေတဲ့ လွဲမဖယ်သာ နွေဘဝတွင်မှ ငွေလရယ် ကူငင်လာတော့ အလင်းမျှင် ရောင်ခြည်တန်းရယ်ကြောင့် လမ်းမြင်ခဲ့တယ်။

* ဘယ်တောင်ကို ဘယ်လိုဖောက်
 ဘယ်ချောက်ကို ဘယ်သို့ကျော်
 ဘယ်လျှိုပေါ် ဘယ်လိုသွားရယ်လို့
 စကားဆိုသယောင်မို့
 လရောင်ဖြာ လမ်းစုံဖြူးတဲ့ပြင်
 ညမှောင်မှာ ပန်းငုံဖူးတွေနဲ့
 ကြည်နူးဖွယ် တောအလယ်
 မောတယ်လို့ မဆိုသာခဲ့။

* ဘဝလမ်း
 ဖြောင့်တန်းကာ အခြေမြင့်ပါလို့
 သင့်တင့်စွာ အလှရှိလေမှ
 'လပြည့်' တွေ ဘယ်လိုကြုံလို့
 အဘယ်ပုံ ကြင်နာဖိတ်စေတော့
 အတိတ်ဟိုယခင်က
 ရှိတဲ့စဉ် ဖေးကုဖူးလေတဲ့
 ကျေးဇူးရှင် လမ်းပြမှုကိုပဲ
 အလူးပင် ဓာဆဆမှန်းကာနဲ့
 စိတ်ကူးတွင် တသသလွမ်းပါရဲ့
 ဪ...လတစ်ခြမ်းပဲ။ ။

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၈၇-ဩဂုတ်လ)

THE HALF-SPLIT MOON

To compose a poem of longing,
 I desire to write soon,
 Oh! half-split moon.

Though having a dislike for darkness,
 Going round and round in the dark
 On the gruesome track;
 With the help of the moon, a spark
 Of light, a ray
 Now it's able to see the way.

How to go through this mountain.
 How to pass over that chasm,
 And how to go across the ravine
 It seemed to say,

In the moonlight smooth is the way,
 And in the dark of the night, the jungle
 Pleasant with budding, blooming flowers
 It can't even be said to be wearisome.

The way in life, high and smothered,
 Meeting how much "full moons", so
 And how much "kindness" showered
 In the time past ago,
 When in need showing the way,
 The director and benefactor
 The half-split moon and its light that sprays,
 Specially in my mind long for and lingers.

ရင်မှာရွာတဲ့မိုးပါ.. ခင်

- * တောင်ကညို ပြိုမှမိုးရယ်လို့ ဆိုရိုးလဲရှိတယ်ခင်။
- * သဘာဝပေမို့ ကာလ တာ မရှည်ဘဲ ရာသီလွန် အခါညောင်းလေတော့ ဆောင်းနဲ့နေ့ ချိန်မှန်ရောက် မိုးပျောက်မည်ပင်။
- * သို့ကတဲ ညို့ဆဲပါရင်အလွှာ၌

အကြင်နာ သဒ္ဓါတိုးပါလို့
 အစဉ်သာ ရွာတဲ့မိုးဟာဖြင့်
 ချစ်မိုးဝေ တိမ်ညိုအနွဲ့တွေနဲ့
 ပြိုခဲ့တယ် ရာသီတိုင်းပေမို့
 အပြစ်ဆို ငြိုးဖို့မသိုင်းလျှင်ဖြင့်
 အချစ်ကို မိုးနဲ့နှိုင်းချင်ရဲ့
 ရိုင်းပါဘု သက်မှူးခင်..
 ကြည်စင်လဲ အချစ်မိုး။

* ဪ...အချစ်မဆုံးလေတဲ့
 အချစ်ဆုံး 'စံပယ်ခိုင်' ရဲ့
 မိုးဖြိုင်လျှင် ခင် ကြည်နူး
 မိုးဦးတော့ ခင် ဝမ်းသာ
 မိုးရွာလျှင် ခင် ကျေနပ်မယ်လို့
 စွဲမှတ်သည်လို့မြင်တော့
 ထာဝစဉ် ခင့်ထံအရောက်လာလည်း
 ပေါကွရာဝသာမိုးလိုပေါ့
 ကြောက်စရာ ဘဝမညှိုးရပါဘူး
 ချစ်ကြိုးရယ် ခိုင်ခိုင်ချည်ပါ
 မပိုင်မိကြွေတဲ့မိုးရယ်လို့
 မဆိုင်မိဆေးတဲ့မိုးရယ်လို့
 အဆိုးမြင် တမင်မပြိုးလိုက်ပါနဲ့(ခင်ရယ်)
 ရင်ထဲကမိုး။ ■

မြဝတီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၉၁-ဒီဇင်ဘာလ)

IT'S THE RAIN THAT POURS IN THE HEART

When it darkens in the south and pours down,
 It's said to be real rain, miss
 With no overdue timing, nature is on the round,
 When one season passes, the next is quick
 And punctually comes the winter and summer,
 The rain's going to disappear.

But then,
 In the heart, kindness and benevolence swell
 And the rain that fell,
 With dark clouds and cloaked
 In mist of love, at all seasons
 If there be no scorn or censure or both,
 I'd like to compare, true to reason
 Love with the rain that showers in the heart,
 Clear and pure rain of love.

Oh! . . . my never ending love
 My dearest jasmine bud,
 When the rain's heavy you are pleased, my miss
 When the rain's early you are happy, my miss
 When the rain falls you are satisfied, my miss
 I reckon and see like this;
 And when I come to you at all times
 It's not to be fearful and your life hard,

Not like the Paukkaya Wuttha rain, you'll find
 So lie the love knots firm and fast.
 And (my miss) please don't scoff and feel tart
 As the rain that falls untimely
 Also as the rain that falls unduely;
 It's the rain that pours in the heart.

Myawady Magazine (December-1991)

NOTE:

- Paukkaya Wuttha rain . . . The miraculous rain that makes only selected persons or places wet.

အဖေအတွက် ကဗျာတစ်ပုဒ်

- * အဖေရင်ခွင်၊ ငါ ငယ်စဉ်က တိုးဝင်အိပ်စက်၊ ပျော်သည့်ရက်ကို တွေးလျက်ခုခါ လွမ်းဆွတ်၏။
- * စစ်ရေးတာဝန်၊ ပြည့်တာဝန်ကို ကျေပွန်ခဲ့ပေ၊ ငါ့အဖေကား မွေးမြေအညာ၊ ဇာတိရွာတွင် သူ့မှာအခြေ ကျလေပြီ။
- * အခြေတကျ၊ နေပေရလည်း ရွာရေးရပ်ဝန်၊ အသိမွန်ဖြင့် ကျေပွန်စေရေး၊ ကြီးရှာသေးသည့် မွေးသဖေခင်၊ ကျေးဇူးရှင်သည် စစ်ဆင်ရေးတွက်၊ ရှေ့တန်းထွက်၍ တက်ကြွမာန်ချီ၊ ဝေးဌာနီမှ စစ်သည်ငါ့အား၊ ကြင်သနားကာ ပူဇော်ပူပင် ရှာလှိမ့်လော။

* ထိုသို့ရှိလျှင်၊ သိစေချင်၏ သားလျှင် မနွမ်း၊ မပင်ပန်းဘဲ ရွှင်လန်းကျန်းမာ၊ စစ်ရေးသာအောင် မကွာနေ့ည၊ ထမ်းဆောင်ရရှိ သောကဆိုလျှင်၊ ဆံခြည်မျှင်မျှ ဖေတွင် မသိ၊ သားစစ်သည်ကို ယုံကြည်စိတ်ချ ပါအဖေ။

* သို့မဟုတ်လျှင်၊ မွေးဖေခင်သည် ငါ့ရင်မှာဖွား၊ ငါ၏သားကား ယောက်ျားစာနည်၊ မျိုးချစ်ပီကာ ပြည်သူတို့တွက်၊ သူ့အသက်ကို ငဲ့ကွက်မရှိ၊ အင်နင်းဘိသည့် ငါ၏ချစ်သား၊ ပေတကားဟု ဝင့်ကြွားဝုဏ်ယု ရှာလိမ့်လော။

* ထိုသို့ရှိလျှင်၊ သိစေချင်၏ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့၊ သားကြည်မွေ့မို့ အဖေအတွေး၊ ဆက်၍တွေးပါ အတွေးထဲတွင်၊ သားကိုမြင်မည် တိမ်စင်ငွေလ နယ်ပါအဖေ။
 ဩော်...အဖေရင်ခွင်၊ ငါငယ်စဉ်က တိုးဝင်အိပ်စက်၊ ပျော်သည့်ရက်ကို တွေးလျက်ခုခါ လွမ်းဆွတ်၏။ ။
 (သံလွင်ကမ်းမှ ပန်းအိပ်မက်ကဗျာစာအုပ်၊ ၁၉၈၁ မှ)

A POEM FOR FATHER

When I rushed into my father's bosom
The days of happiness in youth.

Now I am thinking of
I pine for in truth.

My father fulfilled his military duties
Duties of the country dear,
Now in his native village
Up-country, settled here.

Though settled and living well
My father, my benefactor
Who still undertakes the village affairs
Striving to fulfill and endeavour,
Will he be taking pity on me
His soldier son in the frontlines afar,
Waging operations actively
And will he be worrying for me?

If so, let him know
That the son is not tired and weary,
But healthy and fine and trying to be victorious.

Father need not a bit worry,
Just set your mind at peace and have confidence
On your soldier son, me.

Or will the father be, on his son,
Taking pride that for the sake of the countrymen,
As a real he-man, patriotic one
Giving life not hesitating then,
My worthy, loving son.

If so, let him know
That the son is pleasant and happy,
Go on thinking father, go on
In your thoughts you'll see me,
Like the silver moon, clouds free.

Oh! when I rushed into my father's bosom
The days of happiness in youth.
Now I am thinking of
I pine for in truth.

* * *

သားမောင့်စိတ်ရင်း

* လူထဲသူထဲ၊ သူ ဆုဆဲ၍
 မာန်မဲနိမ့်ချ၊ ခံပြင်းလှလည်း
 ဘမျိုးဘိုးတူ၊ ရုန့်ရင်းသူဟု
 ငြူစုရွာရပ်၊ ထင်ပညတ်နှင့်
 ပုတ်ခတ်မည်ကြောင့်၊ ဒေါသစောင့်သည်
 သားမောင့်စိတ်ရင်း ပါအမေ။

* ပန်းကိုတွေ့လျှင်၊ မွှေးကြူးချင်၍
 ရေစင်ဆိုကာ၊ သောက်လိုလှလည်း
 ဆန္ဒထိပ်ရက်၊ အဆိပ်တက်ကာ
 ရုဗ္ဗက်ပြုမ်းသူ၊ သော့သွမ်းသူဟု
 ငြူစုရွာရပ်၊ ထင်ပညတ်နှင့်
 မှတ်မှားမည်ကြောင့်၊ လောဘစောင့်သည်
 သားမောင့်စိတ်ရင်းပါအမေ။

* လောဘဒေါသ၊ မာန်မာကို
 ရွေးမျှမထုတ်၊ ယိုယိုကုပ်လျက်
 ပခြုပ်တွင်းမြွေ၊ ပမာနေလည်း
 ဌာနေရပ်ရွာ၊ ကျူးကျော်လာ၍
 လောင်စာရန်ငြိုး၊ သူတို့ပျိုးက
 အမျိုးသားမာန်၊ ဇာတိမာန်ဖြင့်
 တုံ့ပြန်ဖြိုခွင်း၊ သတ္တိသွင်းကာ
 မာန်တင်းဖက်ပြိုင်၊ ရန်ချင်းဆိုင်သော်
 သူနိုင်ငံသား၊ သံမုန့်စားမှ
 တို့စားတုံးမည်၊ မှတ်တော်တည်လေ
 အနီရောင် သွေး၊ ငါတို့သွေး ဟု
 ဆိုရေးကြူရို၊ ဆိုချော့လည်း
 ဖမိကောင်းသား၊ ပီသောအားဖြင့်
 တရားမထောင့်၊ စကားစောင့်သည်
 သားမောင့်စိတ်ရင်း ပါအမေ။ ။
 (မြဝတီမဂ္ဂဇင်း ၁၉၈၃ ခု၊ ဇွန်လ)

TRUE HEART OF THE SON

Amongst many people when he scolds and berate
Degraded and though humbled,
Because the surroundings will think of me as an
mage

Like parents, like son; they may grumble,
So I constrained my anger,
That's my true heart, my mother.

On seeing a flower, like to kiss so much
And pure water wanting much to drink.
As a person filled with desire and lust.
Of me the surroundings will think:
So I constrained my desire
That's my true heart, my mother.

Desire, pride and anger
Never let out or loosened ever,
Like a snake in the basket of the charmer
Though staying thus, meek and cower
But when the native land's intruded,
And the fuel of belligency is ignited
With national and native pride imbued.
And courageously, enmity is met head on in a fight
Then though having the chance and right,
To say, our swords will be blunted
Only when people of their land
Eat powder of iron!
But as the son of good parents ever,
I will constrain my speech
That's my true heart, my mother.

ငှက်ကလေး ကိုယ်

* အပြန်မခက်ချင်လို့
ဆန်တက်မယ် မရည်ရွယ်ဘဲ
မိုးတိမ်ဝယ် ကိုယ်ဟန်ကြော့ရယ်နဲ့
ခပ်သော့သော့ ပျံခဲ့သူ။

* နေပူထဲပေမင့်
နေရဲသည် ဘာသာပေါ့
ခိုစရာ ရိပ်ညိုတွေ လျှင်လဲ
ချိုသာသာ စိတ်အလို မွေ့ချင်ရဲ့
တောလှေငယ်မှ။

* “တောမြိုင်ချောင် စခန်းမွေတလျှောက်ဆီက
 မောနိုင်ပေါင် စမ်းရေသောက်မယ်လို့
 ချွေးပေါက်ကယ် ဝေဝေဖြာနဲ့
 ဖွေရှာစဉ် ငယ်ဘဝကိုဖြင့်
 တမ်းတကာ မှတ်မိသေးရဲ့လား”
 အမေး သည်လိုဆိုတော့
 အို...ချစ်ဆွေ အမြင်လွဲပြီထင်
 ရင်ထဲက အသည်းမူ
 ဖြူပါဘိ စဉ်အမြဲ။

* ၎က်ကလေး ကိုယ်
 အမြက်တေး ချိုချိုနဲ့
 ပျံလိုရာ ပျံနေလိုက်ချင်လဲ
 အနိုက်ကယ် မသာချေတော့
 ဝဋ္ဋာမွေ အာကာနန်းဆီလဲ
 ခါတလေ ပျံကာသန်းရပေမပေါ့
 ငြိမ်းချမ်းစိုပြေ(ပြည်)တဲ့
 အမိမြေ လွမ်းနေသားပေမင့်
 ကံထားရာ ကိုယ်နေလို့
 ကံစေရာ တောင်ပံခတ်ရတယ်
 ငြင်းတတ်နိုင်ပဲ။ ။
 (ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း ၁၉၈၃ ခု၊ ဩဂုတ်လ)

I THE LITTLE BIRD

For the return not to be difficult
 Though I don't intend to rise high,
 In the clouds, in a fine manner
 Had I swiftly flown by.
 I do dare stay
 Alone in the sun.
 And when on finding a cool shade like to stay
 Sweetly to my heart's likes and fun,
 The rural custom when young.

"Do you remember
 When in our youth we had searched,
 Sweating much for spring water
 All along the jungle to quench our thirst?"
 On the query thus
 Oh, friend you are now mislead,
 In my breast the heart
 Is ever white and spotless.

I, the little bird
 With a sweet song ever,
 Wanting to fly as I wish, but
 As the circumstance doesn't favour,
 To the skies, and the space high
 Sometimes had to fly,
 Though remembering the motherland
 Peaceful, pleasant and grand
 Had to stay where fortune favour,
 Where fortune guides had to fly
 This I cannot deny.

အညတရထိ ဘဝအားမာန်

* နွားခြေရာကွက်၊ မြေအက်အက်ဝယ်
ငှက်မ မိခင်၊ အသိုက်ဆင်၍
ရင်မှာထွေးပွေ့၊ မေတ္တာငွေ့ကြောင့်
တနေ့သောခါ၊ ပေါက်ဖွားလာသည်
ငှက်ပြာကလေး ငယ်သေးသေး။

* နွားကျောင်းသားက၊ လောက်လေးခွဖြင့်
ချိန်ဆသည်ဘေး၊ မထိ ဝေးအောင်
ပြေးခဲ့ဖူးသည် အကြိမ်ကြိမ်။

လေမုန်တိုင်းတိုက်၊ သစ်ကိုင်းရိုက်၍
အသိုက်အအုံ၊ ပျောက်ခဲ့ပုံလည်း
ကြုံဖူးခဲ့သည် အခါခါ။

* ငှက်ချင်းတူလျက်၊ သိန်းစွန်ငှက်က
ထိုးနှက်မည်ဒဏ်၊ အားမတန်၍
ခံဖူးခဲ့သည် အလီလီ။

* သူ့အရွယ်က၊ ငယ်လွန်းစွလည်း
ဘဝတွေ့ကြုံ၊ ဓလေ့စုံသည်
ရဂုံတောမြိုင်၊ ဖြန့်ကြက်နိုင်သော်
သူပိုင်ဆိုင်ရာ၊ ဤမြေချာဝယ်
ဘာမျှမရှိ၊ သူလျှင်သိ၏
တွေ့သည် ရေပေါက်၊ သူ သောက်သုံးရင်း
ရောက်သည် ကိုင်းဖျား၊ သူ ဝင်နားရင်း
စား နေ မဝ၊ ရှိပေထလည်း
လောကအလုံး၊ ခွင့်လွှတ်ပြုံးဖြင့်
မဆုံးနိုင်ပေ၊ တေးသစ်ခြွေကာ
နေရိပ် လရိပ်၊ ခွင့်ကြုံအိပ်၍
ကိုယ်စိတ် နွမ်းရိုး၊ ပင်ပန်းဘိဟု
မရှိလျော့ရာ၊ ထက်အာကာဝယ်
ငှက်ပြာကလေး ပျံဆဲပင်။ ။

(မြဝတီမဂ္ဂဇင်း ၁၉၈၃ စက်တင်ဘာလ)

THE LIFE ENCOURAGING FORCE
A NONENTITY

Making a nest in the foot-track of a cow
In the parched cracked ground,
Hugging in the bosom and with love, the
bird
On a day was found,
A little blue bird born.

From the danger of the herd-tending boy
Aiming with a catapult, time and again
Had it ran away and fly.

Had it experienced now and then,
When the nest was lost
In the storm when the branch of the tree struck.

The eagle, though a kind of bird alike
From its harm again and again,
Had it evaded from its strikes.

Its age so young though
It could travel the extent,
Of the jungle full of varied experiences
And its domain so expanse,
There's nothing it doesn't know
Drinking the water it finds,
Alighting on the branch it reaches so;
Not enough for food and rest though
With a forgiving smile for everyone,
And endless new songs sung
Sleeping where it chanced to be,
Heart and mind never tired or weary
In the skies up above so high,
The blue bird still flies.

* * *

ပန်းတမာ

- * မြေအပူ ကမူကုန်းဆီ၌
နေအပူ ငြူစုမုန်းတဲ့ပြင်
လေအပူ ခြေယူဦးမယ်လား
လုံးလုံးကွယ် မယ်မကြောက်ပေါင်တဲ့
အုံ့လောက်တဲ့ ပန်းပါကွယ်။
- * ရေကြည် မသောက်နိုင်လို့
မြက်ခြောက် ခဗျာမှိုင့်တော့
ငိုငိုနဲ့ကွယ် သူငယ်ချင်းရယ် တဲ့
နေမင်း ဆူဆူဝေလို့

အပူတွေ ဘယ်လိုမွှေပေမယ့်
နေအကုန် ညအခင်းမှာဖြင့်
လမင်း...သာမယ်...တဲ့။

- * လွမ်းတေး မဆိုချင်
ပန်းကလေး တော်မဝင်လို့
မပန်လျှင် ရင်မနင့်ပါဘူး
လေသင့်ရာ တကြူကြူနဲ့
နှွားကျောင်းသူ အမောပြေနမ်းလျှင်လဲ
ဝမ်းမြောက် ဂုဏ်ယူစွာနဲ့
ကိုယ့်ဝန်တာ ကျေပြီပဲရယ်လို့
မှတ်စွဲလို့ အလှဆင်မယ်
ဘဝမတွင်ကျယ်လို့ အားမငယ်ပဲ

- * ရှုစမ်းပါဆွေ
နပန်းဝါ အညာနေရဲ့
မြေ-နေ-လေ အပူတွေအောက်မှာဖြင့်
ကြေပစေ သူလေ မကြောက်တာကြောင့်
ဖူးညောက် ဝေဝေဖြာတော့
အညာမှာ တမာပွင့်တွေနဲ့
ဂုဏ်တင့်တယ် ကြည်စရာလို့
သူသူ ငါ ရင်မှာလန်းတယ်ကွဲ့
ဝမ်းမြောက်စရာ တခန်းမရပ်သည့်စွဲရယ်ကြောင့်
လမ်းတလျှောက်မှာ လွမ်းမတတ်အပြည့်ကဲကြီးဘယ်
သြော်...ပန်းသတ္တိခဲ။ ။
(ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း ၁၉၈၃ ခု ၊ နိုဝင်ဘာလ)

၁၆၂ မြင်းဆူလောင်နိုင်မိုး

THE NEEM FLOWER

On the hot grounds of a little mound,
 In the scorching, scorning heat of the sun
 Is the hot wind going to knock me to the ground
 Had I no real fright, none
 She's a kind of flower, a wonderous one.
 Having no clear water
 The dried grass in a state of mope without relief
 Friend, don't be disheartened, my dear
 For, how much may the sun radiate its heat,
 When the day's over and in the night
 The moon will shine bright . . . she said.

Not wishing, to sing songs of longings much
 I wouldn't be hurt,
 If not as a flower royal, plucked and adorned
 In the direction of the breeze. I'll be as sweet
 And when the herdsman kissed me.
 When he was feeling weary.
 I'll be proud with elation
 Feeling happy, as I had done my duty
 So will I take to heart and beautify,
 Never disencouraged for being not dignified.

Look, my friend

The tender yellow flower, in the up-country's summer

Under the heat of the ground, the sun and wind
 Let it fall she never fear,
 Springing abundant are the bud and sprout
 And so in the up-country,
 Are found with honour and pleasure
 Making one and all fresh, the neem flower
 Along the road fully blooming,
 The courageous flower.

NOTE:

The Neem flower-flower of the neem tree
 (also) margosa tree, (*Azadirachta indica*)

အာနော်ရထာ၏ နောက်ဆုံးနေ့

(၁)

- * ပေါက္ကံဋ္ဌာနီ၊ မင်းနေပြည်၏
နေခြည်ပျော့မှိန် ဆည်းဆာချိန်။
 - * နေရီရောခါ၊ တျောတေတျာဖြင့်
သာကာကျေးငှက်၊ အိပ်တန်းတက်ရန်
မိုးထက်ဝဲပျံ နေသည်ချိန်။
 - * ရွှေနန်းသခင်၊ မင်းပြည့်ရှင်ကို
ပူးမြင်လိုလှ၊ လွမ်းဆွတ်လှ၍
မောင်းမမိသံ၊ ရွှေအရံတို့
ဘုံယုံဆောင်နန်း၊ အခန်းခန်းမှ
တတမ်း မျှော်ယောင်နေသည်ချိန်။
- (၂)
- * အနော်ရထာ၊ မဟာဧကရာဇ်
ပြည်ချစ်ဘုရင်၊ ရွှေနန်းရှင်လည်း
“ဥယျာဉ်သံစံတော၊ တင့်သာမောရန်
ချောင်းကော လယ်ခြောက်၊ ရေမလျှောက်လျှင်

ရေသောက်ရစေ၊ ဝပြောစေရန်
လှေတပ်မြင်းတပ်၊ ခြေကျင်တပ်နှင့်
ဆင်တပ်များထွေ၊ ခိုင်ကြံ့စေရန်
ထေရာဝါဒ၊ ဖြူစင်လှသည့်
ဗုဒ္ဓအယူ၊ ကိုးကွယ်မှု၍
ပြည်သူစိတ်ဝမ်း၊ ကြာသို့လန်းရန်”
တိုင်းခန်းလှည့်လည်၊ ပြန်ခဲ့ပြီမို့
နေခြည်ဝင်စ၊ တခါးဝ၌
ချမ်းမြေ့ပျော်ရွှင်၊ စီးတော်ဆင်လည်း
လျင်လျင်သွက်သွက်၊ ခြေတစ်ဘက်ကို
လှမ်းလျက်မြို့တွင်း ဝင်လိုက်စဉ်။

* “မြစ်ခြေအောင်သာ၊ အရပ်မှာလျှင်
လွန်စွာရိုင်းပျ၊ ဆိုးသွမ်းလှ၍
ဖိးဝထွားကျိုင်း၊ ကျွဲရိုင်းရန်စွယ်
ကြောက်စဖွယ်”မို့၊ ကယ်တော်မူပါ
အော်ဟစ်ကာလျှင်
ပြေးလှာဒူးထောက်၊ ရှေ့တော်မှောက်၌
တစ်ယောက်မှဆိုး၊ ပျပ်ဝပ်လျှိုးသော်
ပြည်ကျိုးမြော်မြင်၊ ပြည်ကိုခင်သည့်
ဘုရင်ဧကရာဇ်၊ ဖြစ်ပင်ဖြစ်လည်း
မြို့ညစ်စွဲထင်၊ ကြေးမုံပြင်နယ်
အမြင်ချွတ်ယွင်း၊ မျက်မာန်တင်းကာ
မြို့တွင်းသို့ဝင်၊ စီးတော်ဆင်ကို
အလျင်အမြန်၊ နောက်ကြောင်းပြန်သည်
ရန်ကို နှိမ်နင်းတော့မည်တည်း။

(၃)

- * ဆင်စီးစစ်သည်၊ မြင်းစစ်သည်နှင့်
စစ်သည်များစွာ၊ ပိုင်ဆိုင်ပါလျက်။
- * ရေတပ်စစ်ကြောင်း၊ ကြည်းစစ်ကြောင်းနှင့်
စစ်ကြောင်းများစွာ၊ ပိုင်ဆိုင်ပါလျက်။
- * အချုပ်အချာ၊ ဖြည့်အာဏာကို
လာရောက်ထိပါး၊ ကျူးကျော်ငြားလျှင်
အင်အားလုံးရင်း၊ ဖြစ်ပေလျှင်းလည်း
နှိမ်နင်းသုတ်သင်၊ အောင်ပန်းဆင်သည်
ဘုရင်ဧကရာဇ်၊ အမှန်ဖြစ်လျက်။
- * ရေးခွင့်မလျောက်၊ မဖြစ်လောက်သည့်
ကျွဲပေါက်မာန်တင်း၊ ဝှေ့ခတ်ခြင်းကို
မင်းနှင့်မလျော်၊ သတိချော်ကာ
ကိုယ်တော်တိုင်ဆင်း၊ သူနှိမ်နင်းသော်
မင်းကောင်းမင်းမြတ်၊ ကျွဲရိုင်းခတ်၍
နတ်ရွာစံရ ရှာသတည်း။
- * ဪ...အဆုံးအဖြတ်၊ အရပ်အတည်
အစီအမံ၊ မမှန်ပေက
ထိုခဏလည်း၊ ခဏအလျောက်
အရေးရောက်ကာ၊ ယွင်းဖောက်ပျက်ပြုန်း
ဘဝဆုံးမည်
နှလုံးမူသင့်သည်တကား။ ။
(နှင်းဆီရိပ်မှ စံပယ်ပုံပြင် ကဗျာများစာအုပ်မှ ၁၉၈၅)

THE LAST DAY OF KING ANAWRAHTA

(1)

At Paukkan the king's capital,
Fading sunlight wasn't left much
It was dusk.

In the dimming sunlight the birds
For roosting were they flying up high,
With do, re, mi songs and chirps
Circling in the sky.

To meet the master of the golden place
Those longing for him, the king;
The maids, the retinue and the lesser from their
places

At this time were they awaiting.

(2)

The beloved king, the master of the palace
The great emperor Anawrahta.

"For the orchard and forests to be a pleasant place
 For water to flow, to fill and flush
 The dried up streams and parched farmlands,
 And to see for the fitness of the forces
 The riverine, the cavalry, elephants and infantry
 The riverine, the cavalry, elephants and infantry
 And the people to worship and be freshened like
 the lily.

The pure Buddhism-Theravada"

He had returned after seeing to these affairs
 Over the extent of his domain,
 At sunset, at the gateway there
 Happily riding his royal elephant famed,
 And as one foot of the elephant quickly
 Stepped forward to enter the city . . .

"At the place of Myitche Aungtha
 A wild buffalo fat, stout and big,
 Rampaging near and far
 So harmful and dangerous was it!"
 Thus shouting for help came a hunter
 Running and kneeling in presence,
 As one who loved his country, an emperor
 It's welfare he strived for, always incessant
 But at that while his thought impaired,
 Like the mirror, with dirt made unclear
 With majestic rage overpowered,
 Turned back the riding elephant .
 Quickly, to suppress the danger present.

(3)

Though a master of men on elephant and cavalry,
 Also a captain of numerous armies . . .

And though a great leader again
 Of columns, maritime and land . . .

And anyone who trespass and harmed the sover-
 eignty

Of the country, may it be in a huge force
 Crushed and overpowered, winning victories
 Being an emperor thus . . .

An affair not worth for a king,
 A trifle one, not to be done
 The goading of the buffalo tackled by him,
 His mind not thinking right
 Trying to overpower the animal strong,
 The good king died in the fight.
 Oh! a decision, a stand or a plan
 When not right, at an instance,
 That instant matters so much then,
 Error will beset and life endangered
 This to be in mind remembered.

NOTE:

King Anawrahta: Famed and mighty
 Myanmar King (1044-1077 AD) who uni-
 fied the First Myanmar Empire and set up
 the Bagan dynasty.

ယုန်မင်းဝတ္ထု

- * မီးပုံအတွင်း၊ ခုန်၍ဆင်းသည့်
ယုန်မင်း၏ဇာတ် အတ္ထုပ္ပတ္တိ။
- * ဆရာစလေ၊ ဉာဏ်ကဝေဖြင့်-
စာပေအလှ၊ မှန်းခြယ်ပြသည်
ဘုရားအလောင်း ထိုယုန်မင်း။
- * အလျှံညီးညီး၊ တောက်သောမီးကား
ပူလည်းပူလိမ့်၊ လောင်မြိုက်လိမ့်ဟု
သိချိမ့်မျှော်ထောက်၊ သဘောပေါက်လည်း
မကြောက်အလျှင်း၊ ထိုယုန်မင်းလျှင်
ခုန်ဆင်းပုံရဲ့ မီးပုံထဲ။
- * သက်နှင်းလှူရန်၊ အဓိဋ္ဌာန်နှင့်
ကြံစည်ရေးရှု၊ ဆန်းကြယ်မှုကြောင့်
ပဏ္ဍုကမ္မလာ၊ မြကျောက်ဖျာသည်
တင်းလှာချက်ချင်း၊ သိကြားမင်းလည်း
သက်ဆင်းလှူရပ်၊ ဣဒ္ဓိပါတ်ဖြင့်
ချဉ်းကပ်စီမံ၊ အလှူခံသော်
မီးလျှံသည်ပင်၊ ရေအသွင်သို့
ကြည်လင်မြမြ၊ အေးသတည်း။
- * “စေတနာမှန်၊ မေတ္တာမှန်သော်
ရန်သည်မရှိ၊ အေးငြိမ်းဘိ” ဟု
အသိရင်မှာ၊ တွယ်ငြိလာအောင်
ဆရာစလေ၊ ဉာဏ်ကဝေဖြင့်
စာပေသက်သွင်း၊ ပုံပြင်ခင်းသည်
ယုန်မင်းဝတ္ထု သာကေ။ ။
(ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း ၁၉၈၂ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ)

THE STORY OF THE KING RABBIT

It was the story of the king rabbit, a famous play,
Jumping into the bonfire on that day.

Master Salay with his wonderous intellect,
A fine piece of literature work did he
Of the King Rabbit-the Buddha to be.

Though it knows that in that feat.
The leaping flames would
Burn and scorch with intense heat,
The king rabbit without fear,
Dared to jump into the roaring fire.

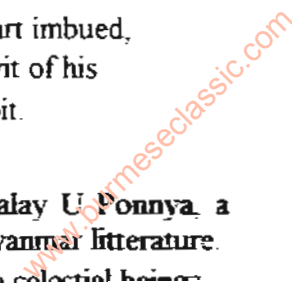
With a resolute determination,
To sacrifice his life
It's thoughts so wonderous in admiration,
Made the emerald throne of Thagyar Min stiff
Whereupon with his powers he descended,
To the human abode and asked for in donation
Of it's life, wherefore in an instant
The raging fire and rising flames,
Into clear cool waters they became:
"When the will is true and the love is true,
There'll be peace and no harm"

This knowledge to be in the heart imbued,
Saya Salay with a wonderous wit of his
Wrote this play of the king rabbit.

NOTE:

Master Salay: a.k.a. Salay U Ponnya, a
famed play-writer of Myanmar literature.

Thagyar Min: king of the celestial beings

ရွှေရင်နာ ဘုရား၌

- * အရိန္ဒမာ၊ လှံစကြာလျှင်
သည်းညှာရင်ဝ၊ မထိရှဘဲ
ကြိုးစကိုဖြတ်၊ လွတ်မြောက်လတ်သော်
ထက်ရပ်အညာ၊ အနံ့မှာလျှင်
ခမျာရှောင်လျက်၊ တိမ်းကာထွက်သည်
မင်းမျက်မပြေ ရှိသောကြောင့်။
- * မင်းမျက်သင့်၍
မင်းနှင့်ဝေးရာ၊ ရှောင်တိမ်းရာမှ
မာလာပန်းခင်း၊ တသင်းသင်းနှင့်
“ရွှေယင်းမာရွာ”၊ ရောက်သည့်ခါဝယ်
သဒ္ဓါဆင့်ဖွား၊ သူတည်ထားသည်
ဘုရားအမည် ရွှေရင်နာ။

* ကျန်စစ်မင်းသား၊ ကုသိုလ်အားလျှင်
ရွာသားရွာသူ၊ မမေ့မု၍
လှိုက်ဆူပျော်ရွှင်၊ ပွဲကြီးဆင်ကာ
နှစ်စဉ်ကျင်းပ၊ ဝါဆိုလတိုင်း
ရောက်ရခါခါ၊ အကျွန်မှာလျှင်
ကျောက်စာမှန်ရေး၊ ကြည့်ရှုငေးရင်း
အတွေးဤသို့ ဝင်သတည်း။

- * “သခင်အတွက်၊ အသက်သေသေ
အရေခန်းခန်း၊ ကြိုးပမ်းခဲ့သည်
အာဇာနည်” ဟု
စွမ်းရည်ကိုမျှ၊ မထောက်ဆဘဲ
ကြီးစွအပြုံး၊ လှံနှင့်ထိုးသော
တန်ခိုးတော်ရှင်၊ သူ့သခင်ကို
ရွှေရင် နာခဲ့လေသလော။
- * သို့မဟုတ်ငြား၊ နှလုံးသားမှ
စကားလှိုင်လှိုင်၊ မဆိုနိုင်အောင်
မပိုင်ပန်းကြောင့်၊ သောကမှောင့်၍
ကြောင့်ကြပူဆွေး၊ ရင်မအေးဘဲ
တွေးတိုင်းအပြစ်၊ တသစ်သစ်နှင့်
အချစ်လည်းဆုံး၊ သခင်မုန်းကာ
ရှုံးရမရွှင်၊ သူ့ဖြစ်အင်ကို
ရွှေရင် နာခဲ့လေသလော။ ။

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၈၃-ခုနှစ်လ)

AT SHWE YINNAR PAGODA

The spear of Areindama,
 Didn't hurt his breast but only the ropes.
 Freeing him, whereupon he fled up-country afar
 Evading the wrath of the king.

Thus as a fugitive running away,
 From the king's anger
 He happened for a while to stay,
 At Shwe Yinnar village, pleasant with bed of flow-

ers

And there he built with benevolence showered.
 The pagoda named Shwe Yinnar.

In light of the merits of prince Kyansittha.
 The villagers held a festival
 In the month of Waso every year,
 And when I arrived there everytime
 When I gazed at the dimmed stone inscription,
 A thinking thus crossed my mind.

"For the master regardless of life,
 Had I unreservedly tried:"
 This endeavour, never considered
 And with a hard scorn his master,
 Who had thrown at him with the spear
 To him the almighty and powerful king.
 Had his heart been hurt with a sting?

Or if that be not the case.
 Had he been so worried
 As not being able to say a word or phrase.
 For the sake of the unbelonging flower
 And blaming himself at all times when it recurred,
 The love was lost and with an anger of the master
 To this pitiful failure of his.
 Had his heart been hurt at this?"

NOTE

Kyansittha: Famous Myanmar King of the
 Bagan Dynasty (1084-1112 AD)

Areindama: Mighty spear held by King
 Anawrahta.

အဖော်

- * ပန်းပေါဒါ ပေါဒါပွင့်လိုပ
ကမ်းခြေမှာ နေစရာ အခွင့်မသာလို့
ရွက်လွှင့်ရ ပေဦးမယ်
မိုးမှန်တိုင်းတွေက
ရစ်သိုင်းကာ တမှုန်မှုန်နဲ့
ရွာမယ်ပုံ တွင်တွင်ခြိမ်းလေတော့
ယိမ်းထိုးကာ သစ်ပင်အုပ်တွေလဲ
သဲလျှပ်ထိတ်ဖွယ်။
- * မလွမ်းတတ်ပြီဘူး
ကမ်းစပ် ငွေသောင်ပြင်၌
ဟိုယခင် စီရီထွေးပါတဲ့
ငွေအသွင် ခရလေးတွေလဲ
ခုပြေးပြီ ဘယ်စခန်းဆီသို့
မျှော်စုန်းလို့ မဖွေသာတယ်
လှေငယ်က လိမ့်လိမ့်လူး။
- * ဖော်မမိုး
ထီးတည်း တကိုယ်ငယ်မင့်
အလိုကွယ် ဘယ်မရွံ့ပါဘူး
စွန့်စားမယ် ငါ လူသားရယ်လို့
ဝင့်ကြွား သည်လိုမြင်တော့
ရှစ်ခွင်နယ် မာန်စွယ်အငြိုးတွေနဲ့
မြစ်ပြင်ဝယ် ထန်မယ်မစိုးတဲ့ပြင်
မိုးကြီး ဘယ်လိုမှောင်လဲ
လျှပ်ရောင်ကို အဖော်လုပ်ပါမယ်
နောက်ဆုတ်ပါဘူး။ ။
(မြဝတီမဂ္ဂဇင်း ၁၉၈၃ ခုနှစ်၊ မတ်လ)

COMPANION

Like the water hyacinth flower,
Not having a chance to stay at the shore.
I'll have to sail, have to go.

As the storm darkened and circled around,
With the rain threatening and thunder clapping
Grove of trees swaying on the ground,
A truly fearsome sight all around.

Not accustomed to be longing
On the shore and the beach,
The mollusce that are sprawled the beach along
Are now nowhere around running out of reach.
And the small boat wallowing on its sides.

Though alone without any companion,
As a human being I will venture

Thus seen with a pride a real man,
Without any least fear,
With no concern for a raging river
And in all directions with a stormy scene,
Though the skies may be dark to the utmost
I'll make a companion of the lightening,
Not withdrawing from any post.

မေတ္တာရွှေခင်း

- * ခရမ်းပြာရင့်၊ စိန်ပန်းပွင့်တို့
ကြွေလွင့်တချို့၊ ပွင့်တချို့နှင့်
တချို့ငုံဖူး၊ အလှထူးသည်
တန်ခူးသင်္ကြန် အခါက။
- * နနယ်ပျိုမျှစ်၊ ဖူးပုရစ်နယ်
ချစ်ဖွယ်ရင်သွေး၊ အကလေးတို့
ပြေးကာလွှားကာ၊ လမ်းပေါ်မှာလျှင်
အတာရေချမ်း၊ သူတို့ဖျန်းသည်
ရွှင်လန်းစဖွယ် မြင်ရ၏။
- * သို့ ရွှင်လန်းဖွယ်၊ ကြည်နူးဖွယ်ကို
ကိုယ့်ဝယ်မြင်ရ၊ ငယ်သွေးကြွ၍
ငယ်ကဖြစ်စဉ်၊ ပျိုနုစဉ်ကို
ကြည်ရွှင်လန်းဆန်း၊ တ မျှော်မှန်းဆဲ
စိန်ပန်းပင်အောက်၊ မျက်စိရောက်သော်
ချိုင်းထောက်ကလေး၊ တွဲမိုမှေးရင်း
အဝေးရော်ကာ၊ ငေးမျှော်ရှာသည့်
သည်းချာရင်နှစ်၊ ခြောက်နှစ်အရွယ်
ကလေးငယ်ကို၊ နွမ်းနယ်ညှိုးလျ
မြင်လိုက်ရသော်
ချမ်းမြနွေးထွေး၊ ငယ်အတွေးတို့
ထွက်ပြေးကွယ်ပ၊ ထိုခဏဝယ်
သောကမီးပွား၊ နှလုံးသား၌
ခိုနား ကူးစက် ချေပြီတည်း။

- * မပြေးမပြေး၊ သူ မပြေးချေ
ပြေးခုန်ကျော်လွှား၊ ဆော့ကစားဖို့
အင်အားမဲ့စွာ၊ ချို့တဲ့ရှာ၍
ခမျာ မပြေး လေသလား။
- * မပျော်မပျော်၊ သူ မပျော်ချေ
ပျော်ရိပ်ပျော်ငွေ၊ ပျော်ခလေးနှင့်
ရက်နေ့ရှည်ကြာ၊ ဝေးခဲ့ရှာ၍
ခမျာ မပျော် လေသလား။
- * မပြုံးမပြုံး၊ သူ မပြုံးချေ
နှလုံးသည်းပွတ်၊ ပျောင်းညွတ်လျော့ပြေ
ပြုံးရိပ်ဝေအောင်
ချစ်ဆွေဖော်ချင်း၊ သူမှာ ကင်းသော်
ရင်တွင်း မသာ၊ နွမ်းနယ်ရှာ၍
ခမျာ မပြုံး လေသလား။
- * ခြောက်ဆေးထိုးမှားရှာ၊ ဝေဒနာလား
ကြမ္မာကံချွတ်၊ ခမျာ ဝဋ်လား
လွတ်ရေးဘယ်သို့၊ အဘယ်သို့ ဟု
စာဆိုအတွေး၊ ဝေဝါးထွေးစဉ်
ကလေးတစ်ဦး၊ မြူးထူးရွှင်လန်း
ရေစင်ဖျန်းရန်၊ စိန်ပန်းပင်အောက်
ခုန်ပေါက်ပြေးဝင်၊ ပြုံးရိပ်ဆင်သည်
လက်တွင် ရေချို တစ်ခွက်နှင့်။
- * နှစ်ဘက်ချိုင်းထောက်၊ တွဲမိုထောက်၍
တစ်ယောက်တည်းတွေး၊ ထိုကလေးလည်း
လက်လေးကာကာ၊ ခေါင်း ခါခါလျှင်

ငြင်းသာငြင်းရ၊ ပြုံးစေဖြင့်
ချမ်းမြကြည်သာ၊ သူ့မျက်နှာဝယ်
အတာရေဖြင့် စိုတော့၏။

- * အတာရေစက်၊ ကြွင်းသည့်ခွက်ကို
လှလျက်ရွှင်မြူး၊ နှစ်ဦးပြန်လှန်
ကျီစယ်ဟန်နှင့်၊ သကြိန်ရေစို
ပါးမို့မို့မှာ၊ သူတို့အပြုံး
ကူးစက်ဖုံးသော်၊ နလုံးစိတ်ဝမ်း
ငြိမ်းချမ်း နှစ်လို၊ ရင်လှိုက်ဖိုကာ
စာဆိုကျွန်ုပ်၊ ထိုသရုပ်ကို
တစ်ပုဒ်ကဗျာ၊ ရေးဖွဲ့ကာလျှင်
ကြင်နာသမ္မ၊ ဆန္ဒပြုသည့်
နနယ်မျှီမျှစ်၊ ဖူးပုရစ်နယ်
ချစ်ဖွယ်ရင်သွေး၊ ထိုကလေး၏
ရှေ့ရေးနာဂတ်၊ မေတ္တာဓာတ်ဖြင့်
ရစ်ပတ်ခြံလွှမ်း၊ ဘဝလမ်းဝယ်
ဖြောင့်တန်းသာယာ ပါစေသတည်း။
- * ထို့အတူပင်၊ လောကခွင်ဝယ်
အောင်မြင်သူက၊ မာန မဖုံး
ကျရှုံးသူကို၊ မငြိုမငြင်
မတင် အပြစ်၊ ကြင်ချစ် ကယ်ဆယ်
လွှဲမဖယ်ဘဲ
ပွဲလယ် တင့်ကြ ပါစေသတည်း။ ။

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ)

SCENE OF LOVE

The colours of bluish maroon
In a wonderous beauty are they seen,
Sein Pan flowers, some budding and some in bloom
Some also falling, this season of Thingyan in Tagu.
(2)

Young like the sprouting buds on the trees
Lovely children are seen running on the road,
Pouring Atar water in a merriful glee
Cheerfully romping in a spree.

Seeing thus, a happy sight
I recollect my youthful years,
And my mind fresh, cheerful and bright
My eyes wander, to the Sein Pan tree and under
Do I see a child about the age of six,
Wearily gazing afar
Leaning on a crutch of his,
Then my thoughts of youth, that instant
Ran away and disappear
And in the heart, like a spark
Of fire a grieving worry harboured.
(3)

Inert, he's unmoving and not running

Is he not running and playing because
 He's weak and his strength waning?
 Is that why he's not romping about?

Unhappy, he's unhappy
 Is he unhappy because
 His unhappy days had stretched lengthy?
 Is it why he's not happy?

Without any smile, he's not smiling
 Is it because he's devoid of his friends?
 To make him cheerful,
 So making this heart weary
 Is it why, that he doesn't smile?
 (4)

Aw! Is it because, of a wrong injection shot
 Or is it a fate, of the past that luck had made?
 The poet wondered, vague in thoughts
 Then a child with a water tumbler in hand
 To pour water, merrily in cheer
 To the Sein Pan tree underneath he ran

Leaning on the two crutches the young boy
 Shaking his head, bid the on-comer
 Not to pour, but his face wore a gleam of joy
 And it became wet with the Atar waters.
 (5)

The tumbler, left with a little water
 Was merrily wrested by the two kids,
 In a joyous prank, their faces drenched

With Thingyan waters, and their laughter
 Spread and soaked to the heart of the poet,
 And with a poem composed with kindness
 I do wish that this lovely child's future
 Be enveloped in love and his way be sure,
 To be smooth and pleasant.
 (6)

Likewise in the world,
 Those who win, be not proud
 And have scorn on the defeated;
 Finding no fault, but loving and helping
 And not discarding each other,
 May all be merry thereafter.

NOTE:

- Sein Pan - Gold mohur tree (*Poinciana regia*)
 Thingyan - (Pali) transition. (Old to a new year)
 Tagu - First month of Myanmar calendar
 Atar waters - Water poured at Atar or new year festival.

ဒါချစ်နှင့်ဒါမုန်း

* ကာလများစွာ၊ နှစ်ရှည်ကြာအောင်
ငါ ပြုစုခဲ့၊ ယုယခဲ၍
အနွဲ့အယဉ်၊ အဆင်အသွေး
မွှေးချင့်ဖွယ်ရာ၊ ပန်းမာလာလျှင်
ဖူးလာသဖြင့်၊ လှဝတ်ဝင့်သော်
ရင်နှင့်အမျှ၊ မြတ်နိုးရသည်
ငါ့မှာ ရှုကြည့် မဝဘိ။

* ရင်နှင့်အမျှ၊ မြတ်နိုးရလျက်
တစ်ညနေမှာ၊ ထိတ်စရာတည့်
ပွင့်လွှာထက်တွင်၊ ငါ တွေ့မြင်သည်
အသွင်သဏ္ဍာန်၊ သိမ်မွေ့ဟန်ဖြင့်
တောင်ပံဖျတ်ဖျတ်၊ ကျီစယ်ခတ်ရင်း
ပါးနပ်လိမ္မာ၊ ဝတ်ရည်ရှာသည်
လိပ်ပြာကလေး တစ်ကောင်ကို။

* ပန်းနှင့်လိပ်ပြာ၊ ခြင်းအရာကြောင့်
ရင်နာကြေကွဲ၊ ဒေါသကဲလျှင်
ခဲအုတ်ကျောက်ဖြင့်၊ ငါ ပစ်လင့်သော်
ပန်းပွင့်ခမျာ၊ ပျက်ကြွေရှာလျက်
လိပ်ပြာကလေး၊ ဟိုးအဝေးသို့
ပျံပြေး ထွက်ခွာခဲ့လေပြီ။

* ဪ နှစ်လများစွာ၊ ကာလကြာအောင်
ငါ ပြုစုခဲ့၊ ယုယခဲ၍
အိုဘယ့်အလှ၊ ရှုမဝမီ
အတ္တမှောင်ဖုံး၊ ငါ့ အမုန်းကြောင့်
နောက်ဆုံးကြေမွ၊ ပျက်စီးရသည်
ခဏ ကလေးပါတကား။ ■

(နှင်းဆီရိပ်မှ စံပယ်ပုံပြင်ကဗျာများစာအုပ်မှ-၁၉၈၅)

LOVE AND HATE

For long, long years I had nurtured
 Tended and nursed,
 A flower, plaintive, dainty and good coloured
 And likeable for kissing: had it budded
 So beautiful and adored with my heart,
 Never satiated in seeing so much.

As I had adored much,
 One evening I saw an alarming sight
 On the flower, with nice features
 Wings flapping, nectar seeking
 A clever small butterfly.

At this instance of the butterfly and flower,
 My heart was hurt, and rage burst
 I threw with a stone in anger,
 The flower fell to the dust
 The butterfly fled afar

Aw! for long, long years
 Had I nurtured and nursed,
 The beauty, so soon in sight
 In so short a time fallen to dust,
 Cause of my hate and selfish darkness
 Was destroyed at last.

မိဿနိုး၏ ရုပ်ပုံလွှာ

- * အတုလ စည်၊ ဟည်း၍မြည်သော်
 ရေသည် ရုတ်ခြည်း၊ နောက်ကျိမည်းလျက်
 လှိုင်းကြီးလေထန်၊ သောသောညအောင်
 ရန်ပယ်ချောင်းက အစွမ်းပြသတဲ့။
- * ရန်ပယ်ချောင်းရေ၊ ရိုက်ပုတ်ချေသော်
 လှိုင်းလေအကြား၊ ရန်သူများတို့
 လွင့်ပါးပျက်စီး
 ဘေးကြီးကြိုကာ၊ ကျဆုံးပါသတဲ့။
- * ရှေးနှစ်များစွာ၊ ကြာခဲ့ပါပြီ
 ပန်ထွာအလှ၊ ဘုရင်မ၏
 ကြီးစွတန်ခိုး၊ မိဿနိုး။

နှုတ်စချိုချို၊ ဘသက်ဆိုတို့
နှစ်လိုတမ်းတ၊ ပြောခဲ့ကြသည်
ကျော်စွဟိုးဟိုး၊ ဗိဿနိုး။

* ယခုတော့ကာ၊ သည်နေရာဝယ်
မြေမှာစက်လျောင်း၊ မြို့ရိုးဟောင်းနှင့်
ထောင်းထောင်းကြေမွ၊ အုတ်ခဲစတို့
လက်ပြည့်နံပေ၊ ရှေးအခြေကို
အမွေအဖြစ် ကျန်နေရစ်။

* ခရီးလည်းကြုံ၊ လမ်းလည်းဆို၍
ပုံပြင်အလား၊ ဆိုစကားကို
မျက်ဝါးထင်ထင်၊ မြင်စမ်းချင်၍
ကိုယ်လျှင်ရောက်မှ၊ ပင့်သက်ချမိ
“လောကထဲမှာ၊ အရာရာလျှင်
ဘယ်ခါမတည်၊ အရှည်မမြဲ
ဖောက်လွဲဘိခြင်း”၊ နှလုံးသွင်းလျက်
လေညင်းသိပ်သိပ်၊ ထနောင်းရိပ်မှ
တဆိတ်ပြန်ကာ၊ ထွက်ခဲ့ပါသော်
ဆည်းဆာမှုန်ဖျ၊ တိမ်တောက်စဉ်
အလှပန်ထွာ၊ ရုပ်ပုံလွှာလျှင်
ပဝါတစ်ဖက်၊ ပန်းတစ်ခက်ဖြင့်
နှုတ်ဆက် ကျန်ရစ်သလိုလို။ ။

ပေဖူးလွှာမဂ္ဂစင်း (၁၉၈၄-အောက်တိုဘာလ)

THE PORTRAYING OF BEIK THANOE

When the din of Atula Drum roared and thundered
The waters suddenly turned black,
The winds and also the waves of Yanpai creek
Showed their might and become so turbulent.

When the water of Yanpai struck
The enemies, under the onslaught of the wind and
waves

Dispersed and destroyed,
And a great danger do they faced.

If was long, long years ago
The beauteous Panhtwar queen,
Her might and power she showed at Beikthanoë.

The elderly people sweetly mused so,
And spoke about the fame of Beikthanoë.

Now at this place
The old city wall lies on the ground,
Broken bricks as heritage
Of the past situation found.

While on the way that I passed by
As I wanted to see with my own eyes,
I sighed at the sight, thinking in my mind
"In this world everything is not permanent
Never lasting, changing with the time",

၁၉၀ ဖြင်းစုဆောင်နိုင်မိုး

With a calm breeze, from under the shade
 Htanaung tree
 Silently I departed at dusk,
 With the clouds brightly coloured
 The form of the beautiful Panhtwar queen
 With a scarf and a twig of a flower,
 Remaining, waving farewell, it seemed.

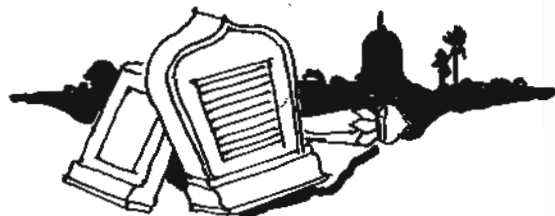
NOTE:

Atula Drum- The big drum at Beikthanoé, believed to bring big flow of water at Yanpa creek surrounding the city.

Panhtwar queen- Famous queen of Beikthanoé.

Beikthanoé - The ancient city of Pyu race, ancestors of Myanmar. (1st to 4 century A.D)

It is situated in Mague division in Central Myanmar and is now a tourist site.

အာမေ့တွက် ကဗျာတစ်ပုဒ်

* ကဗျာအနွဲ့ရယ်နဲ့
 စာဖွဲ့လျှင် စာဆိုမောရုံပ
 ကျယ်ပြော ပင်လယ်ပြင်သို့
 မွေးမိခင် ဂုဏ်အင်ထူးရယ်က
 ဦးခိုက်လို့ မကုန်ဖွယ်။

* ဆင်စရာ ရွှေငွေဝေးတာကြောင့်
 ပညာသာ အမွေပေးနိုင်တဲ့
 လူလေး ဂုဏ်မငယ်ဘဲ
 အမွေနယ် မပင်ပန်းအောင်ကွဲ့
 ကြိုးပမ်းကာ သင်ယူစမ်းပါလို့
 လမ်းပြခဲ့တယ်။

* ဆံနီကျင် ဆီတင်မထားသော်ကြောင့်
 ကြည်မရွှင် သားအရေမွဲပေမယ့်
 ထိမထင် အားတွေခဲပါလို့
 ချွေးရွဲစို နေပူအငွေ့တွေလဲ
 အမှေ့ရင်ဝယ် ပူဘို့မစွမ်းသာတော့
 နေ့စဉ်ကွယ် ခြေတိုခမုန်းပါပဲ
 ဈေးဗန်းနဲ့ ရွာစဉ်လည်
 သားငယ်တို့ ရှေ့ရေး။

* သည်နေ့ သည်အချိန်
 ကြည်မွေ့ တထိန်ထိန်ပေါ့
 အိမ်တစ်ဆောင် မီးတပြောင်အလှရယ်နဲ့
 မေ့သားမောင် အခြေကျပေမယ့်
 ဝေးစွ တစ်ဌာနေ၌
 တာဝန်တွေ ကွယ်ကာ ခြားတာကြောင့်
 အမှေ့အနားမှာ အယုအယလေးတွေနဲ့
 ဝတ်များစွာ မပြုရသေးတာမို့
 လူလေးရင် မရွှင်မြေ့လေတော့
 မွေးမေ့ထံ အမှန်ရည်ဖူးပါလို့
 ကဗျာငုံ စာမုံဖူးရယ်နဲ့
 အထူးပင် ဦးတင်ကန်တော့လိုက်ပါရဲ့
 (အမေရယ်)
 သားမိုက်ရွှေသွေး။ ။
 ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၈၀-၈၆နိုဝါရီလ)

A POEM FOR MOTHER

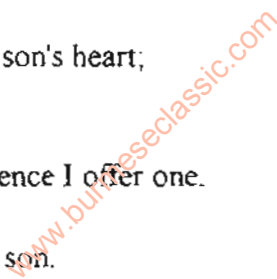
With fine, flowery words, the poet
 In composing the wonderous qualities of the
 mother.

So vast in expanse like the sea, to be said
 Inexhaustable, he'll be fagged trying to rever.

Having no gold and silver to wear
 Able to give only education as heritage,
 Not to be weary and downgraded like mother, dear
 Son, try your utmost she guided and said.

With grey hair, bare of any lotion
 And the skin dried, and unfair,
 With ardent, non-careing exertion
 Wet with sweat, the heat wave of the sun's glare
 Not effecting the bosom of mother,
 Daily she walked the villages
 With a vendor tray, for the son's future.

This day, this time, mother's son dear
 Grand with house and home,
 Living in a place afar
 With duties bound and barred.
 But with tenderness and affections
 Hadn't yet nursed the mother,
 And unhappiness prevails in the son's heart;
 So intending for her
 A blossoming verse, a poem
 Specially to her bowing in reverence I offer one.
 (Oh! mother)
 This is your not so good golden son.

အိုအာချစ်

- * တောစံပယ်ပွင့်၊ တောဝယ်ပွင့်သည်
ပွင့်သည့်ပန်းခက်၊ မောင် နှစ်သက်၍
ချစ်မက်မပြေ၊ ပန်ပါမေဟု
သက်ဝေထံသို့၊ လက်ဆောင်ပို့လည်း
ပန်ဖို့ခက်ခဲ၊ အမြင်မဲ့ ဟု
ရင်ထဲ ဆူးစူး နေပါလျှင်၊
- * တောမှာနေသည့်၊ မောင့်အမိက
မျက်စိမှန်စွာ၊ လက်တုန်ငြားလည်း
အားကြီးခဲကာ၊ ယက်လုပ်ရှာသည့်
အညာဖျင်စ၊ ကြမ်းရှုရှက်
နှမဝတ်ရန်၊ ရှက်ရွံ့ဟန်ဖြင့်
ငြင်းဆန်ခါးသည်း နေပါလျှင်၊
- * သည်းမှာ ထွန်းသစ်၊ ရင်မှာဖြစ်သည့်
ချစ်မြတ်နိုးရာ၊ မောင့်ကဗျာကို
သေချာလေးမြတ်၊ မောင်ပေးအပ်လည်း
ဖတ်ဖို့ဝန်လေး၊ စာနှင့်ပေးလျက်
အတွေးတိမ်စွာ၊ ညိုမျက်နှာနှင့်
ခေါင်းခါ ပယ်ငြင်း နေပါလျှင်။
- * မောင် ခွင့်လွှတ်၍
လျှောညွှတ် စိတ်ဖြေ၊ ဆိုခဲ့ချေမည်
“သွားကြော ဆံကျိုး၊ ဘဝမျိုးနှင့်
ဘာတိုး ရွယ်ရောက်၊ ဧရာထောက်တိုင်
တစ်ယောက်တည်းပင်၊ နေလိုက်ချင်သည်
မကြင် စုန်းရစ် အို အချစ်”
မြဝတီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၈၂-မေလ)

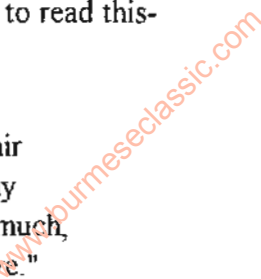
OH! MY LOVE

The jasmine flower that blossoms in the wild.
With a liking for it, I had sent
For you to wear, with a pleasing smile
In your hair, a love token meant
But if . . .
You had a feeling and reluctant to wear.
That it's not so pretty, not so fanciful one this-

My mother who live in the rural areas
With weak eye-sight and trembling hands
Wove this coarse cloth with much effort and en-
deavour,
But if . . .
You feel shy and refuse to wear,
The coarse cloth of up-lands this-

Originating from the heart, nurtured in the bosom
My poems that I love,
I gave you, my adoring one
But if . . .
You with a shallow mind and a darkened face,
Taken aback, shaking the head to read this-

I forgive you and say
In a low spirited way,
"With broken teeth and grey hair
To an elderly age, I want to stay
All alone by myself not caring much,
Leave me, hate me: Oh! my love."

လွမ်းငွေ့ မဝေသာ

- * မိုးရိပ်ပြာဝေ၊ အာကာဇွေဝယ်
 ငှက်ဆွေတောင်တ၊ နေလိုလှ၍
 စိမ်းမြရွက်ဆင်၊ ကိုယ့်ရုပ်ခွင်ကို
 မကြင်လေဘဲ၊ အလျင်ဖဲသော်
 နောင်သည်းရင်နင့်၊ ခဲသဖြင့်လည်း
 သခင်စိတ်ဝမ်း၊ ကြည်မွေ့လန်းအောင်
 တနွမ်းသွေ့သွေ့၊ ခွန်းချိုမွေ့ကို
 လှမ်း၍ မချွေသာတော့ပြီ။
- * စိုးထိတ်ပါပေ၊ သူ့ရုပ်မြေတွင်
 နောင်ဆွေမကျွမ်း၊ သောကပြွမ်းလိမ့်
 တောလမ်းသာယာ၊ ကိုယ့်ရုပ်ရွာနယ်
 ဘယ်မှာချိုမြက်၊ သီးပွင့်ထွက်အုံ
 လက်လှမ်းမမီ၊ ကျန်ခဲ့ပြီမို့
 နောင်သည်ပင်လျှင်၊ သူ့ရုပ်သွင်ကို
 မြင်ချင်လွန်း၍၊ သည်းကြွေကြွေလည်း
 တမ်း၍ မပွေသာတော့ပြီ။
- * တိုးတိတ်စွာနေ၊ လျော့ညွတ်ဖြေသည်
 သက်ဝေလိုက်ခဲ့၊ အားမနွဲ့နှင့်
 ခွန်းဖွဲ့ချစ်ဖော်၊ ဘယ်သို့ခေါ်လည်း
 တောပျော်သည့်ငှက်၊ တောမြိုင်ထက်မှ
 မထွက်ပါချင်၊ နောင်သခင်ငယ်
 သစ်ပင်လဲစိမ်း၊ ပန်းနွဲ့ယိမ်းကို
 မတိမ်းလို၍၊ သည်ယနေ့တွင်
 လွမ်းငွေ့ မဝေသာတော့ပြီ။ ။
 ခြေထိမဂ္ဂဇင်း (၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ)

CANNOT PINE FOR NOW

The little bird longing to stay
 In the hazy blue sky up above,
 Left my bosom going astray
 The green-leaves adorned place she had part,
 Leaving behind a sting in the heart.
 Now for the master's mind, to be fresh and sublime
 Sweet songs she cannot chirp and chime.

There's a concern for her,
 That she'll face hardships, as a stranger
 Where can she ever find sweet fruit and flowers,
 Like one's own pleasant rural areas.
 Left far apart, out of reach
 Though I like to see her features much,
 I cannot look for her, with an aching in the heart.

Silently consoleing my self,
 How much she called me to follow,
 A bird' from the forest, happy and content
 Never wanting to go,
 Away from this green foliage anyhow,
 So, today I cannot just pine for her, now.

၁၉၈ ခြင်းမှမောင်နိုင်မိုး

အဖြည့်ဆဲပန်း

- * ပန်မဖြစ်လျှင်လဲ
ချစ်ရစ်ပါ တံချူရှင်ရဲ့
မြို့မတင် ဖြူစင်အပြုံးတွေနဲ့
ချစ်ဦးမယ့် ပန်းမာလာ။
- * 'တစ်နှစ်တွင် သည်တစ်လ
တစ်လတွင် တစ်ရက်တည်း
ခက်ခဲစွာ ဝါဝါဝင်းလေတဲ့'
ပန်းခင်းဆွေ ရွှေပိတောက်ကိုလဲ
တွေးထောက်မျှော် စိတ်အရိုင်းတွေနဲ့
နှိုင်းမဝံ့ပါ။

* မက်စဖွယ် မလှပါဘူး
မျက်နှာငယ်ဘဝ ယောင်ချာချာကွဲ့
ဆင်းသိင်္ဂီ ထိန်ဝါတောက်ပေမယ့်
ကြိုင်လောက်ကာ မထုံချေတော့
ကိုယ်လဲလေ အလှတစ်ပါးရယ်လို့
မှတ်မှားရင်း အများအလယ်မှာ
ကြွားထည်ဝါဘို့ ဘယ်ခါမတွေး
နားလည်ပါရဲ့ ကိုယ့်ဘဝအရေး။

* သို့ပေမယ့်လေ
တစ်ခိုင်လုံးရွှေ ပိတောက်တွေ မပွင့်ခင်က
မင်းမင့်သာ အယဉ်ဆုံးရယ်လို့
ရွှင်ပြုံး တချိုချိုနဲ့
ပန်မလို ဟန်ပိုစကားကိုဖြင့်
ယုံစား အမှန်ထင်တော့
မချွေခင် မြေပြင်ဆင်းပါလို့
ဝေလွင်လွင် ရွှေစင်ခင်းပေမယ့်
ခြေနင်း မညှာတာပဲ
ဝေးရာကို ပြေးခွာပုန်းလေတော့
အရုံး ကုဋေကုဋာနဲ့
ဝေဒနာ ခြေရာလွှမ်းတဲ့ပြင်
မဖြေသာ ကြေကာနွမ်းပြီမို့
အလွမ်းနုနုထွေးရတယ်
သြော်...ပန်းငုဝါလေး။ ။

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၉၅-ခုပြီလ)

A STAND-IN FLOWER

If you can't wear in your hair,
 Leave me behind, you gatherer
 With pure and lovely smiles, said the flower.

"This one month in a year,
 And only one day in the month.
 Blossoming very rarely in a bright yellow colour"
 The golden flower king Padauk fair,
 I do not envy or compare.

Not such a beauty to be liked,
 With a humble and small face bewildered
 Tho'with features of gold shining bright,
 And not smelling much sweeter,
 I'm also one of a beauty
 Thus mistakenly thinking of myself,
 And to be vaunting in the midst of many
 Never do I had the least intention meant,
 Understanding my own life and way.

But before the golden bunch of Padauk bloom,
 With a smile, with words sweet and a wile
 Believing your saying that I am the daintiest ever,
 Even before you pluck, getting down to the earth

And laid a way of golden colour,
 But was treaded on without mercy
 And ran away into hiding,
 With a multitude of loss, and sufferings a gross
 Now had to haste away, worn and trodden
 And a pining for, in the heart harbour,
 Oh! . . . Thou, Ngu Wah flower.

NOTE:

Padauk - The gum-kino tree
 (*Pterocarpus macrocarpus*). The whole tree
 blossoms yellow in April. It smell very sweet
 to the surrounding.

Ngu Wah - Indian larburnum. (*Cassia fistula*).
 It also blossoms yellow the whole tree
 in April.

မိုးတိမ်လွှာထဲမှာ

* ကျွမ်းချစ်တွယ်ငင်၊ သံယောဇဉ်ဖြင့်
 ရေစင်တိုက်ကျွေး၊ သီးချိုပေးလျက်
 အရေးတယူ၊ မြတ်နိုးသူကို
 ငြူစုဖျက်ထား၊ မုန်းမာန်ပွား၍
 စိမ်းကား ငြိုငြင် ခဲ့ပြီးမှ။

* ငှက်ခတ်သမား၊ လေးနှင့်မြားဝယ်
 တိမ်းပါးမည်ကြောင့်၊ သောကထောင့်၍
 စောင့်ရှောက်နွေးထွေး၊ ရင်ငွေ့ပေးလည်း
 အရေးမဟုတ်၊ အရေးလုပ်ကာ
 နောင်ချုပ်ပိတ်ပင်၊ လှောင်ချိုင့်ရှင်ဟု
 ပြစ်တင် ယိုးစွပ်ခဲ့ပြီးမှ။

* မြေမှာ မပျော်၊ မိုးမှာ ပျော်သည်
 မိုးပျော်ငှက်ချင်း၊ ဖော်ပေါင်းသင်းမှ
 ကောင်းခြင်းမြာလျက်၊ ဂုဏ်သိန်တက်ဟု
 တောင်လက်ဖြန့်ကာ၊ တမ်းမွတ်စွာလျှင်
 အာကာပြင်ထဲ၊ မိုးမြင့်ထဲ၌
 ဝဲလည် ပျံသန်းခဲ့ပြီးမှ။

* သစ်ရွက်အကြွေ၊ ပန်းတေလေသာ
 ဖူးဝေပွင့်သော၊ မြိုင်ညိုတော၌
 ပျော်မောခုံမင်၊ မနေချင်ဟု
 ရင်ကိုခွဲကာ၊ မိုးတိမ်လွှာကို
 တွယ်တာခုံမက်၊ မျှော်လင့်ချက်ဖြင့်
 နှုတ်ဆက် ခွဲခွာခဲ့ပြီးမှ။

* ငှက်ကလေးရယ်...
 လွမ်းတေး မဆိုပါနဲ့ကွယ်။ ။

IN THE CLOUDS UP ABOVE

With attachment and love,
 Giving pure water and sweet fruits
 To the one who care and adore much,
 You envy, showing ill-will and hate
 And after that you forsake.

Because of the hunter with bow and arrow
 There's a worry that you might be hurt.
 Warmly care for and guard in the bosom
 You blame as a cager, confining so much,
 And after your accusations as such.

Unhappy on the ground, free and happy in the sky
 To have acquaintance only with the birds above,
 Will auspiciousness and glory came by
 Stretching the wings in eagerness into the space
 high up,
 And after you had hovered and fly.

Where there are only withering leaves,
 And inconspicuous flowers grow
 In this forest unhappy and displeased,
 You want to fly, into the clouds and sky
 With a great liking, and high hopes
 And after you had left wishing good-by.

Little bird . . .
 Don't now sing a yearning song as such.

ပိတောက်ပိင်း

* အလို...အို...ရွှေဆုံးပါကလား
 ချိုတိုတို ညအပြုံးရယ်နဲ့
 တုနုန်းစရာ ဘယ်မမြင်တဲ့
 ပန်းတော်ဝင် ရွှေရည်လူးပါလို့
 နှစ်ဦး ဂိဗ္ဗာန်နေ့၌
 သိန်သရေ ထိန်ဝေပေးပြီပေါ့
 အိမ်ဦးက ကိုယ့်ခြံဝယ်။

* ဟို တစ်နှစ်ဆီက
 ပျိုချစ်စွာ ကြည်အပြုံးတွေနဲ့
 ကြောဆုံး ခင်တမယ်က
 ပန်ချင်တယ် အလျင်စူးပါလို့
 ညွတ်နူးစွာ ပူဆာသည်မို့
 ဖျာကသီ အားမာန်တင်းပေးမယ်

ကိုယ့်အပင် ဖူးငုံကင်းလေတော့
“ဟင်း”..ပင့်သက် နွယ်။

* စောင့်ပါဦးကွယ်
 နောင်နှစ်မှာ အဝါခြယ်တဲ့
 နံ့သာနွယ် ပိတောက်ဖူးကိုဖြင့်
 ကြော့မှူး ဆံကေသာဌ်
 ပန်စရာ ရွှေကာပေးမယ်လို့
 ချိုအေးစွာ ကိုယ်ပန်တောင်းပေမယ့်
 ခေါင်းငဲ့ လည်ခါခါနဲ့
 ခြံတကာ ကြိုင်လှိုင်မွှေးသည်မို့
 ပန်စရာ ကိုယ်တိုင်ရွေးမယ်လို့
 ဝေးရာသို့ ပြေးခဲ့တယ်
 သက်လယ်က ကိုယ့်ကို တိမ်း။

* ကြာခဲ့ပါပြီ
 ဥသြ ချိုအိအိနဲ့
 သည်ရာသီ သည်ချိန်ရောက်လေတိုင်း
 ပိတောက် တဝေဝေနဲ့
 ကိုယ့်ခြံမြေ အလှဆန်းပေမယ့်
 ပန်မယ့်သူ ဖော်မသမ်းလေတော့
 လွမ်းစရာ အတိတ်အကြောင်းကိုဖြင့်
 တမ်းခါခါ စိတ်မပြောင်းသူမို့
 ဟောင်းအနေနေ သိမ်းခဲ့ပေမယ့်
 ဪ...နောင်းတမြေမြေ မငြိမ်းနိုင်လို့
 အောက်မေ့တယ် စိမ်း။ ။

(ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ)

THE GREEN PADAUK

Oh!..What a sight,
 With a sweet taunting smile
 The royal flower in a colour golden bright,
 Incomparable with any flower all the while;
 This eve of the year, in the season of summer
 Are blooming gloriously and grand,
 In the front of my house, my garden.
 One last year,
 With young sweet smiles
 The pretty maiden dear,
 Asked that she wanted to wear in the hair,
 But when I hastened to fetch it.
 My tree was all bare!
 So, had I to let out a sigh, then and there.
 Please wait, pleaded I
 Next year when the golden Padauk are in full bloom,
 I'll fetch it for you to wear on your head in style
 But shaking your head, you said words meant
 It blooms in every garden, so I'll choose myself
 And you forsaking me, away you went
 Now I am hearing it,
 With the koel singing sweet
 When i comes to this season, a time like this
 In my garden are the Padauk blooming fine,
 But there's no one to wear
 And so the past longing story of mine,
 Though old with the aging time
 I'm not a wavering type, you see
 Aw!..Smouldering remembrances still linger
 You go by the name Green, my dear.

NOTE;
 Green Padauk = The gum-kino tree, which blossoms golden yellow on the whole tree. But as green is also a Myanmar word meaning to forsake, the yellow Padauk is referred to as a green Padauk as a metaphor.

မေတ္တာရိပ်

* သောတ္တိသေန၊ မင်းရာဇ၏
 ကုဋ္ဌနုနာ၊ ဝေဒနာကို
 မေတ္တာ စင်ဖြူ၊ မငြူစုဘဲ
 သမ္ဘူ သက်ထား၊ စွမ်းပကားဖြင့်
 ကုစား ပျောက်ကင်း ခဲ့ဖူးသည်။

* သား သုဝဏ္ဏ၊ မြားဒတ် ခ၍
 ရင်မှ စိုရွဲ၊ သွေးနီရဲလျက်
 အသဲ ဆတ်ဆတ်၊ နာကျင်လတ်သော်
 မြတ်သော မာတာ၊ ပါရိကာ၏
 ကြင်နာ ပြည့်သိပ်၊ မေတ္တာရိပ်ကြောင့်
 မြားဆိပ် ပျယ်ပြက် ခဲ့ဖူးသည်။

* လွန်လေပြီးသော၊ ရှေးသရောက
 တောအုပ် အလယ်၊ ငုံးငှက်ငယ်သည်
 ကြောက်ဖွယ် တောမီး၊ ဝန်းရံဆီး၍
 ကိုယ်ထီး ကျန်ကာ၊ ရှိလေရာတွင်
 မေတ္တာ ချိုအေး၊ သစ္စာ တေးကြောင့်
 မီးဘေး ကင်းလွတ် ခဲ့ဖူးသည်။

* ဪ...ယုယကြင်နာ၊ စေတနာနှင့်
 မေတ္တာ ဖြန့်ကြက်၊ ထို လက်နက်ကား
 ထက်မြက်လှစွာ၊ ထိရောက်စွာ တည်
 မေတ္တာဟူသည်၊ ပန်းဝတ်ရည်သို့
 မွှေးကြည် ချိုမြ၊ ပင်ကိုလှနှင့်
 ဆုံး စ မရှိ၊ သိမ်မွေ့ဘိ၏
 မည်သည့်အခါ၊ မဆိုသာဓျေ
 မေတ္တာခြုံမှ၊ လုံနိုင်စွာ တည်
 မေတ္တာထွေးမှ၊ နွေးနိုင်စွာတည်
 မေတ္တာပေးမှ၊ မေတ္တာရ၏
 လူက လူကို၊ မေတ္တာပို၍
 လူကို လူက၊ မေတ္တာငှလျက်
 မျှတ ပေးယူ၊ ချစ်ကြည်ဖြူမှ
 မွှေးကြူသင်းပျံ့၊ ပန်းရနံ့နှင့်
 ဝင်းဖန် ငွေကြယ်၊ အသွယ်သွယ်တို့
 စံပယ် ထွန်းလင်း၊ ညအခင်းဝယ်
 လမင်းတစ်ရာ သာလိမ့်မည်။ ။

ငွေတာရီစုစင်း (၁၉၇၂-ခုဝင်ဘာလ)

THE SHADE OF LOVE

The disease of leprosy
 Inflicted on King Thuthi Thayna,
 Was cared by loving wife Thanbula the lovely
 With the strength and power,
 Of pure love and hearty will.

When son Thuwunna was shot with an arrow
 With blood red, the breast wet
 And the heart shaking with pain,
 The noble mother named Paryika
 With kindness full and a shade of love,
 The poison of the arrow was completely nullified.

Once upon a time in the long past
 The quail bird was in the centre of the forest.
 Surrounded by forest-fire frighteningly
 Left all alone deserted;
 But cause of its sweet song of love and truth
 Was it freed from the danger of fire.

Aw! tender kindness and benevolence
 And showering of love-these weapons
 Are powerful and effective;
 Love is like the nectar of the flower,
 It's beauty natural, it's smell sweet
 Endless and is tender

Anytime its a fact
 That when covered with love its secure,
 When enveloped with love its warm
 When love is given one begets love,
 And when people shower love on its own kind
 When people share love on others.
 And giving and taking are of a willing kind
 The flowers will smell sweet
 The stars will shine bright,
 And a hundred moons will shine in the night.

ကြင်သူခေါ်သောလမ်း

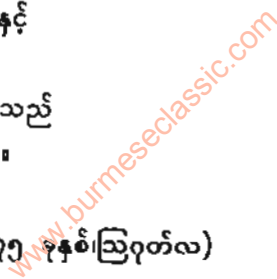
- * မောင်တို့အိမ်မှာ၊ မထည်ဝါလည်း
ဗည့်လာ စောင်လာ၊ စိတ်ချမ်းသာအောင်
ပျူငှာ နှုတ်ခွန်း၊ ဖွင့်ဆိုညွှန်း၍
ဆေး ကွမ်း လက်ဖက်၊ တည်ခင်းလျက်နှင့်
နှစ်သက်စဖွယ် ယဉ်ပါသည်။
- * မောင့်မိဘမှာ၊ မချမ်းသာလည်း
ရွာရေးရပ်တာ၊ ကိုယ်တိုင်ပါ၍
သာရေး နာရေး၊ လက်မနှေးဘဲ
ဖေးမ ကူညီ တတ်ပါသည်။
- * “ရွှေစော် မနံ၊ မြေစော် နံသည့်
တောဟန် တောငွေ၊ တောလေ့၌
ချမ်းမြေ့ နှစ်ခြိုက်၊ မပျော်ပိုက်လို့”
မလိုက်ချင်ပါ၊ မလာလိုကြောင်း
ခွင့်ပန်တောင်းသည့်
ကျောင်းကြီးတက္ကသိုလ်၊ မြကျွန်းညို၌
ကွန်းခိုရင်းမှာ၊ ကျွမ်းခွဲရသော
နှမ သော်မော်၊ ရုပ်ကြီးပျော်ငဲ့။

* ထည်ထည်ဝါဝါ၊ ခန့်ညားပါလည်း
မေတ္တာ ကင်းစင်၊ မာန ဝင်လျက်
စိတ်တွင် အတ္တ၊ လွန်ကဲကြမှု
အလှ ဘယ်မှာ ရှိမည်နည်း။

* ဖွယ်ဖွယ်ရာရာ၊ ကျယ်ဝန်းစွာလျှင်
တိုက်တာ အိမ် အိုး၊ စည်ပင်ဖြိုးလည်း
ကိုယ်ကျိုးသာ မင်၊ လောဘ ဝင်၍
အမြင် ယူဆ၊ ကျဉ်းမြောင်းကြသော်
ဘဝ ဘယ်မှာ သိမည်နည်း။

* ချမ်းချမ်းသာသာ၊ ပြည့်စုံပါလည်း
သူ ငါ နှင့် ခွဲ၊ လက်မတွဲမှု
ရခဲပေစွ၊ လူ့ဘဝ၏
ရသ ဘယ်မှာ ရှိမည်နည်း။

* “လူ့အချစ်နှင့်
လူ့သစ္စာသာ၊ ရတနာ” ဟု
စိတ်မှာ စွဲထင်၊ မောင့်ဝန်းကျင်သို့
သခင် လာလမ်း၊ သာစခန်းဝယ်
ဝန်းသင်း လေပြေ၊ စမ်းရစ်ခွေနှင့်
ဖူးဝေ နုသစ်၊ ကိုက်သရစ်နှင့်
မေတ္တာမွမ်းကာ၊ လက်ကမ်းပါသည်
လာလိုလာလော့ အနီးကလေး။
မလာလိုတော့ ခရီးဝေး။ ။
ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ)

THE WAY INVITED BY THE LOVER

My house though not grand,
All visitors to be pleasant in the mind
Sweet greetings uttered and then,
Smoke and beetle together with laphet
Are offered in a lovely likable manner.

My parents though not rich
Participate in the affairs of the surrounding ward,
Never hesitant in affairs of funeral or merriment
Used to help willingly, never retard,

"Not having the smell of gold
But with a smell of the earth,
With village manners and custom
Not having the likes and not being happy;"
Not wanting to follow, nor to come
Giving excuse, oh, you young sister!
Whom I had chanced to meet,
And got intimate, oh, you who liked
To stay in a big town!
To stay in a big town!

Though prominent and grand,
Devoid of love, with haughtiness
And in excess, much selfishness
Where will beauty be.

With wide expanse enclosure and ground,
House and home and building
But selfishness and greed bound,
Also with a narrow outlook imbued,
How will you then know what is life?
How will you?

Though without needs rich and complete
Never joining hands, with thee and them
How will then will man's life become,
A good savoury one.

"Love and truth of mankind,
Is the only jewels that you find;"
Thus thinking in mind are my surroundings
To this place I invite you,
With fragrant breeze, and a winding creek
Showering love I welcome you,
Also with budding new young leaves
If one has the heart to come, its very near
But if one doesn't want to, its afar.

NOTE:

Laphet: A kind of eatable offered to visitors in
Myanmar homes.

မြေစာပန်း

- * ရနံ့အဆင်းရယ်က
ပျံ့သင်း မထည်ဝါတော့
အဘယ်မှာ အရာရောက်နိုင်ပါ
သိမ်ငယ်စွာ ခများပေါက်တာက
အိမ်နောက်က မြက်ခင်းပြင်။
- * ဖော်တသင်းရယ်နှင့်
ဖျော်ခင်း တရှာရှာမို့
ကျော်နင်း အခါခါပေါ့
ပြာလွင်လွင် အယဉ်မသန်းတဲ့ပြင်
ဝါကျင်ကျင် အဆင်မဆန်းတာမို့
ပန်းရယ်လို့ မထင်။

* သို့ပေမယ့်လေ
မွေးမေမေ သူရွေးခူးပါလို့
နှစ်ဦး သကြိန်ကြိုတဲ့
စိမ်းစိုစို အတာအိုးမှာလ
စိုက်ထိုးကာ အသွင်ဆန်းလေတော့
သပြေညို ဆိုတဲ့ပန်းရယ်နဲ့
ချမ်းမြေ့မြေ့ အတူယှဉ်
မြေစာပင် ပန်းကလေး။

* “ရူပါအုံး သင်
မသုံးလျှင် အမြင် မတင့်သော်ငြား
သုံးလေလျှင် အယဉ် မဆင့်ပါလား
ဝင့်ကြွား အမူပိုနဲ့
သူ ဆိုယောင် ကိုယ် ထင်မိသည်ပါ
လောက ဤမြေခြာ၌
အရာရာ အလှူချည်းပါဟု”
မြဆည်းဆာ နေညိုမသန်းခင်၌
ကိုယ့်အမြင် ကြည်လင်ဆန်းခဲ့တာမို့
လန်းဝေသာ မြအဖူးရယ်နဲ့
ပန်းမြေစာ အလှထူးကိုဖြင့်
ဦး ညွတ်မိသေး။

မြဝတီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၇၇ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ)

MYEZAR FLOWER

With features so meek
Not grand and the smell not sweet,
Growing so humble in the backyard
The grass lawn.

With companions in merriment
When I play and romp,
Tread on mercilessly incessant
Not so dainty but a common yellow colour,
I don't even think of as a flower.

But,
When mother plucked
And put in the pot of Atar
As a new year greeting.
It looked so pleasant, a wonder
Pairing with Thabyenyo flower.
Calm and peacefully conjoined
This Myezar flower.

"Now look, you!

When not in use, doesn't look fine
But when used doesn't it look fine to be true,
In a flaunting manner it seemed to say
And that on this earth,
Everything is a beauty, each in its own way;"
And so before the evening sun goes brown and
lower,
My thoughts cleared now
To the wonderful beauty of Myezar flower,
Do I happen to bow.

NOTE:

- Myezar: Bermuda grass (*cynadon doetylon*)
- Thabyenyo: sprig of Eugenia (regarded as auspicious)
- Atar pot: Flower offering pot placed outside Myanmar homes at New Year Festival as offering to King of Nats (celestial Beings)

ချစ်နှင်းဆီ

- * အမြတ်တန်း၊ ငါ စိုက်ပျိုး၍
ရေမိုး တင့်စွာ၊ ချိုးခွင့်သာ၍
ဝတ်လွှာ ကော့ကော့။ အသွေး နိမြန်း
အဆန်းတကြယ်၊ လှသွေး ခြယ်သည်
အိုဘယ်နှင်းဆီ တစ်ပွင့်ငဲ့။
- * ပန်လိုသူတို့
တံချို ကိုင်မ၊ တေးချိုမြနှင့်
ငါ့ခြံ ဝန်းကျင်၊ ဟန်ရေးပြင်သည်
ရင်မှာ ဖိုဘီ မောပါဘိ။

* ပိတုန်း ပျားတို့
နားယောင် ခိုယောင်၊ ကြင်လိုယောင်ဖြင့်
အတောင်ဖြန့်ကာ၊ ချဉ်းကပ်လာသည်
ရင်မှာ ဖိုဘီ မောပါဘိ။

* ပန်းတို့မည်သည်၊ ကာလရှည်သော်
ကြုံလို ဖျော့တော့၊ ပြေလျော့အသွေး
မမွှေး အစဉ်၊ ကြွေမြဲ ပင်ကို
အသင် သိမည် ထင်မိသည်။

* ပန်းစိုက်သူရင်၊ အသည်းပြင်ကာ
ကြည်လင် အေးမြ၊ ဆူး မခပဲ
စမ်းရေကျ သွင်၊ ပြစ်ကင်းစင်ကြောင်း
အသင် သိမည် ထင်မိသည်။

* ခြေသြ...ခရီး-တဆစ်၊ ဝါဝသစ်မှ
အချစ်ကိုမေ့၊ လမ်း အကွေ့ဝယ်
နေနေညည၊ ယုယ ထွေးပိုက်
ပြုစုလိုက်သည့်
ပန်းစိုက်သမား၊ နှလုံးသားဝယ်
နေနား အစဉ်၊ မပျော်လျှင်လည်း
ခိုဝင် ဖွေလှစ်၊ ရင်ခွင်သစ်သို့
မေတ္တာ တမ်းမွတ်၊ ညွတ်လို့ ညွတ်လေ
ခွင့်လွတ်ပါသည် ချစ်နှင်းဆီ။ ။

သပြေတေးမဂ္ဂဇင်း (၁၉၇၆-မတ်လ)

MY LOVE, ROSE

Affectionately had I planted and nursed
 And watered accordingly,
 With a red colour and wonderous beauty
 Had it bloomed. oh you a rose!

Those wanting to wear in the hair,
 Singing and holding the plucking rod
 Around my garden in a manner do they dare,
 My heart beats and I was fatigued.

Wasps and bees,
 As if wanting to be acquainted
 With spreading wings approached in glee,
 My heart beat and I was fatigued.

Flowers in time dry up and fade
 Not fragrant and usually fall,
 This, I think that you may know all.
 Aw! from the new life, a part of the journey
 Forgetting the love, at the roads's curve

In the heart of the flower grower,
 Who day, and right tenderly nurse
 If you don't feel like staying, you may seek
 A new bosom as you please,
 I forgive you, my love rose, my sweet.

ကဗျာဆရာဆန္ဒ

* ဖွဲ့ရစ်နှောင်သည်
 လှောင်ချိုင်တံခါး၊ ငါဖွင့်ထားပြီ
 သွားလိုရာရာ၊ နားလိုရာသို့
 မကြာမတင်၊ ခရီးနှင့်လေ
 ငါ့ရင်ထဲက မြရွှေကျေး။

* ပိတ်ပင်ထားသည့်
 အတားအဆီး၊ ဖယ်ရှားပြီးမို့
 ရိပ်ကြီးမြိုင်ညို၊ တောအုပ်ပျိုသို့
 ချိုချိုလွင်လွင်၊ စီးစေချင်သည်
 ငါ့ရင်ထဲက စမ်းရေအေး။

* လောင်းရိပ်ထိုးသည်
 ခက်မိုးဖြာဝေ၊ မရှိချေမို့
 ဝေဟင်အနံ့၊ မွှေးရနံ့တို့
 သန့်သန့်စင်စင်၊ ပျံ့စေချင်သည်
 ငါ့ရင်ထဲက ပန်းဖြူမွှေး။

* မြရွှေကျေး၏
 တေးချိုနွဲ့ယဉ်၊ နှုတ်သံလွင်ဝယ်
 နားဝင်ချိုကြ၊ ကြည်နူးကြစေ။

* စမ်းရေအေး၏
 ငြိမ်အေးချိုလွင်၊ တေးသံစဉ်ဝယ်
 ဘဝင်ချမ်းမြ၊ ရွှင်လန်းကြစေ။

* ပန်းဖြူဖွေး၏
 ကြူမွှေးချိုဖြူ၊ နအလှကို
 ယုယပန်ဆင်၊ အားသစ်ဝင်စေ။

* မြကျေးပမာ၊ စန်းပြာသဖွယ်
 ပန်းနယ်တင်စား၊ နှလုံးသားမှ
 လှုပ်ရှားညင်သာ၊ ဖူးပွင့်လာသည်
 တစ်ထွာတစ်ညို၊ ကဗျာတိုဖြင့်
 စာဆို ဖွဲ့သိ၊ လူတို့ပြည်အား
 ကြည်စေ အေးစေ၊ မွှေးပါစေဟု
 မြတ်စေတနာ၊ ဖွဲ့ရစ်ကာဖြင့်
 ခေတ္တာဖြူဖြူ၊ ငါပေးလှူသည်
 ပြည်သူအေးကြောင်း၊ မွှေးစေကြောင်း။ ။

ငွေတာရီမဂ္ဂဇင်း (၁၉၇၅ ခုနှစ်၊ဒီဇင်ဘာလ)

THE WISH OF THE POET

I had opened the door of the cage
 That hath confined thee,
 Wherever you may want to go
 Wherever you may want to alight,
 You, gold and emerald bird
 From inside my heart.

All obstructions had now been cleared,
 So to the lush, shady, green and young
 forest
 Sweet and smooth I want thee to flow,
 You, cool spring waters
 From inside my heart.

Now with no overhanging shadows,
 All around the skies the sweet fragrant
 smell
 Of thee, I want it purely to fill
 You, white flower from inside my heart.

The sweet song of the gold and emerald
 bird dear,
 May it be pleasant and rejoicing to hear
 To The steady melody of the cool spring
 waters,

၂၂၆ မြင်းပူမောင်နှင်မိုး

**Let all be instilled with new strength
inborn.**

**Like the emerald bird or the blue spring
Or as an emphasis the flower,
That gently moved forth and blossom
From the heart, a short poetry and verse
That the man of literature composed,
Are for this world of man
To be cool and pleasant,
With a noble benevolence, sweet and fra-
grant
With pure love I donate in charity,
So that the people be peaceful in redo-
lence.**

